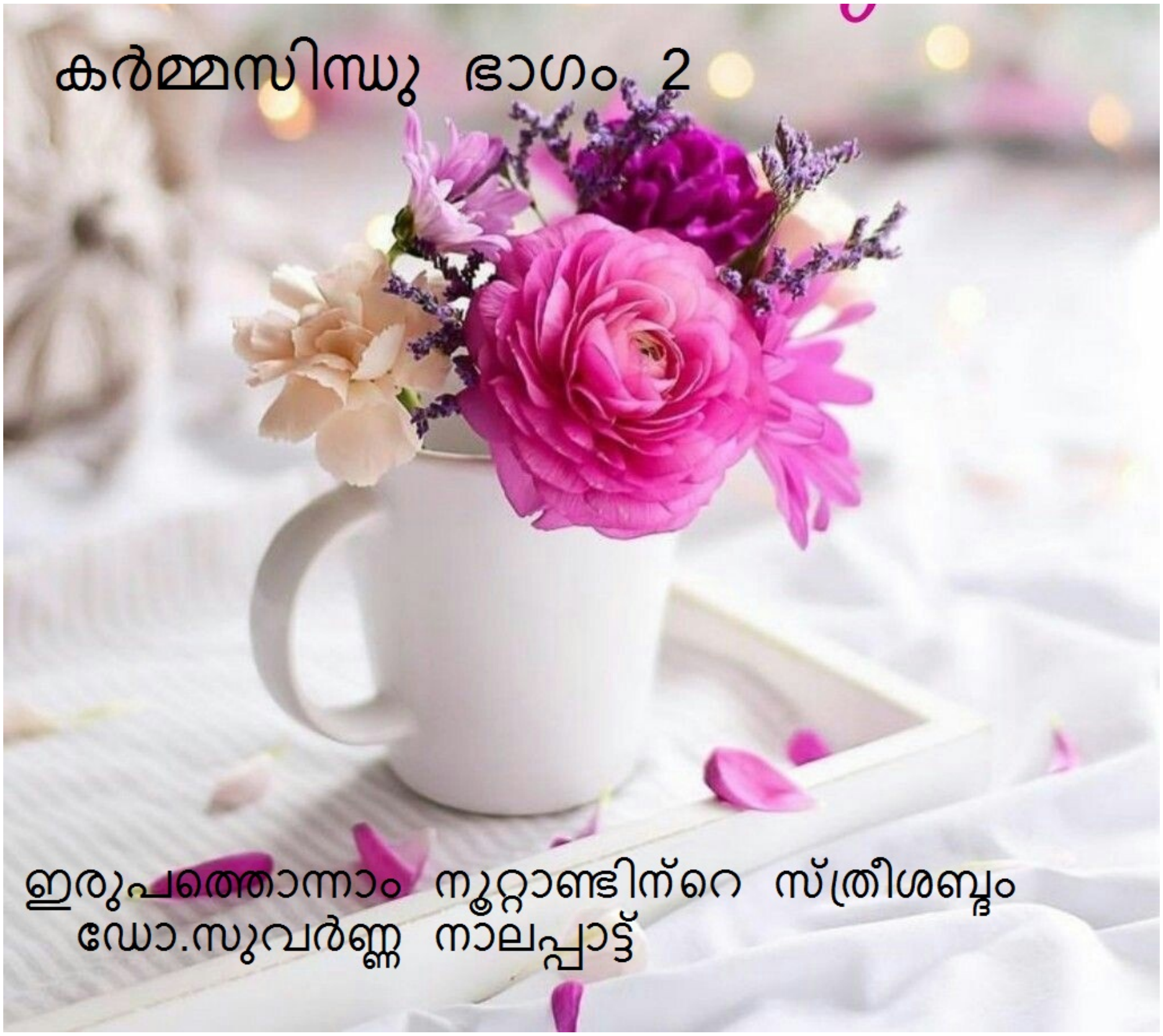
Philosophy of science Karmasindhu part 2

കർമ്മസിന്ധു ഇരുപത്തൊന്നാം നൂറ്റാണ്ടിന്റെ സ്ത്രീശബ്ദം

ഡോ സുവർണ്ണ നാലപ്പാട്ട്.

I was as a germ concealed,

Me, Thy burning ray revealed.(Holy Koran)

(ഞാൻ മറഞ്ഞിരിക്കുന്ന വിത്തായിരുന്നു, എന്നെ നിന്റെ പൊള്ളുന്ന രശ്മികള് അഭിവ്യക്തമാക്കി.)

സ്ത്രീ തുളസിക്കതിർച്ചൂടിയ ശാലീനയോ,വശീകരിക്കുന്ന മേനകയോ, ശൂർപ്പണഖ യോ,താഡിക്കുന്ന താടകയോ ,സദാ കണ്ണീരൊഴുക്കുന്നവളോ പരദൂഷണം ചെയ്യു ന്നവളോ ആയ സീരിയൽസ്ത്രീകഥാപാത്രമോ മാത്രമല്ല. ഉത്തരവാദിത്തത്തോടെ കുടുംബവും പ്രൊഫഷനും കൊണ്ടുനടക്കുന്നവളാണ്, സാമൂഹ്യവും ദേശീയവുമായ പ്രശ്നപരിഹാരങ്ങൾഏറ്റെടുക്കാനാവുന്ന വിദ്യാസ്വരൂപിണിയുമാണ്. ഇരുപത്തൊ ന്നാം നൂറ്റാണ്ടിന്റെ സ്ത്രീശബ്ദം അവളുടെ കർമ്മസിന്ധുവിന്റെ ചെറിയൊരു പരി ച്ഛേദം മാത്രം.

ഉള്ളടക്കം

- **ഏകാന്തതയുടെ ആനന്ദം**

ഒരു ധനുമാസക്കുളിരിൽ കോഴിക്കോട്ടു മെഡിക്കൽകോളേജ് കാമ്പസ്സിലെ എ 1 ക്വാർട്ടേഴ്സിൽ,ചക്രവാളത്തിൽ കണ്ണും നട്ടിരിക്കയായിരുന്നു, ഞാൻ. പോയവർഷങ്ങളും പോയകാലചരിത്രത്തിലെ പൂർവ്വികരും ചിന്താമണ്ഡലത്തിൽഓർമ്മകളായി ജ്വലിച്ചുനിന്നു. അതാ...വരുംവർഷങ്ങളുടെ വരുംതലമുറകളും അർപ്പിക്കുന്ന സാന്ദ്രാനന്ദരൂപമായ തിലോദകം പോലെയുള്ള ചക്രവാളത്തിന്റെ തൃക്കണ്ണുകളിലൊന്ന് ഉറക്കുന്നു.രത്നം പോലെ ഒരു നേത്രം. ദക്ഷിണേന്ത്യയിലെ മീനവർക്കും വില്ലവർക്കും പരിചിതമായ പൂർവ്വികന്റെ ജ്ഞാനനേത്രം.

ജ്ഞാനനേത്രം ഉറക്കുന്ന പ്രക്രിയ മനുഷ്യരെ ഏകാകികളാക്കുന്നു.അറിവിനുള്ള ദാഹം,അതു നേടാനുള്ള കഠിന ശ്രമം,ശ്രദ്ധാപൂർവ്വം ഗവേഷണം ചെയ്യാനും വായിക്കാനും എഴുതാനും എടുക്കുന്ന സമയം-ഇതെല്ലാം അന്വേഷകരെ സമൂഹത്തിൽനിന്ന് അകറ്റി നിർത്തുന്ന ഘടകങ്ങളാണ്.സാധാരണരീതിയിലുള്ള കൊച്ചുവർത്തമാനങ്ങൾക്കും ഗോസ്സിപ്പുകൾക്കും അവരുടെ ജീവിതത്തില് സ്ഥാനമില്ലാതാവുന്നതുകൊണ്ടാണ് ഇത്. സമൂഹം പരസ്പരം പരദൂഷണം പറയുമ്പോൾ അന്വേഷകർഅതിൽനിന്നെല്ലാം വിട്ടുമാറി ,സമൂഹത്തിനുവേണ്ടി അവനവനെത്തന്നെയും സമൂഹത്തേയും അപഗ്രഥിക്കുകയാണ്.അന്വേഷകരുടെ ഭാഷ വ്യത്യസ്തമായിത്തീരുന്നു. അറിവ് മനുഷ്യനെ വ്യത്യസ്തരാക്കുന്നു.ഡോക്ടറുടെ ടെക്നിക്കൽ ജാർഗ്ഗൺഭാഷ ഡോക്ടർക്കും ജ്യോതിഷിയുടേത് ജ്യോതിഷിക്കും സംഗീതജ്ഞന്റേത് സംഗീതജ്ഞനും വേദജ്ഞരുടേത് വേദജ്ഞർക്കും എളുപ്പം മനസ്സിലാവുന്നു. മറ്റുള്ളവർക്ക് അത് ഗ്രീക്കും ലാറ്റിനുമാണ്. ഓരോ അന്വേഷകർക്കുമുണ്ട് അവരവരുടേതായ ഒരു ജാർഗ്ഗൺഭാഷ. എത്ര പഠിച്ചറിഞ്ഞാലും കറ്റത് കയ്യളവും കല്ലാതത് കടലളവും എന്ന പഴമൊഴിയാണ് സത്യം. കയ്യളവുള്ള അറിവാണ് പഠിച്ചവരെ പഠിക്കാത്തവരുടെ കണ്ണുകൾക്ക് അസാധാരണരായി തോന്നിക്കുന്നത്. ജ്ഞാനികളാരും അതിമാനുഷരല്ല. അവരുടെ ഭൌതികജീവിതം എല്ലാ മനുഷ്യരേയും പോലെ . അവരുടെ ആത്മീയജീവിതത്തിൽ സർവ്വാശ്ലേഷിയായ ഒരു മൌനമുണ്ട്. സാന്ദ്രാനന്ദം ഘനീഭവിച്ച ജ്ഞാനപ്രകാശത്തിന്റെ ഒരപൂർവ്വനാദമുണ്ട്. ആ നാദമാകട്ടെ,അമാനുഷമല്ല,മറിച്ച്, സർവ്വചരാചരങ്ങളിലും ഇരിക്കുന്ന ഉണ്മയാണ്. അതിനെ അന്വേഷിച്ച് കണ്ടെത്തണമെന്നു മാത്രം.

മനനം ചെയ്യുന്ന മനസ്സ് ഏകാഗ്രമാണ്. അതിന്റെ സ്വഭാവമാണ് ഏകാന്തത. ആത്മാവ് ഏകം. നിശ്ചലം,മൌനം, പൂർണ്ണം. അതിനാൽ ആത്മവിജ്ഞാനവും ഏകം,പൂർണ്ണം ,മൌനം. അറിഞ്ഞവന്റെ അനുഭൂതി വെണ്ണതിന്ന ഊമയുടേതാണ്. രസമറിഞ്ഞു. മറ്റൊരാളോട് പറഞ്ഞറിയിക്കാന് വാക്കുകളില്ല. പ്രേമത്തിന്റെ സൌഭ്രാത്രച്ചരടിൽ സർവ്വചരാചരങ്ങളേയും കോർത്തവരാണ് ജ്ഞാനികൾ. അവർ ചിന്തയിൽഏകർ...കർമ്മത്തിൽഅനേകർ, ആത്മാവിൽമൌനികൾ...നാവിൻതുമ്പിലോ സാരസ്വതപ്രവാഹം. തൂലികത്തുമ്പിൽ ലിപിനിർഝരം.

യൌവനാരംഭത്തിനുമുമ്പ് നാലപ്പാട്ടു നാരായണമേനോന് ജെ.കൃഷ്ണമൂർത്തിയുടെ ഗുരുപാദങ്ങളിൽപരിഭാഷ ചെയ്തു.അതിലിങ്ങനെ കാണാം-

ജ്ഞാനിക,ളജ്ഞാനികളെന്നു മാത്രമേ ഭേദം

മാനുഷന്മാരിലുളളു, ജ്ഞാനമെന്നതേ കാര്യം.

ജാതിയും മതങ്ങളുമൊക്കവേ നിസ്സാരങ്ങ-

ളാദരണീയമായി ജ്ഞാനമെന്നൊന്നേയുളളു.

ദൈവത്തിൻസൃഷ്ടിപ്പരിചറിയുന്നതാം ജ്ഞാനം

കേവലം പരിണാമമെന്നതാപ്പരിചത്രെ.

കുലഗുരുവിന്റെ വരികൾ ശിഷ്യയായ ബാലാമണിയമ്മയുടെ ഗുരുചരണങ്ങളിൽവെളിച്ചം കണ്ടത് തിയോസഫിക്കൽസൊസൈറ്റിയിലൂടെ:-

ജ്ഞാനമേ മുഖ്യമി,ങ്ങാളുകൾരണ്ടുമ-ട്ടാ,ണറിവുളളവ,രജ്ഞരെന്നിങ്ങനെ

ജാതിമതാദികളൊക്കെ നിസ്സാരങ്ങ-ളേതിലും പ്രാധാന്യമുറ്റതിജ്ഞാനമാം

ദൈവസർഗ്ഗക്രമബോധമേ ജ്ഞാനമാ-ജ്ജീവവികാസമേ ദൈവസർഗ്ഗക്രമം.

കൊച്ചുകുട്ടിയായിരിക്കെ വലിയമ്മയുടെ ഈ കവിത വന്ദേരി മഹിളാസമാജത്തിന്റെ കൈത്തിരി എന്ന കയ്യെഴുത്തുമാസികയിൽ ഞാൻവായിച്ചു.ഞങ്ങളുടെ വീട്ടിലെ കവികൾ മാത്രമല്ല,കവികളല്ലാത്തവരും ദൈവസർഗ്ഗക്രമം അറിഞ്ഞിരുന്നു. അവർവഴിപോക്കരോടും മൃഗങ്ങളോടും പക്ഷികളോടും കുട്ടികളോടും സ്ത്രീകളോടും ഒക്കെ കരുണ കാണിച്ചു. തണ്ണീർപ്പന്തലുകളിൽ, വഴിപോക്കർക്കായി സംഭാരം കരുതി.സന്ധ്യക്ക് വഴിവിളക്കുകൾ കത്തിച്ചുവെച്ച് സഞ്ചാരികളെ സഹായിച്ചു. മൃഗങ്ങളേയും പക്ഷികളേയും തിന്നാതെയും ആരോഗ്യം സംരക്ഷിച്ച് ,തൊണ്ണൂറും നൂറും വയസ്സു വരെ ഒരു രോഗവും കൂടാതെ ജീവിച്ചു കാണിച്ചു. ഇതെല്ലാം കണ്ടും കേട്ടും ഞാനെന്ന കുട്ടി വളർന്നു.ജ്ഞാനം എനിക്ക് ആനന്ദാനുഭവമാണ്. ഏകാന്തതയുടെ ആനന്ദസാഗരത്തിൽ,ഞാൻമുഴുകുന്നത് മുങ്ങിക്കിട്ടിയ മുത്തുക്കളെടുത്ത് സഹജീവികൾക്കുകൂടി നൽകാനാണ്.ദൈവസർഗ്ഗക്രമത്തിന്റെ സോപാനപ്പടി കയറുമ്പോളനുഭവിച്ചതും ആ യാത്രയിൽകണ്ടതും കേട്ടതും ഭാഗികമായിട്ടെങ്കിലും കുറിച്ചിടുന്നത് വരും തലമുറകൾക്കെങ്കിലും ഉപകരിച്ചേക്കാമെന്നു കരുതിയാണ്.

മനുഷ്യർ ആദ്യം ഇന്ദ്രിയങ്ങളുടെ ദാസരാണ്. പിന്നീട് സ്വന്തം കാമങ്ങൾ സാധിക്കാൻകച്ചവടക്കണ്ണോടെ കർമ്മം ചെയ്യുന്ന വൈശ്യനാവുന്നു. അതും കഴിഞ്ഞാൽ,സമ്പാദിച്ചുകൂട്ടിയ സ്വത്തുക്കളെല്ലാം ശത്രുക്കളിൽനിന്ന് സംരക്ഷിക്കാനായി ആയുധമേന്തിയ ക്ഷത്രിയനാവുന്നു. ദൈവസർഗ്ഗക്രമത്തിന്റെ അവസാനത്തിൽമനുഷ്യമനസ്സ് പൂർണ്ണജീവവികാസം പ്രാപിക്കുമ്പോള്, പാമ്പ് വളയൂരിക്കളയുന്നതുപോലെ ഈ ഭാവങ്ങളെല്ലാം ഉപേക്ഷിക്കുന്നു. സർവ്വം ഉപേക്ഷിച്ച് സത്യം തേടുന്ന ഏകാന്തസഞ്ചാരം ആരംഭിക്കുന്നു. ആൾക്കൂട്ടത്തില് തനിയേ നിൽക്കുന്ന ഇവരെക്കുറിച്ചാണ് വിൽഡ്യൂറന്റ് The men of wisdom who stand aside unused by the world എന്നു പറഞ്ഞത്. കിടപ്പറകളും ചന്തസ്ഥലങ്ങളും യുദ്ധക്കളങ്ങളും ഉപേക്ഷിച്ച് ,ചിന്തയുടെ അഗാധശാന്തമണ്ഡലങ്ങളിലേക്ക് സത്യമെന്ന ചിന്താമണിതേടി ഊളിയിടുന്നവര്.. അഗ്നി എന്നോ വഴികാട്ടുന്ന ജ്യോതിയെന്നോ വിളിക്കാവുന്നവര്,... അധികാരത്തേക്കാളും ധനത്തേക്കാളും സത്യത്തിനും ധർമ്മത്തിനും പ്രാധാന്യം കൊടുക്കുന്നവര്...ധ്യാനത്തിൽ ആനന്ദം കാണുന്നവർ.. ഇവരുടെ എണ്ണം എപ്പോഴും കുറവായിരിക്കും.

പൂർവ്വജന്മവാസനകൾ, ജനിതകരൂപത്തിൽ ചുരുണ്ടുകൂടി ജീവവികാസപ്രക്രിയയിൽനമ്മെ ഇങ്ങനെയൊക്കെയാക്കി എന്നതിൽക്കവിഞ്ഞ് അഹങ്കരിക്കാൻയാതൊന്നുമില്ലെന്ന് ജ്ഞാനി അറിയുന്നു.അതുകൊണ്ട് ,ബലവദ്ദിനയത്തിന്റെ

സൌമ്യമൂർത്തിയാണ് ജ്ഞാനി. ഇതാണ് നാലപ്പാടൻകളരിയുടെ സാരസ്വതപാഠം. ഈ കൊച്ചുജന്മത്തിന്റെ ഇക്കണോമിക്ക്,പൊളിറ്റിക്കൽ യുദ്ധങ്ങളിൽനിന്ന് വളയൂരുംപോലെ മനസ്സിനെ മോചിപ്പിച്ച് ,അതീതജന്മങ്ങളിലെ സംഗീതധ്വനികളിലേക്കും വരുംതലമുറകളുടെ സർഗ്ഗം നടക്കുന്ന രാശിമണ്ഡലങ്ങളിലേക്കും സഞ്ചരിക്കാൻഈ കളരിയിലെ പഠനമാണ് എന്നെ സഹായിച്ചത്.

എന്റെ ജീവിതത്തിലെ ഏറ്റവും വലിയ രണ്ടു മഹാത്ഭുതങ്ങൾ- 1.നക്ഷത്രനിബിഢമായ ആകാശപ്പരപ്പിലെ നിഗൂഢ ക്രമബദ്ധത.അതിൽലയിച്ച നാദതരംഗങ്ങളും പ്രകാശതരംദങ്ങളും തമ്മിലുളള അവിഭാജ്യത. 2. വാസനച്ചിമിഴിൽ അടച്ച് എന്റെ ആത്മാവ് കൊണ്ടുനടക്കുന്ന ആന്തരധർമ്മങ്ങളുടെ ക്രമബദ്ധമായ വികാസപരിണാമത്തെ ഗ്രഹിക്കാനും അപഗ്രഥിക്കാനും കഴിവുളള ബോധപ്രകാശം.ഗേഥേ ഉദ്ധരിക്കുന്ന, കാന്റിന്റെ ഒരു വാക്യം നാലപ്പാട്ടിന്റെ ഡയറിയിൽ കുറിച്ചിട്ടത് ഈയിടെ കണ്ടു. കാന്റിന്റെ ജീവിതത്തിലും The starry heavens above and the moral law within ആയിരുന്നുവത്രെ രണ്ടു മഹാത്ഭുതങ്ങള്.

മാനവചേതന വസ്തുക്കളെ നോക്കിക്കാണാൻ പലമാർഗ്ഗങ്ങളെടുത്തിട്ടുണ്ട്.ഒരു താക്കോൽപ്പഴുതിലൂടെ നോക്കിക്കണ്ട് മുറിയെ വർണ്ണിക്കുന്നത് ഡിഫക്ടീവ് മെത്തേഡ് ആണ്.ഒരു പ്രത്യേകസ്ഥാനത്തുനിന്ന് ,ഒരു പ്രത്യേകആംഗിളിൽവെച്ച ക്യാമറക്കണ്ണിലൂടെ മുറിയെ നോക്കിക്കാണുന്നത് ലോജിക്കൽമെത്തേഡ് ആണ്. പകൽവെളിച്ചത്തിൽ,മുറിയിൽ സ്വതന്ത്രമായി സഞ്ചരിച്ചും കണ്ടും സ്പർശിച്ചും അറിഞ്ഞും വർണ്ണിക്കുന്നതാണ് സൈക്കോളജിക്കൽമാർഗ്ഗം. മുറി വീട്ടിന്റെ ഒരു ഭാഗമാണ്. വീട് ഭൂമിയുടെ ഭാഗം. ഭൂമി സൌരയൂഥത്തിന്റെ ഭാഗം. സൌരയൂഥം രാശിമണ്ഡലത്തിന്റെ ഭാഗം. ഇങ്ങനെ സർവ്വചരാചരങ്ങളുടേയും അദ്വൈതാവസ്ഥ ഗ്രഹിക്കുന്ന ഹോളിസ്റ്റിക് മാർഗ്ഗമാണ് എസോട്ടറിക് മാർഗ്ഗം. എന്റേത് സൈക്കോളജിക്കലും എസോട്ടറിക്കുമായ മാർഗ്ഗങ്ങളുടെ ഒരു സമന്വയമാണെന്നു വേണമെങ്കില് പറയാം. ഒന്നിനെത്തന്നെ പല ലോജിക്കൽആംഗിളുകളിലൂടെയും നോക്കിക്കാണുന്ന മാർഗ്ഗമാണിത്.

സഹസ്രാബ്ദങ്ങളായി മറഞ്ഞുകിടക്കുന്ന **ചിന്താമണി** തെരഞ്ഞെടുത്ത് വരുംതലമുറകൾക്കായി തുടച്ചുമിനുക്കുക എന്ന യജ്ഞമാണ് എന്റേത്. നാലപ്പാട്ട് നാരായണമേനോനിൽനിന്ന് വരാഹമിഹിരനിലേക്കും ഇളങ്കോവടികളിലേക്കും സുശ്രുതനിലേക്കും വൈദികഋഷിമാരിലേക്കും സഞ്ചരിച്ച് ഞാൻകണ്ടെത്തിയ രത്നപ്രഭ കണ്ണഞ്ചിക്കുന്നതാണ്. സിൻഡ്രല്ലയെപ്പോലെ ഞാനാ ചിന്താരത്നങ്ങൾക്കിടയില്, നൃത്തം വെച്ചു. എന്റെ മനസ്സിന്റെ രാശിമണ്ഡലങ്ങളിലേക്ക് അവ പ്രവഹാനിലരൂപത്തിൽചുറ്റിയടിച്ച് കറങ്ങിവന്നു നിറഞ്ഞു് അതിനെ ചൈതന്യപൂർണ്ണമാക്കി. മനസ്സിന്റെ പാവനചഷകത്തിൽസർവ്വജീവജാലങ്ങളുടെ ജീവരക്തവും ഉണ്ടെന്ന അറിവിൽഅഹിംസയുടെ ജീവകാരുണ്യമധു ഉറന്നു.

ആകാശഗംഗയിലെ പരമാണുമാത്രമായി സൂര്യന്. സൂര്യന്റെ പാലാഴിയിലെ ഒരു നുറുങ്ങുപാൽത്തരിയായി ഭൂമി. ഈ പാലാഴിയിൽ എനിക്കു ചുറ്റും എത്രയെത്ര ചിദ്കണങ്ങളുടെ ലാസ്യം. ശ്രുതിമധുരസംഗീതം. ഈ സംഗീതത്തിന്റെ ഗണിതതാളത്തിന്റെ വിധാതാവാര്. സഹസ്രാബ്ദത്തിലൊരിക്കൽമാത്രം ഈ ശ്രുതിലയതാളം കേൾക്കാൻഭാഗ്യമുണ്ടായ ഏതെങ്കിലുമൊരു മനുഷ്യനോ. ഭൂമിയുടെ പാൽത്തരിനുറുങ്ങിലൊരു കാൽക്കണം പോലുമല്ലാത്ത മനുഷ്യനോ. അനന്തമജ്ഞാതമവർണ്ണനീയം ഈ ലോകഗോളം തിരിയുന്ന മാർഗ്ഗത്തിൽഅവന്റെ പങ്ക് എത്ര നിസ്സാരം.

ഇരുപത്തൊന്നാം നൂറ്റാണ്ടിന്റെ ശാസ്ത്രപഠനത്തിനിടയില്, പൊടുന്നനെ , വരാഹമിഹിരന്റെയും സുശ്രുതന്റെയും ശങ്കരന്റെയും ശാസ്ത്രത്തിലേക്കു ഞാനെന്ന വ്യക്തി കടന്നുചെന്ന പോലെ ,ഒരുപക്ഷേ നൂറ്റാണ്ടുകൾക്കു ശേഷം ഒരു സത്യാന്വേഷി എന്റും ചിന്തകളിലേക്കും പ്രവേശിച്ചേക്കാം. വാക്കും ലിപിയുമില്ലാത്ത സത്താനുഭവത്തെ വാക്കിലും ലിപിയിലും ആവിഷ്കരിക്കാന് ചരിത്രാതീതകാലം മുതൽഓരോ സ്രഷ്ടാവും ശ്രമിക്കുന്നത് അതിനായിരിക്കണം. ചരിത്രം ഉത്ഭവിക്കുംമുമ്പ് ശംഖിലും കവിടിയിലും ഗുഹാഭിത്തികളിലും ജപമണികളിലും പനയോലകളിലും വരകളും കുറികളും ലിപികളും കോറിയിട്ട എന്റെ പൂർവ്വികരുടെ ശ്രമത്തെ, എന്റെ സാഹിത്യശ്രമങ്ങളിൽനിന്ന് വിഭിന്നമല്ലാതെ ഞാൻകാണുന്നു. എന്റെ ബോധം പോലെ അവരുടെ ബോധത്തിന്റെ പ്രകാശവും നാദവും ഞാൻ തൊട്ടറിയുന്നു. എനിക്കുമുമ്പ് ഈ വഴി വന്നവരും കടന്നുപോയവരും. ഇനി വരാനിരിക്കുന്നവരും... അവരുടെ ചിലമ്പുകളും വാദ്യങ്ങളും

ശ്രുതികളും കവിതകളും ചിന്തകളും എന്നെ ചുഴലുമ്പോള്, ഈ ആകാശഗംഗയുടെ സുധാസിന്ധുവിൽയോഗനിദ്ര ചെയ്യുന്ന എന്റെ പ്രജ്ഞ എങ്ങനെ ഒറ്റയ്ക്കാവും. പണ്ട് തോറോ ചോദിച്ചപോലെ, Lonely ? Am I not in the Milky way ?

- **ശാസ്ത്രത്തിലെ സൌന്ദര്യലഹരി**

(ഭാഷാപോഷിണി . ഡിസംബർ 97 പേജ് 29)

ഞാനൊരമ്മയായത് 1972ലാണ്. എന്റെ മകന്റെ കുഞ്ഞിച്ചുണ്ടുകളിൽനിന്ന് പുറപ്പെടുന്ന മധുരവാമൊഴികള്, മറവിയുടെ ചെപ്പിനകത്ത് അടഞ്ഞുപോകാതിരിക്കാനായി അവയെല്ലാം അപ്പോളപ്പോൾ, ഒരു ഡയറിയിൽ ഞാൻകുറിച്ചിട്ടുകൊണ്ടിരുന്നു. കുറെ കഴിഞ്ഞപ്പോൾ, അതിലെ ചില പ്രത്യേകതകൾ ഞാൻശ്രദ്ധിക്കാൻതുടങ്ങി. Consonant harmony ,consonant cluster reduction,simple deletion,consonant cluster reduction and elimination, Reduplication,Reduplication through transformation എന്നിങ്ങനെ പല ഭാഷാപ്രതിഭാസങ്ങളും ആ കുഞ്ഞുവായ്മൊഴിയിലുണ്ടെന്നും അവ ആഗോളവ്യാപകമായി ഭാഷാശാസ്ത്രജ്ഞർ നിരീക്ഷിക്കുന്ന പ്രതിഭാസങ്ങളാണെന്നും ,അവയിൽ കൺസൊനന്റ് ഹാർമണി മാത്രമാണ് ലോകഭാഷകളുടെ വികാസത്തിൽകാണാതെ ,കുട്ടികളുടെ ഭാഷാവികാസ പരിണാമത്തിൽ മാത്രം കാണുന്നതെന്നും വളരെ വൈകിയാണ് ഞാനറിയുന്നത്.

സമൂഹമനശ്ശാസ്ത്രജ്ഞർ ഭാഷയുടെ വികാസചരിത്രത്തെ സാംസ്കാരികവും സാമുദായികവുമായ കെട്ടുപാടുകളുടെ ഭാഗമായും പരസ്പരസമ്പർക്കത്തിന്റെ ഫലമായും വിലയിരുത്തുന്നു. മനശ്ശാസ്ത്രജ്ഞരും ബോധശാസ്ത്രവും അതിനെ പ്രജ്ഞയുടെ ഭാഗമായിട്ടാണ് പഠനവിധേയമാക്കുന്നത്. ഞാൻ ഈ രണ്ടു വിധത്തിലും ഭാഷയെ പഠിക്കാൻശ്രമിച്ചിട്ടുണ്ട്.

വില്യം വോൺഹംബോൾട്ട് എന്ന ഭാഷാശാസ്ത്രജ്ഞൻപറയുന്നത് ഭാഷ ആരും പഠിക്കുകയോ പഠിപ്പിക്കുകയോ അല്ല,അത് അവനവന്റെ ഉള്ളിൽനിന്ന് നേരത്തേ നിശ്ചയിക്കപ്പെട്ട രീതിയിൽ, അനുകൂലസാഹചര്യങ്ങളുടെ മടിയിൽ പൊട്ടിപ്പുറപ്പെടുകയാണെന്നാണ്. ഇപ്രകാരം ശിശുവിന്റെ ഉള്ളിൽഅഭിവ്യക്തമാകുന്ന ഭാഷയെ മുതിർന്നവര്ത്തങ്ങളുടെ ശിക്ഷണം കൊണ്ട് പാകപ്പെടുത്തിയെടുക്കുക മാത്രം ചെയ്യുന്നു. കാൾഡില്ലറും പ്ലമറും മറ്റും ഇപ്രകാരം സാഹചര്യം കൊണ്ടുള്ള പാകപ്പെടലിനെ വിശദമാക്കിയിട്ടുണ്ട്. കാലിഫോർണിയയിലെ മാർലിസ് എ .മക്കൻ,ചാൾസ് എ.ഫെർഗുസൻ(സ്റ്റാൻഫോഡ് യൂണിവേഴ്സിറ്റി . ഡിപ്പാർട്ട്മെന്റ് ഓഫ് ലിംഗ്വിസ്റ്റിക്സ്)എന്നിവർ ജാക്കോബ്സൺസിദ്ധാന്തം ,സ്മിത്തിന്റെ പഠനത്തെ ആധാരമാക്കിയ ചോംസ്കിയുടെ സിദ്ധാന്തം ,സ്റ്റാംപിയുടെ സ്വാഭാവിക ഉച്ചാരണം എന്നീ മൂന്നു പ്രധാനസിദ്ധാന്തങ്ങളെയാണ് കുട്ടികളുടെ ഭാഷാവികാസത്തിൽപഠിച്ചത്. ഈ മൂന്നു സിദ്ധാന്തങ്ങളിലേയും പ്രധാനഭാഗങ്ങളുൾക്കൊള്ളിച്ചുകൊണ്ട് ഭാഷയുടെ സ്വാഭാവികോല്പത്തിയെക്കുറിച്ച് ഹോപ്പർഒരു സിദ്ധാന്തമുണ്ടാക്കി.

ഭാഷാപരമായ അറിവിനുവേണ്ടി അന്വേഷിക്കുക,തനിക്കു കിട്ടിയ അറിവുകളുപയോഗിക്കുക, ലഭിച്ച വാക്കുകളെക്കൊണ്ട്(അറിവുകളെക്കൊണ്ട്)സ്വന്തമായ സിദ്ധാന്തങ്ങളെ രൂപീകരിക്കുക ,കിട്ടിയ വാക്കുകളെ പരീക്ഷിക്കുക,അവയിൽമാറ്റം വരുത്തുക,സ്വന്തമായ ഒരു സംഭാഷണശൈലി രൂപീകരിക്കുക- ഒരു ശിശുവും മുതിർന്ന വ്യക്തിയും ഛെയ്യുന്ന ഇതേ കാര്യങ്ങളാണ് ഓരോ മാനവവംശവും ചെയ്തിട്ടുള്ളതെന്ന് ലോകമെമ്പാടുമുള്ള ശാസ്ത്രജ്ഞർ 1960കളിൽ വിപുലമായ പഠനങ്ങളിലൂടെ ഗ്രഹിക്കാനാരംഭിച്ചു. 1972ൽആരംഭിച്ച എന്റെ പഠനം ഇതൊന്നും അറിയാതെയുള്ള ഒന്നായിരുന്നു. 1991ൽ, Annals of New York Academy of sciences പ്രസിദ്ധീകരിച്ച്, Horris Winitz പ്രസാധനം ചെയ്ത Native language and foreign language acquisition (vol 379) വായിച്ചപ്പോഴാണ് എന്റെ ഭാഷാഗവേഷണത്തിന്റെ പോക്ക് ഈ അക്കാദമിഷ്യന്മാരുടെ വഴിയിലൂടെത്തന്നെയാണെന്ന് ഞാനറിയുന്നത്. കാൾഡില്ലർസ്വന്തം മകൻജോണിൽനിന്നാണ് കുഞ്ഞുങ്ങളുടെ ഭാഷയിൽഗവേഷണം ആരംഭിച്ചതത്രെ. മെല്ലിസ്സ ബോവർമാൻതന്റെ കുഞ്ഞുങ്ങളുടെ ഓരോ ദിവസത്തെ വൊക്കാബുലറിയും ഡയറിയിൽകുറിച്ചിട്ട് പഠിച്ചിരുന്നു

എന്നെല്ലാം വായിച്ചപ്പോൾ, സ്വാഭാവികമായും എനിക്ക് അഭിമാനം തോന്നി.ഒരു ഭാഷാഡിപ്പാർട്ട്മെന്റിലും അക്കാദമിക്ക് തസ്തികയിലിരിക്കാത്ത ഞാനും എന്റെ മകൻരണ്ടുവയസ്സാവുന്നതുവരെ ഉച്ചരിച്ച ഓരോ പദവും തിയ്യതിയിട്ട് ഡയറിയിൽ കുറിച്ചിട്ട് പഠിച്ചിട്ടുണ്ട്. പ്രാകൃതഭാഷകളിൽനിന്ന് സംസ്കൃതത്തിലേക്കും മറിച്ചുമുള്ള മൊഴിമാറ്റം അവരെപ്പോലെ എന്റേയും പഠനവിഷയമായിട്ടുണ്ട്. അത് ആരുടേയും അംഗീകാരത്തിനോ ,ബിരുദാനന്തരബിരുദം കിട്ടാനോ വേണ്ടിയായിരുന്നില്ല. അന്വേഷണവ്യഗ്രതയുള്ള മനസ്സിന്റെ സ്വാഭാവികപ്രവർത്തനം മാത്രമായിരുന്നു, സ്വതന്ത്രമായ ശൈലിയായിരുന്നു.

ഒരു ഭാഷയുടെ ചരിത്രം ,ശിശു മാതൃഭാഷ പഠിക്കുന്നതിന്റെ ചരിത്രം,ഒരു ഭാഷയിൽനിന്ന് മറ്റൊരു ഭാഷ ഉത്ഭവിച്ച ചരിത്രം –ഇതിലൊക്കെ വാക്കുകൾതമ്മിലുള്ള സമാനതയും അവ അല്പാല്പം ഭേദഗതിയോടെ സ്വീകരിക്കപ്പെട്ടതിന്റെ അവശിഷ്ടങ്ങളും കണ്ടെത്താനാവും. ചിലപ്പോൾ പുറത്തേക്ക് വളരെ വ്യത്യസ്തമെന്നു തോന്നിക്കുന്ന രണ്ടുപദങ്ങൾ, വളരെക്കാലമായി അല്പാല്പം ഭേദഗതി വരുത്തിയിട്ട് ആ പരിണാമദശയുടെ രണ്ടറ്റങ്ങളിൽ പെട്ടതിനാൽവ്യത്യസ്തമെന്നു തോന്നിക്കുന്ന ഒരേ പദമാണെന്നും കാണാം.

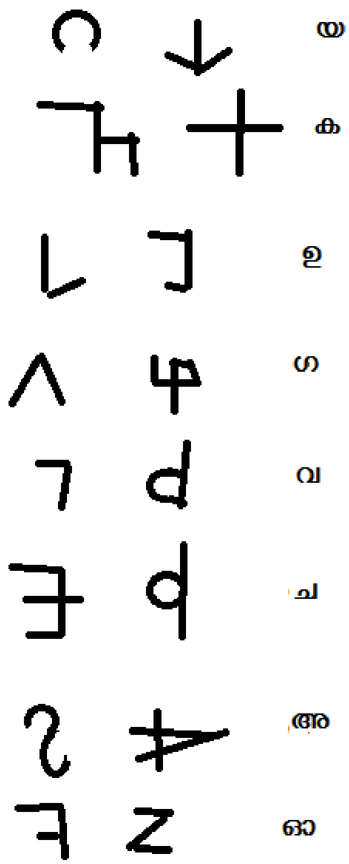
- ഗോവും കാവും

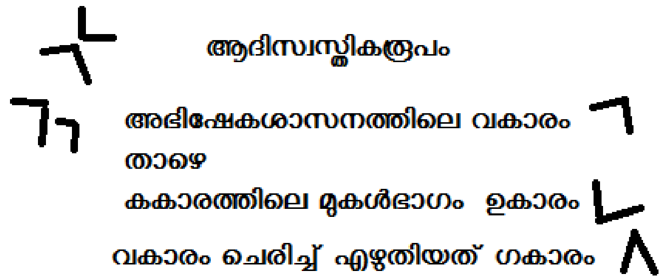
ഇത്തരമൊരുപദമാണ് ഇംഗ്ലീഷുഭാഷയിലെ cow. ഈ വാക്ക് മറ്റുഭാഷകളിൽഎങ്ങനെ ഉച്ചരിക്കപ്പെടുന്നു.

ജർമ്മനി	kuh
ഇറ്റലി	Vaccha ,vacca
സംസ്കൃതം(ഇന്ത്യ)	ഗോ, വാക്ക്,വാച
പ്രോട്ടോയുറാൽ	Ku
പ്രോട്ടോഇന്തോയൂറോപ്യൻ	Gow
പ്രോട്ടോതുർക്കി	Ko
പ്രോട്ടോബാന്റു	Go
സുമേരിയ	Gu
ഹിന്ദി	ഗായ്
തമിഴ്	ആവ്,ആയ് (അമ്മ, ഇടയനെന്നും അർത്ഥമുള്ള പദം)
മലയാളം	ഗോവ്

പ്രോട്ടോയുറാൽഭാഷയിലെ കു എന്നത് ഇന്ത്യയില് ഗോരൂപമെടുത്ത ഭൂദേവിക്ക് പര്യായമാണ്.ഭൂപുത്രനാകയാലാണ് ചൊവ്വാഗ്രഹത്തെ നാം കുജനെന്നു വിളിക്കുന്നത്. സരസ്വതിയായ വാഗ്ദേവി ,സൂര്യരശ്മി എന്നും ഗോ പദത്തിന് അർത്ഥമുണ്ട്.ഓ,ക,ഉ,അ,വ,ച,യ,ഗഎന്നീ അക്ഷരസംഘാതങ്ങൾകൊണ്ടാണ് മേല്പറഞ്ഞവാക്കുകളുണ്ടാക്കിയിരിക്കുന്നത്. ഇവയെ ബ്രാഹ്മി ലിപിയിൽഎഴുതിനോക്കുക. കകാരം ഭാഗികമായി എഴുതിയതും അഭിഷേകശാസനത്തിലെ വകാരവും ഒരുപോലെയാണ്.കകാരം പിരിച്ചെഴുതിയാൽആദിസ്വസ്തികരൂപവും, കിട്ടും.കവിയുടെ വാക്കും കാമധേനുവും

ഒന്നാവുന്നു.

അതായത് കവയ എന്നും ഗവയ എന്നും വാക്കിനേയും പശുവിനേയും മാതൃഗർഭത്തേയും രശ്മീസമൂഹത്തേയും രശ്മികളെ ഒളിച്ചുവെച്ച(കവിച്ചുവെച്ച)ഗുഹയേയും സൂചിപ്പിക്കുന്ന വൈദികശബ്ദമാണ്.

- ഗുഹാചിത്രങ്ങൾ:-

ആശയചിത്രങ്ങളായി ഭാഷയെ ഉപയോഗിക്കുന്ന പൌരസ്ത്യപാശ്ചാത്യസംസ്കൃതികൾക്ക് ചിത്രമായും ആശയമായും ഒരേ ലിപിയെ ഉപയോഗിക്കാം. ഈ സമ്പ്രദായം വ്യക്തിയുടെ ബുദ്ധിയെ ഉത്തേജിപ്പിക്കും. 30000 -100000 വർഷം മുമ്പുവരെ ജീവിച്ചിരുന്ന നിയാൻഡർതാൽമനുഷ്യന്റെ മസ്തിഷ്കഘടനയിൽനിന്നോ ജനിതകഘടനയിൽനിന്നോ ഏറെയൊന്നും വ്യത്യസ്തമല്ല ആധുനികമനുഷ്യന്റെ മസ്തിഷ്കഘടന. അതുകൊണ്ട്, പണ്ടുള്ളവർക്ക് ഇന്നുള്ളവരോളം ബുദ്ധിയോ അറിവോ ഉണ്ടായിരുന്നില്ല എന്ന ശാഠ്യം ആവശ്യമില്ല. ഗാർഡനറുടെ തിയറി ഓഫ് മൾട്ടിപ്പിള് ഇന്റലിജൻസസ് , മുപ്പതിനായിരം വർഷം മുമ്പ് ലിപി ഉണ്ടായിരുന്നതായി ഗുഹാചിത്രങ്ങളെ ആധാരമാക്കി സമർത്ഥിച്ചിട്ടുണ്ട്.ഭാഷയ്ക്ക് ക്രമവികാസമല്ല,ഒറ്റയടിക്ക് ഒരുനിമിഷത്തിൽ വെളിപ്പെടലാണ് സംഭവിക്കുന്നതെന്ന ചോംസ്കിയുടേയും ആന്ത്രപ്പോളജിസ്റ്റ് ക്ലോഡ് ലെവി സ്റ്റോസിന്റേയും നിഗമനങ്ങളെ നാം ശാസ്ത്രീയമായി അംഗീകരിക്കുന്നുണ്ട്. ഭാരതീയർക്കും ഭാഷ ഒരു വെളിപാട് അഥവാ ചിത്തസ്ഫോടമാണെന്ന് മറന്നുകൂടാ.

വസ്തുക്കളെ വർഗ്ഗീകരിക്കുക,(ക്ലാസിഫൈ),ഒരു നാമത്തോടോ മുദ്രയോടോ ബന്ധിപ്പിക്കുക ,ഇതൊക്കെ ചരിത്രാതീതകാലത്തെ പ്രാകൃതസംസ്കൃതികളിലുമുണ്ട്. നിയാൻഡർത്താൽ,ആസ്ത്രലോപിത്തിക്കൻവർഗ്ഗങ്ങളിൽ,ഭാഷ സൃഷ്ടിച്ച വിപ്ലവത്തെ ഫിലിപ്പ് ലീബർമാനും അംഗീകരിക്കുന്നു.ഒരു ഗണിതനിയമത്തെ ഭാഷകൊണ്ട് വിവരിക്കാതെ , സിംബൽകൊണ്ട് വിവരിക്കുന്ന രീതി ഭാഷാപരമായി ബുദ്ധിയുടെ പരിപൂർണ്ണവികാസത്തിനുശേഷം മാത്രം സാധിക്കുന്ന ഒന്നാണ്. ഇത്തരം സിംബോളിക് ഭാഷ തൊവരി ഗുഹാചിത്രങ്ങളിൽകാണുന്നുണ്ട്. മാനവവംശത്തിന്റെ ബോധചരിത്രത്തെക്കുറിച്ച് മുൻവിധികളൊന്നും കൂടാതെ ഗവേഷണം നടത്തിയ എനിക്ക് ഈ കണ്ടെത്തലിന്റെ ബോധം ഒരു സ്ഫോടമായിരുന്നു.

- സത്യം,സുന്ദരം

പ്രപഞ്ചവൃത്തികളെ മുഴുവനും വിശദീകരിക്കുമ്പോള്,ബോധതലത്തിന്റെ വൃത്തിഭേദങ്ങൾകൂടി വിശദീകരിക്കാതെ തരമില്ല എന്ന ഉപനിഷദം ആധുനികശാസ്ത്രരംഗത്ത് പരീക്ഷണവിധേയമായി തെളിയിച്ചിട്ടുണ്ട്,റോജർപെൻറോസ്. സൌന്ദര്യത്തിന് ശാസ്ത്രത്തിലുള്ള പ്രാധാന്യം അദ്ദേഹം ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയിട്ടുണ്ട്. ഏതു പുത്തൻകണ്ടുപിടുത്തവും യാഥാർത്ഥ്യത്തിനു നിരക്കണം. സത്യം സുന്ദരമാണ് .അതു വ്യക്തമാകുന്നത്,ശുദ്ധഗണിതബോധത്തിലാണ്. ആ സുന്ദരമായ സത്യത്തെ ഗ്രഹിക്കാൻമനുഷ്യബോധത്തിനല്ലാതെ കമ്പ്യൂട്ടറിനു കഴിയില്ല എന്നതാണ് പെൻറോസിന്റെ നിഗമനം.

ക്വാണ്ടം ലവലിലുള്ള ഒരു സിസ്റ്റത്തിന് ഒരു സമയത്ത് ഒറ്റ പ്രവർത്തനരീതിയോ ഒറ്റ അവസ്ഥയോ അല്ല ഉള്ളത്. വിവിധഅവസ്ഥകളും പ്രവർത്തനങ്ങളും ഒന്നിന്മേലൊന്നായി അദ്ധ്യാരോപം(സുപ്പർ ഇമ്പോസ്)ചെയ്തിരിക്കയാണ് .ഈ സിസ്റ്റത്തെ അളക്കാനായി ഒരാൾശ്രമിക്കുമ്പോൾ,അദ്ധ്യാരോപം ചെയ്ത വിവിധഅവസ്ഥകളെല്ലാം കൂടി ഒരൊറ്റ അവസ്ഥയായി കാണപ്പെടുന്നു.ഒരുകണം ഒരുസമയത്ത് രണ്ടു ഫോട്ടോണുകൾ വ്യത്യസ്ഥദിശകളിൽപ്രസരിപ്പിച്ചാൽ, ഒന്നിന്റെ കറക്കം അളക്കാനാവുമെങ്കിൽ,അനേകം പ്രകാശവർഷങ്ങൾക്കപ്പുറം എത്തിയ മറ്റേതിന്റെ സ്പിന്നും നമുക്ക് ഗ്രഹിക്കാം.ഇതേ തത്വമാണ് കണ്ടെത്തലുകൾക്കു പിന്നിലും പ്രവർത്തിക്കുന്നത്.

ഒരു ചിന്തക്ക് അടിസ്ഥാനമായ ശാരീരികപ്രക്രിയകൾആദ്യം അനവധി അദ്ധ്യാരോപം ചെയ്യപ്പെട്ട ക്വാണ്ടം അവസ്ഥകളെ സംജാതമാക്കുന്നു.അവയോരോന്നും പ്രത്യേകം പ്രത്യേകം ഗണിക്കുന്ന പ്രക്രിയ തുടരുന്നു.ഈ അവസ്ഥകളുടെ ദ്രവ്യത്തിലും ഊർജ്ജത്തിലുമുള്ള വ്യത്യാസങ്ങള് ഒരു പ്രത്യേകഗുരുത്വാകർഷണാവസ്ഥയിൽ എത്തുമ്പോൾ,ഈ അവസ്ഥകളെല്ലാം ചേർന്ന് ഒറ്റ അവസ്ഥയാവുന്നു. ശാരീരികമായ ഈ സംഭവം മാനസികമായ സംഭവവുമായി ഘടിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു. ഇത്തരം അദ്വൈതാവസ്ഥയിലാണ് ചില കണ്ടുപിടുത്തങ്ങളുണ്ടാവുന്നതെന്ന പെൻറോസിന്റെ പ്രസ്താവം അക്ഷരംപ്രതി ശരിയാണ്. പ്രത്യേകിച്ചും ചില ഗണിതസിദ്ധാന്തങ്ങളെ പെട്ടെന്നു ഗ്രഹിക്കാനാവുന്നത്. (Comprehension of a mathematical theorem)യുങ്ങിന്റെ സിംക്രോണിസിറ്റി ഇത്തരം അനുഭൂതികളിൽനിന്നുണ്ടാവുന്ന കണ്ടുപിടുത്തങ്ങളെ അംഗീകരിച്ചിട്ടുണ്ട്. സൌന്ദര്യലഹരിയുടെ ശാസ്ത്രീയവും യുക്തിയുക്തം തെളിയിക്കാവുന്നതുമായ സ്വാനുഭൂതിയെ അശാസ്ത്രീയമെന്നു തള്ളിപ്പറയുംമുമ്പ് അതിനെ ഗ്രഹിക്കാനൊരു ശ്രമം നടത്തണം.

ഞാൻകാലത്തിന്റെ ഇടനാഴിയില് ഒരു പഥിക. ഇന്നലെയോ,ഇന്നോ ,നാളെയോ ഇല്ലാത്ത ആ ഇടനാഴിയിൽ,ത്രികാലങ്ങളും ചതുർദ്ദശാരങ്ങളെന്ന പതിനാലു പ്രപഞ്ചങ്ങളും ഒന്നാവുന്ന സിംക്രോണിസിറ്റിയുടെ അനർഘസുന്ദരസുഷുപ്തിയിൽഎനിക്ക് മുൻവിധികളില്ലാത്തതുപോലെ, പിൻവിധികളുമില്ല. സത്യം സത്യമാണെന്ന് തെളിയിക്കപ്പെടുംവരെ കാത്തിരിക്കുകയല്ലാതെ നിർവ്വാഹമില്ല.അതുകൊണ്ട്,കണ്ടുപിടുത്തങ്ങളെ വിമർശിക്കുന്നവരോട് പരിഭവിക്കുന്നത് ബാലിശമാണ്. പരിഭവം കൂടാതെ,നാം യുക്തിയുക്തം അനുഭവിച്ച് അറിഞ്ഞതെല്ലാം സത്യസന്ധമായി രേഖപ്പെടുത്തൽമാത്രമാണ് ശാസ്ത്രജ്ഞരുടെ കർത്തവ്യമെന്ന് ഞാൻവിശ്വസിക്കുന്നു. വിലയിരുത്തൽ അടുത്ത തലമുറയ്ക്ക് വിട്ടുകൊടുക്കുക.

ഒരു വ്യക്തി പുതിയതായി ഒന്നു പറയുമ്പോള്,ചുറ്റുമുള്ള സമൂഹം തുറന്ന മനസ്സോടെ അതിനെ പഠിക്കണം. ശാസ്ത്രത്തിൽ ദുരഭിമാനത്തിനോ അധികാരവടംവലികൾക്കോ സ്ഥാനമില്ല.അവ (ദുരഭിമാനവും അധികാരവടംവലികളും)വൈരൂപ്യം നിറഞ്ഞ,അശാസ്ത്രീയമായ സംസാരപ്രപഞ്ചത്തിന്റെ വികാരങ്ങളാണ്.ശാസ്ത്രം സത്യമാണ്,സുന്ദരമാണ്,ശിവമാണ്.

- റഫറൻസുകൾ:

1. Frames of mind .Theory of Multiple intelligences.Howard Gardner. 2nd Edition Fontana press.1993.
2. Infinity and the mind .Rudy Rucker.
3. Native language and foreign language acquisition . New York Academy of sciences Annual Horris Winitz

4. Ideas and opinions of Einstein .Rupa paperbacks
5. Issues in Medical Ethics vol 5 No:4 Oct –Nov. 1997. Page 112 Stephen Lock
6. A child's acquisition of Hindi consonants .Indian Linguistics. 35-112-118. Sree Vasthava G P 1974
7. Shadows of the mind.Roger Penrose. Vintage Books 1994
8. Synchronicity .An acausal connecting principle .Carl GustavJung
9. അഭിഷേകശാസനവും കാലാർ,ഗിർനാൽ,സിദ്ധാപ്പൂർ ശാസനങ്ങളും. തൃശ്ശൂരിലെ മ്യൂസിയത്തിൽനിന്ന്.

- **അദ്വൈതം** (ജഗന്നാഥം മാതൃകപ്പതിപ്പ് 1995 ജനവരി പേ.13)

ശ്ലോകാർദ്ധേന പ്രവക്ഷ്യാമി

യദുക്തം ഗ്രന്ഥകോടിഭി

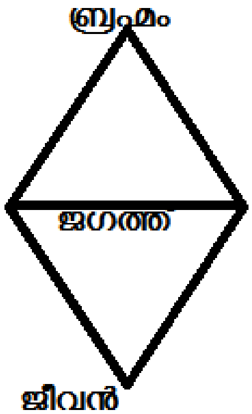
ബ്രഹ്മഃസത്യം ജഗന്മിഥ്യാ

ജീവോ ബ്രഹ്മൈവനാപരഃ (ശങ്കരാചാര്യർ)

Ideas and opinions of Einstein എന്ന ഗ്രന്ഥത്തില് ശാസ്ത്രത്തിന്റെ ലക്ഷ്യം ഇന്ദ്രിയജന്യമായ അനുഭവങ്ങളുടെ സമ്പൂർണ്ണജ്ഞാനമാണെന്നും ഈ ലക്ഷ്യസാദ്ധ്യം ഏറ്റവും കുറഞ്ഞ ഉപാധികളുടെ സഹായത്തോടെ പ്രപഞ്ച ചിത്രത്തിൽ താർക്കികമായ ഒരു ഏകത്വം സ്ഥാപിച്ചെടുത്തുകൊണ്ടേ സാദ്ധ്യമാവൂ എന്നും പറയുന്നുണ്ട്. ഈ നിർവ്വചനപ്രകാരം ബ്രഹ്മം,ജഗത്ത്,ജീവനെന്ന മൂന്നേ മൂന്ന് ഉപാധികളിലൂടെ അദ്വൈതസിദ്ധാന്തം സമ്പൂർണ്ണമായി ചുരുക്കിപ്പറഞ്ഞ ശങ്കരനെപ്പോലെ ഒരു ശാസ്ത്രജ്ഞനെ കാണാൻ സാദ്ധ്യമല്ല.

തർക്കം(ലോജിക്ക്) അനുഭവം എന്നിവയിലൂടെ നിത്യാനിത്യവസ്തുവിവേകം നേടുന്ന സമ്പ്രദായം ഭാരതീയതത്വചിന്തയ്ക്ക് സുപരിചിതമാണ്. നിത്യം,അനിത്യം എന്ന് രണ്ടു വസ്തുക്കളെ സങ്കല്പിക്കുക.നിത്യവസ്തു അനശ്വരമായ ബ്രഹ്മം. അനിത്യ വസ്തു നശ്വരമായ പ്രപഞ്ചം. ആദ്യത്തേതിന് പരിവർത്തനസ്വഭാവമില്ല.രണ്ടാമത്തേതിന് അതുണ്ട്. ജീവന് പരിവ ർത്തനസ്വഭാവമില്ല. പരിവർത്തനസ്വഭാവമില്ലായ്ക എന്ന ലക്ഷണത്താൽബ്രഹ്മതുല്യമായ മൂന്നാമത്തെ വസ്തുവിനെ കുറിച്ചാണ് അടുത്ത ചിന്ത. ഞാൻ ജീവനാണ്.ജീവന് നാശമില്ലായ്കയാൽ,ഞാൻ ബ്രഹ്മമാണ്. ഓരോ മനുഷ്യനും മൃഗവും സസ്യവും ജീവനാണ്. അതുകൊണ്ട് സർവ്വവും ബ്രഹ്മമാണ്. ഈശാവാസ്യമിദം സർവ്വം. ബ്രഹ്മമല്ലാതെ മറ്റൊന്നില്ല. മറ്റൊന്നുണ്ട് എന്ന തോന്നലാണ് മിഥ്യ.

ആദ്യം ബ്രഹ്മം സത്യം,ജഗത്ത് മിഥ്യ എന്നു സങ്കല്പിച്ച ശേഷം ചരാചരജഗത്ത് ജീവനാണെന്നും ജീവനാണ് ബ്രഹ്മ മെന്നും ലോജിക്ക് കൊണ്ട് സ്ഥാപിക്കുന്നു. അതിനാൽ, ജഗത്ത് മിഥ്യയവുകവയ്യ,ബ്രഹ്മം തന്നെയെന്ന് താർക്കികമായി സ്ഥാപിക്കുന്നു. ബ്രഹ്മമല്ലാതെ മറ്റൊന്നില്ലെന്ന് പ്രസ്താവിക്കുന്നു. ഗണിതശാസ്ത്രപരമായി സമവാക്യങ്ങളിലൂടെ ഈ സത്യം സ്ഥാപിക്കുന്ന രീതിയാണ് നാം അദ്വൈതത്തിൽ കാണുന്നത്.

1. suppose a=b & c=d
2. prove c=a since both are Jeeva (I)
3. Since a=c,
   either both should be b (sathya)
   or both should be d (Mithya)
4. Since I (Jeeva)am sathya (Asthi)there is nothing but Sathya
5. Therefore,
   a=b=c=I
   (Brahma=Jagath=Sathya=Jeeva)
6. Therefore, d or mithya is mithya .(2 negatives making a positive) and d also is sathya.
7. The feeling that there are two (dwaitha) or more (aneka)is the real mithya.
   Everything is Brahman and Brahman only.

ജഗത്ത് ബ്രഹ്മമാണ്. അതുകൊണ്ട് ഒന്നുകിൽ ജഗത്തും ബ്രഹ്മവും സത്യം,അല്ലെങ്കില് രണ്ടും മിഥ്യ. ജീവന്റെ അസ്തിത്വം കൊണ്ട് പ്രപഞ്ചവും ഞാനും സത്യമാണെന്നും ,ജീവൻ ബ്രഹ്മം തന്നെയാണെന്നും അറിഞ്ഞ അദ്വൈതി സത്യമല്ലാതെ മറ്റൊന്നില്ല എന്നറിയുന്നു. അഹം അസ്തി (ഞാനുണ്ട്)എന്ന ഉണ്മ (സത്യം)യുടെ ബോധമാണ് ആസ്തികനാക്കുന്നത്. ഞാനില്ലാത്ത അവസ്ഥയിൽ നാസ്തികനാണ്. (അനുഭൂതിപാരമ്യത്തിലാണ് നാസ്തികത്വം). നിർവ്വാണസമയത്താണ് നാസ്തി എന്ന അവസ്ഥ. താർക്കികമായി ഭാഷ്യം ചമയ്ക്കുമ്പോള് അദ്വൈതി ആസ്തികനാണ്.

- ശങ്കരദർശനത്തെക്കുറിച്ച് ഉന്നയിക്കപ്പെട്ട സംശയങ്ങൾ:-

1. ജഗത്ത് മിഥ്യയാണെങ്കിൽ ഇല്ലാത്ത ഒന്ന് എങ്ങനെ സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ടു
2. ബ്രഹ്മം ഉള്ളതാണെങ്കിൽ അങ്ങനെ ഒന്നിനെ എല്ലാവരും കാണാത്തത് എന്തുകൊണ്ട്.

ഈ രണ്ടു സംശയങ്ങളും സ്വയംവിരോധികളാണ്. അവ തീർന്നുകിട്ടാൻ,ശങ്കരദർശനത്തിലേക്ക് ആഴത്തില് പ്രവേശിക്കണം. സത്ത മൂന്നു പ്രകാരത്തിലുണ്ട്.

1. പാരമാർത്ഥികസത്ത
2. വ്യാവഹാരികസത്ത
3. പ്രാതിഭാസികസത്ത

ചിപ്പിയെ വെള്ളിയെന്നു തെറ്റിദ്ധരിക്കുന്ന ഭ്രമാത്മകത,ദേശം,കാലം,ദിക്ക് ,ഗതി എന്നിവയുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ നാം അറിഞ്ഞനുഭവിക്കുന്ന പ്രപഞ്ചം(ജഗത്ത്)എന്നിവ പ്രാതിഭാസിക,വ്യാവഹാരികസത്യങ്ങളാണ്. ജഗത്ത് പഞ്ചഭൂതാത്മകമാണ്. അതിന്റെ ഘടനയെ നാം പഠിക്കുന്നു. പൃഥ്വി(Solid), ജലം(liquid),വായു (gas),ആകാശം (plasma) അഗ്നി (energy) എന്നിവയെ സത്യമായി നാം പഠിക്കുന്നു. അവ ആപേക്ഷികീഗൌണീസ്ഥിതിയുള്ളവയാണ് എന്ന് ശങ്കരദർശനം നമ്മോടു പറയുന്നുണ്ട്. പൃഥ്വിയും ജലവും വായുവും ആകാശവും അഗ്നിയാണ് എന്ന് ഉപനിഷത്ത്

പറയുമ്പോൾ, Solid,liquid,gas,plasma എന്നിവയെല്ലാം ഊർജ്ജകണങ്ങളാണെന്ന്(energy) ആധുനികശാസ്ത്രവും കണ്ടെത്തുന്നു. നാം കണ്മുന്നിൽ മേശ കാണുന്നു,വെള്ളം നിറച്ച ഗ്ലാസും മഷിനിറച്ച പേനയും കാണുന്നു. അവയ്ക്കാധാരമായ ഊർജ്ജകണങ്ങളെ (ആറ്റം) കണ്ണുകൊണ്ടു കാണുന്നില്ല. എന്നാലും ഏതാണ് യഥാർത്ഥമെന്ന് നമുക്കറിയാം. ഊർജ്ജമാണ് യഥാർത്ഥം. ഈ ഊർജ്ജത്തെ പരമാർത്ഥസത്ത എന്നു പറയുന്നു. ദിക്കും ദേശവും കാലവും ഗതിയും ഫലവും ഇല്ലാത്ത, നമ്മുടെസ്ഥൂലദൃഷ്ടികൾക്ക് കാണാനാവാത്ത,നിത്യമായ ചൈതന്യമാണ്, ഊർജ്ജമാണ് ബ്രഹ്മം.

മൂന്നുപടിയുള്ള ഒരു സോപാനം.മുകളിലത്തെ പടിയിലെത്തി പാരമാർത്ഥികസത്തയെ അനുഭൂതിവിഷയമാക്കിയ ഒരു ശാസ്ത്രജ്ഞൻ, താൻ കടന്നുപോന്ന താഴത്തെ പടികളിലേക്കു നോക്കി ,ആ പടികളിൽവെച്ച് താന് കണ്ടതും അനുഭവിച്ചതുമായ പ്രപഞ്ചം ആപേക്ഷികസത്യമാണെന്ന്(മിഥ്യ) പ്രഖ്യാപിക്കുന്നതാണ് ശങ്കരദർശനത്തില് നാം കാണുന്നത്. പ്രപഞ്ചത്തിലെ ആപേക്ഷികസത്യങ്ങളെ –വ്യാവഹാരിക,പ്രാതിഭാസികസത്ത- മാത്രമാണ് അദ്ദേഹം മിഥ്യയെന്നു വിളിക്കുന്നത്. അവ ആപേക്ഷികസത്യമാണ്, പരമാര്ത്ഥസത്യമല്ല എന്നതുകൊണ്ടാണ് മിഥ്യ എന്ന് വിളിക്കേണ്ടിവരുന്നത്.

- മായഃ-

തിയറി ഓഫ് റിലേറ്റിവിറ്റിയുടെ വെളിച്ചത്തിൽ പഠിച്ചാൽ,മായയുടെ യഥാർത്ഥസ്വഭാവം എളുപ്പത്തില് ഗ്രഹിക്കാം. മായ അനിർവ്വചനീയമാണ്. അത് സത്തുമല്ല,അസത്തുമല്ല,ബ്രഹ്മാശ്രിതമാണ്,ബ്രഹ്മമല്ല. ജീവനിലുള്ള ഭേദബുദ്ധിയാണ് അത്. എന്റെ,നിന്റെ എന്ന ഭേദഭാവന തോന്നുന്നത് മായകൊണ്ടാണ്. ഒന്നായ ബ്രഹ്മം മായയിൽ പ്രതിഫലിക്കുമ്പോൾ,രണ്ടായും പലതായും തോന്നുകയാണ്. വെളുത്ത രശ്മിയെ പ്രിസത്തിലൂടെ കടത്തിവിടുക. പുറത്തുവരുന്നത് ഏഴുനിറമാണ്. സപ്തരശ്മികളുടെ പാതയിൽ മറ്റൊരു പ്രിസം വെക്കുക. രണ്ടാമത്തെ പ്രിസത്തിലൂടെ പുറത്തുവരിക വെളുത്ത രശ്മി തന്നെയായിരിക്കും. ആദ്യത്തെ പ്രിസം അശുദ്ധമായ ജീവാത്മാവാണ്.അതിലൂടെ ബ്രഹ്മത്തെ പലതായി കാണുന്നു. രണ്ടാമത്തെ പ്രിസം ശുദ്ധമായ ജീവാത്മാവാണ്.അതിലൂടെ, പലതായി തോന്നിയത് വീണ്ടും ഒന്നായി ബ്രഹ്മസ്വരൂപത്തിൽ കാണുന്നു. പ്രപഞ്ചം ബ്രഹ്മത്തിന്റെ പ്രതിബിംബമാണ്,ഗുണപരിണാമമല്ല. ജീവാത്മാവിന്റെ കാഴ്ചപ്പാട്,അറിവ്,ന്ഷ്കളങ്കത എന്നിവകൊണ്ട് (പ്രിസത്തിലെ മാലിന്യമോ ശുദ്ധിയോ ഹേതുവായി) ഗുണപരിണാമം വന്നതായി തോന്നുകമാത്രമാണ്. ഇതാണ് വിവർത്തവാദം. കാഴ്ചപ്പാടിലുള്ള മാറ്റം കൊണ്ട് തോന്നലുകളെല്ലാം തീർന്നുകിട്ടും.

സ്പന്ദം,ചലനം,സ്ഫുരണം,ഭ്രമണം ഇവയുടെ ആകത്തുകയാണ് മനുഷ്യൻ നിരീക്ഷണവിഷയമാക്കുന്ന സകലവും. ഒരു കണികയുടെ സ്ഥാനഭ്രംശംകൊണ്ട് സ്വഭാവം മാറും .എന്നാൽ,ഊർജ്ജത്തിന്റെ ആകത്തുകയ്ക്ക് മാറ്റമില്ല. ഉപനിഷദവാക്യത്തിൽ പറഞ്ഞപോലെ അതെപ്പോഴും പൂർണ്ണമായിരിക്കും. ഉള്ളതൊന്നും ഒരിക്കലും ഇല്ലാതാകുന്നില്ല. ഇല്ലാത്തതൊന്നും ഇനിയൊട്ട് ഉണ്ടാവുകയുമില്ല. ഇപ്പോളുള്ളതെല്ലാം പണ്ടേ ഉണ്ടായിരുന്നു. ഇനിയും ഉണ്ടായിരിക്കയും ചെയ്യും. ബ്രഹ്മാനുഭവം വെറും താർക്കികമായ അറിവല്ല. പൂർണ്ണാനുഭവമാണ്. സ്വാനുഭൂതിയുണ്ടാവാൻ മനസ്സ് സന്നദ്ധമായിരിക്കണം. അതിനു സഹായിക്കലായിരുന്നു പ്രാചീനഭാരതത്തിലെ വിദ്യാഭ്യാസസമ്പ്രദായത്തിന്റെ ലക്ഷ്യം.ചെയ്യുന്ന തൊഴിൽ, എന്തുതന്നെയായിരുന്നാലും അത് കൃത്യമായി ചെയ്തുകൊണ്ടുതന്നെ ,മനസ്സിനെ ബ്രഹ്മാനുഭവത്തിന് സന്നദ്ധമാക്കുകയാണ് മനുഷ്യന്റെ ധർമ്മം.

- പ്രത്യഭിജ്ഞഃ-

അദ്വൈതത്തോട് സാമ്യമുള്ളതാണ് കാശ്മീരത്തിലെ പ്രത്യഭിജ്ഞാപദ്ധതിയും കൌളാചാരവും .കൌളാചാരം സംഹാരക്രമമാണ്. അനേകങ്ങളെ സംഹരിച്ച് ഏകമാക്കുന്നതിനാലാണ് ഇതിന് സംഹാരക്രമമെന്നു പറയുന്നത്. അദ്വൈതത്തിലെ ബ്രഹ്മത്തെ കൌളാചാരത്തിൽ ചിതി എന്നു പറയുന്നു. ആനന്ദമാണ് ചിതിയിൽ നടക്കുന്ന പ്രപഞ്ചപരിണാമപ്രക്രിയയുടെ ചാലകശക്തി. സത്ത്,ചിത്ത്,ആനന്ദം എന്ന ബ്രഹ്മസ്വരൂപം ശങ്കരൻസ്വീകരിക്കുന്നത് കൌളാചാരത്തിൽനിന്നാമ്. ആനന്ദം അനുഭവിക്കാന് മൂന്നു ഘടകം വേണം.

1. അനുഭവിക്കുന്ന സത്ത (ശിവൻ,ബ്രഹ്മം,പുരുഷ)
2. അനുഭവിക്കപ്പെടുന്ന സത്ത (ശക്തി,പ്രപഞ്ചം,പ്രകൃതി)
3. അനുഭവം (ശിവശക്തിസാമരസ്യം)

ആത്മാനുഭൂതിയിൽ ഇവമൂന്നും ഒന്നായിത്തീരുന്നു. ചിതിയിൽ സ്ഫുരിക്കുന്ന ആത്മാനുഭൂതിയാണ് സൃഷ്ടി. അത് സ്വയം പൂർണ്ണമായ ഒരാളുടെ ആന്തരസ്വഭാവമാണ്. ശരിക്കുപറഞ്ഞാൽ,സൃഷ്ടി എന്ന ഒന്നില്ല. മുമ്പ് മറഞ്ഞിരുന്ന ഒന്ന് അഭിവ്യക്തമാവുക മാത്രമാണ് സംഭവിക്കുന്നത്. അതുകൊണ്ട് സൃഷ്ടിയല്ല,അഭിവ്യക്തിയാണ് ശരിയായ പദം. സൃഷ്ടി എന്നാൽ,പൂർണ്ണമായ ഒന്നിൽനിന്ന് നിറഞ്ഞുകവിഞ്ഞ പ്രവഹിക്കലെന്നല്ലാതെ ഉല്പാദനം (Production,manufacture) എന്ന അർത്ഥം കൊടുക്കുന്നില്ല. അഭിവ്യക്തി ഒരു ഓർമ്മയാണ്. ഒരു പ്രത്യഭിജ്ഞ. നേരത്തേ ഉണ്ടായിരുന്ന ഒന്ന് യഥാപൂർവ്വം (വേദത്തിലുള്ള പദം)വീണ്ടും വീണ്ടും ബ്രഹ്മബോധത്തിൽ അഭിവ്യക്തമാകയും ലയിക്കയും ചെയ്യുന്ന പ്രക്രിയയെയാണ് സൃഷ്ടിസ്ഥിതിസംഹാരമെന്നു പറയുന്നത്.

- ഊർജ്ജനൃത്തം

ഓരോ ജീവാത്മാവിലുമുണ്ട് ജ്ഞാതാവ്,ജ്ഞാനം,ജ്ഞേയം എന്ന മൂന്നു ഘടകങ്ങളും. (ശിവ,ശക്തി, ശിവശക്തിസാമരസ്യം)മൂന്നു ഘടകങ്ങളുടെ സമവായത്തെ ത്രിപുരം,ത്രിപുടി എന്നും കൌളമാർഗ്ഗത്തില് ത്രികുലമെന്നും വിളിക്കുന്നു. സൂര്യചന്ദ്രാഗ്നികുലങ്ങളിലാണ് സകല മനുഷ്യരും (രാജവംശങ്ങളും)പെടുന്നത്. സൂര്യകുലം ശിവനും ചന്ദ്രകുലം ശക്തിയും അഗ്നികുലം ശിവശക്തിയുമാണ്. ചിതി ചൈതന്യമാണ്. ചിദ്രൂപമാണ്. പ്രപഞ്ചാധാരവും കാരണവുമാണ്. പ്രപഞ്ചം ചൈതന്യക്കടലാണ്.ഊർജ്ജസാഗരമാണ്. ഇതിൽ കാണുന്നതെല്ലാം ഊർജ്ജം.. ഊർജ്ജനൃത്തം മാത്രം.

- **രാവണന്റെ നാട്ടിൽ ഗാന്ധി** (മാ .വാരാന്ത്യപ്പതിപ്പ് ജൂലൈ 19 .1998)

ഈയിടെയായി എന്റെവാടകവീട്ടിൽ,ഒരെലി നിത്യസന്ദർശകനാണ്. പുസ്തകഅലമാറകളിൽകടന്നുകൂടി പുസ്തകങ്ങളെല്ലാം നശിപ്പിക്കുക.പ്ലാസ്റ്റിക്അടപ്പുകളെല്ലാം കടിച്ച് പൊളിക്കുക മുതലായി പല ലീലകളും അവനുണ്ട്. ജീവികളുമായി സമാധാനപരമായ സഹവർത്തിത്വത്തില് ജീവിക്കാനിഷ്ടപ്പെടുന്ന ഞാനവനെ കെണിവെച്ചു പിടിക്കാനോ വിഷം വെച്ചു കൊല്ലാനോ തയ്യാറല്ല. എലി വരുന്ന വഴി അടച്ചുകളയാമെന്ന അന്വേഷണം ചെന്നെത്തുന്നത് കേബിൾടിവിയുടെ വയറിലാണ്. ശീലം കൊണ്ട് മാറ്റാനാവാതെയായിപ്പോയ ഒരു സ്വഭാവമുണ്ടെനിക്ക്. ഈ സന്ദർഭത്തിൽ, ഗാന്ധി എന്താവും ചെയ്യുക എന്നാലോചിക്കൽ.

എലിക്കാര്യത്തിലും ഈ ആലോചന ഉണ്ടായി. മനസ്സാക്ഷിയുടെ ഉത്തരം വന്നു, കേബിൾ ടിവി കാണാതെയും മനുഷ്യനു ജീവിക്കാനാവും ,അത് വേണ്ടെന്നു വെക്കുക. ഇതാവും ഗാന്ധിയുടെ ഉത്തരം. ഇലക്കും പൂവിനും കേടില്ലാതെ പ്രശ്നപരിഹാരം. പക്ഷേ ,പ്രശ്നം അതല്ല. കേബിൾ ടിവി കാണുന്നതിലുള്ള എന്റെ സുഖത്തെ ഒരു ജന്തുവിന്റെ ജീവനുവേണ്ടി ത്യജിക്കാൻ ഞാന് തയ്യാറാണോ എന്നതാണ്. സുഖങ്ങളും സുഖങ്ങളെ നേടിത്തരുന്ന പണവും മറ്റെല്ലാത്തിനേക്കാളും പ്രധാനമാണ് എന്നു വിശ്വസിക്കുന്ന ബൂർഷ്വാജനങ്ങള് പെരുകിവരുന്ന നാട്ടില് ഗാന്ധിയെ വിലവെക്കാന് ആരാണ് ഉണ്ടാവുക. ഇന്ന് ഇന്ത്യയിലെ സ്ഥിതി അതാണ്.

ഈയിടെ പാടിക്ക് ഫ്രെഞ്ച് എന്ന യുവചരിത്രകാരൻ ലിബർട്ടി ഓര് ഡത്ത് എന്ന പുസ്തകത്തില് ഗാന്ധിയുടേയും ജിന്നയുടേയും വ്യക്തിത്വങ്ങളെ പുനർനിർണ്ണയം ചെയ്തു. ഗാന്ധിയും ഗാന്ധിസവും വിമർശനവിധേയമാകുന്നത് ഇതാദ്യമായൊന്നുമല്ല. എന്റെ കുട്ടിക്കാലത്ത് ഗാന്ധി ഇന്ത്യയെ എന്താക്കി ,മാന്തി മാന്തിപ്പുണ്ണാക്കി എന്ന് പ്രാസമൊപ്പിച്ച് മുദ്രാവാക്യം മുഴക്കിപ്പോകുന്നവരെ കണ്ടിട്ടുണ്ട്. കസ്തൂർബായോടുള്ള അദ്ദേഹത്തിന്റെ സമീപനത്തെ നഖശിഖാന്തം എതിർക്കുന്ന സ്ത്രീപക്ഷവാദികളുണ്ട്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഹരിജനമെന്ന പദത്തിനു നേരെ എതിർപ്പുണ്ട്. ബ്രഹ്മചര്യം,സദാചാരം,രാഷ്ട്രീയം,വിശ്വാസ(അന്ധവിശ്വാസ)പ്രമാണങ്ങൾ,മതനിഷ്ഠ- ഓരോന്നും ഗാന്ധിയുടെ എതിരാളികൾ വിമർശനവിധേയമാക്കിയിട്ടുണ്ട്. ഗാന്ധിയെ കൊന്നാൽ ഗാന്ധിസവും നശിക്കുമെന്ന

കണക്കുകൂട്ടിയവരുണ്ട്. ഗാന്ധിയുടെ പിൻഗാമിയാകാന് ഗാന്ധിത്തൊപ്പിയും ഖദറും മതി, ലളിതജീവിതമോ ജീവിതതത്വശാസ്ത്രമോ ആവശ്യമില്ല എന്ന് തെറ്റിദ്ധരിച്ചവരുണ്ട്. ഈ പറഞ്ഞവരുടെയൊക്കെ വാക്ശരങ്ങൾ ഗാന്ധിയെ കഴിഞ്ഞ അമ്പതുവർഷമായി ശരശയ്യയില് കിടത്തിയിരിക്കയാണ്. ഇവരുടെ കർമ്മങ്ങളുടെ ചവിട്ടേറ്റ് അദ്ദേഹത്തിന്റെ നെഞ്ചത്ത് ശ്രീവത്സചിഹ്നമുണ്ടായിട്ടുണ്ടാവണം. ശക്തമായ ഗ്രൂപ്പുകളുടെ പിൻബലമില്ലാത്ത ഒരേ ഒരു നേതാവ് ഗാന്ധിയായതുകൊണ്ടാണ് ഇത് സംഭവിച്ചതെന്നതിൽ ഭാഗികമായേ സത്യമുള്ളു.ശക്തമായ ഗ്രൂപ്പുകളുടെ പിൻബലം ഗാന്ധിക്ക് ഇല്ലാതെ പോയതിന്റെ കാരണം ഇന്ത്യയിലെ ഭൂരിഭാഗം ജനങ്ങളുടെ സുഖതൃഷ്ണയാണ്. ഈ നാട്ടിലെ ഭൂരിപക്ഷം പുരുഷന്മാർക്ക് മദ്യം കുടിച്ചേ തീരൂ.അതൊരു സ്റ്റാറ്റസ് സിംബലായി മാറിക്കൊണ്ടിരിക്കയാണ്. മദ്യവർജ്ജനത്തെക്കുറിച്ചു പറയുന്ന ഗാന്ധി അവർക്കൊരു പഴഞ്ചൻതടസ്സമാണ്. മദ്യംപോലെത്തന്നെ ഫാഷനായി വളരുകയാണ് സെക്സ്. ഒന്നിലധികം ഇണകളെ തേടിനടന്ന് അവിഹിതങ്ങളിലും വാണിഭങ്ങളിലും (എയ്ഡ്സിലും) ചാടിവീഴുന്ന സാഹസികർക്ക് ബ്രഹ്മചര്യം പാലിക്കാനുള്ള ഗാന്ധിയുടെ ഉപദേശം ഒരു ശല്യമായിത്തീരുന്നു.

മുമ്പൊക്കെ മാംസഭക്ഷണം തമസ്സിന്റെ ലക്ഷണമായിട്ടാണ് കരുതിയിരുന്നത്. ഇന്ന് ഇക്കാര്യത്തിൽ മാറ്റം വന്നു. ഭൂരിഭാഗം ജനങ്ങളും മാംസഭക്ഷണപ്രിയരാണ്. അപ്പോഴാണ് ഗാന്ധിജി അഹിംസയുടെ ധർമ്മമോതുന്നത്. ജനപ്രീതി നഷ്ടപ്പെടാൻ പിന്നെ എന്തുവേണം. പണവും ആഢംബരവസ്തുക്കളും കൊണ്ട് പൊറുതി മുട്ടുന്ന നേതൃത്വത്തിനും പൌരർക്കും ലളിതജീവിതം നയിക്കാനുള്ള ഉപദേശം ഒരു തലവേദനയാണ്. അധികാരത്തിനുവേണ്ടി എന്തും ചെയ്യാൻ മടിയ്ക്കാത്തവർക്ക് അധികാരമേ വേണ്ടാത്ത ഗാന്ധി അനനുകരണീയന് മാത്രമല്ല,വിഢ്ഢിയും കൂടിയാണെന്ന് മതിഭ്രമം തോന്നിപ്പോകുന്നതിൽ എന്താണത്ഭുതം. അടിതൊട്ടു മുടിവരെ പൊന്നണിഞ്ഞ് സ്ത്രീധനവുമായി ഭർതൃഗൃഹത്തില് ചെന്നുകയറുന്ന സ്ത്രീകളില് ഒരാളെങ്കിലും ഇന്ന് ഗാന്ധി വന്നു ചോദിച്ചാല് ആ പൊന്ന് ദാനം ചെയ്യുമോ. അതിന് അവരുടെ വീട്ടിലെ പുരുഷന്മാർ സമ്മതിക്കുമോ. ഇന്ത്യയിൽ ഗാന്ധിക്ക് ശക്തമായ ഗ്രൂപ്പുകളുടെ വിൻബലം ഇല്ലാത്തതിനു കാരണം ശരാശരി ഇന്ത്യക്കാരന്റെ സുഖഭോഗതൃഷ്ണയാണ് എന്ന് അടിവരയിട്ടു പറയുന്നത് ഇക്കാരണങ്ങളാലാണ്. മേല്പറഞ്ഞ തൃഷ്ണകളില്ലാത്ത ഗാന്ധിയൻഒറ്റയാള് പട്ടാളങ്ങള് അസംഘടിതരായി അങ്ങിങ്ങ് ചിതറിക്കിടക്കുന്നുണ്ട് എന്ന് വിസ്മരിച്ചിട്ടല്ല ഇതെഴുതുന്നത്. ഭൂരിപക്ഷക്കാരുടെ തൃഷ്ണാട്ടഹാസങ്ങളില് അവരുടെ മൃദുശബ്ദം മുങ്ങിപ്പോയിരിക്കുന്നു എന്നുമാത്രം.

ഗാന്ധിയുടെ ശക്തി ആത്മശക്തിയാണ്. ആത്മശക്തി ഉത്തേജിപ്പിച്ചവരെ ജനം ദൈവമായി ആരാധിച്ചിട്ട് കാര്യമില്ല. അനുകരിക്കാൻ ഒരുശ്രമം നടത്തുകയെങ്കിലും വേണം. നമ്മൾ ഇന്ത്യക്കാര് അതിനു ശ്രമിക്കുന്നില്ല. ഗാന്ധിയൻ സദാചാരത്തെക്കുറിച്ച് ആർണേ നെയസ്സും ഇർവിങ് എൽജാനിസ്സും ചില പഠനങ്ങള് നടത്തുകയുണ്ടായി . (Journal of conflict resolution . 2. 140-155; 1958, 3.85-100 ; 1959) ഇതിനെ ആസ്പദമാക്കി സമൂഹമനശ്ശാസ്ത്രജ്ഞർ കണ്ടെത്തി യിട്ടുള്ളത് ഗാന്ധിയുടെ ആത്മശക്തി തെളിയുന്നത്, അദ്ദേഹം അവലംബിച്ച എട്ടു രീതികളിൽനിന്നാണെന്നാണ്. എന്താണ് ഈ അഷ്ടാംഗമാർഗ്ഗം.

1. പ്രതിപക്ഷത്തെ വാക്കുകൊണ്ടോ പ്രവൃത്തികൊണ്ടോ മനസ്സുകൊണ്ടോ ഹിംസിക്കാതിരിക്കുക.
2. സ്വന്തം ഉദ്ദേശങ്ങളും ലക്ഷ്യങ്ങളും മാർഗ്ഗങ്ങളും പ്രതിപക്ഷത്തോട് തുറന്നു ചർച്ച ചെയ്യുക
3. പ്രതിപക്ഷത്തെ അപകീർത്തിപ്പെടുത്തുന്ന യാതൊന്നും ചെയ്യാതിരിക്കുക
4. ലക്ഷ്യപ്രാപ്തിയ്ക്കായി എന്തും ത്യജിക്കാൻ സന്നദ്ധമാവുക
5. ലക്ഷ്യത്തിന്റെ സിംബലായി ,സ്ഥിരമായി ചില നിർമ്മാണപ്രവർത്തനങ്ങളിലേർപ്പെടുക
6. സമൂഹപ്രശ്നങ്ങൾ ചർച്ചചെയ്ത് ഫലപ്രദമായി പരിഹരിക്കുക
7. പ്രതിപക്ഷത്തെ ബഹുമാനത്തോടും വിശ്വാസത്തോടും സമീപിക്കുക
8. അവരുടെ പ്രതീക്ഷകളേയും ലക്ഷ്യങ്ങളേയും അനുഭാവപൂർവ്വം വീക്ഷിക്കുക.

ഈ 8 രീതികള് തന്നെയാണ് ലീഡർഷിപ്പ് ഗുണങ്ങളെന്ന് Dimensions of social psychology യിൽ എഡ്ഗാര് വിനാക്കേ പറയുന്നുണ്ട്. വ്യക്തിയായാലും രാഷ്ട്രമായാലും ഭരണകൂടമായാലും ആത്മശക്തിയും നേതൃത്വശേഷിയും തെളിയിക്കേണ്ടത് ഈ ഗുണങ്ങളിലൂടെയാണ്. ലോകസമാധാനത്തിനും രാഷ്ട്രത്തിനകത്തെ ഗ്രൂപ്പുവഴക്കുകൾ

തീർക്കാനും കുടുംബശാന്തിക്കും ഈ ഗുണങ്ങള് ഓരോ വ്യക്തിയും സമൂഹവും രാഷ്ട്രവും വളർത്തിയെടുക്കണം. ആത്മശക്തി വളർത്താന് ഗാന്ധി ഉപയോഗിച്ച മാർഗ്ഗങ്ങളാണ് മദ്യവർജ്ജനവും അഹിംസയും ബ്രഹ്മചര്യവും. ഇത് ഭാരതീയദർശനങ്ങളുടെ പാത തന്നെയാണ്.

അമേരിക്കയുടെ അണുബോംബ് ജപ്പാനിൽ വീണപ്പോള് താന് പ്രസിഡന്റ് റൂസ്വെൽട്ടിനയച്ച നിർണ്ണായകമായ ഒരു കത്തിന്റെ വിനകണ്ട് ദുഃഖിക്കുകയും അതേത്തുടർന്ന് ലോകസമാധാനത്തിന്റെ വക്താവാകുകയും ചെയ്ത ആളാണ് ആൽബർട്ട് ഐൻസ്റ്റൈൻ. അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു:-It is my belief that the problem of bringing peace to the world on a supernational basis will be solved only by employing Gandhi's method on a large scale. (page 116. At the speed of light . G.Venkataraman)

കേസരിയുടെ ചരിത്രത്തിൽ,രാവണന്റെ ജന്മദേശം ലങ്കയല്ല,ഗാന്ധി ജനിച്ച ഗുജറാത്തിലെ പോർബന്ദറാണ്. അത് ശരിയോ തെറ്റോ എന്നതിവിടെ പ്രസക്തമല്ല. ഇന്ത്യയിലെ ഇന്നത്തെ അവസ്ഥ കാണുമ്പോൾ തൃഷ്ണാരാക്ഷസന്മാരായ രാവണന്മാരുടെ ജന്മദേശമാണിതെന്ന് തോന്നിയാലത്ഭുതമില്ല. രാവണന്മാരുടെ നാത്തിൽ ഗാന്ധിയെക്കൊണ്ട് ആർക്കാണ് പ്രയോജനം. കാട്ടിലും ഗുഹകളിലും ഗിരികളിലും കായും കിഴങ്ങും തിന്നു നടക്കുന്ന പ്രാകൃതരായ ചില കപികൾക്കും കവികൾക്കും മനുഷ്യപുത്രന്മാർക്കുമല്ലാതെ. ദരിദ്രനാരായണ ന്മാർക്കല്ലാതെ. വാക്കും പ്രവൃത്തിയും ഒന്നായ സത്യസന്ധമായ ജീവിതം നയിക്കണമെന്നാഗ്രഹമെങ്കിലുമുള്ള മനുഷ്യർക്കിടയില് മാത്രമേ ക്രിസ്തുവും ഗാന്ധിയും ബുദ്ധനുമൊക്കെ അംഗീകരിക്കപ്പെടുകയുള്ളു. മുഴുവനായിട്ട് സാധിച്ചില്ലെങ്കിലും ആ മാതൃകകളെ അല്പമെങ്കിലും അവലംബിക്കുന്നത് ലോകത്തിന് ഗുണം ചെയ്യും.

- **സ്ത്രീ വൈദ്യശാസ്ത്രരംഗത്ത്** (ചില്ല മലയാളമാസിക)

"പതിനഞ്ചാം നൂറ്റാണ്ടിന്റെ ഉദയത്തില് ഭൂതത്തിലേക്കും ഭാവിയിലേക്കും നോക്കിക്കൊണ്ട് അവളൊരു ജാനസ്സിനെപ്പോലെ നിന്നു. മാറിന്ന കാലഘട്ടത്തിന്റെ പ്രതിനിധിയായ സ്ത്രീ. അവളുടെ കൃതികളിൽ പളയവയോടുള്ള മമതയുണ്ട്. അതേസമയം,യഥാർത്ഥജീവിതസമ്പർക്കത്തിൽനിന്ന് ഉരുത്തിരിഞ്ഞ സ്വതന്ത്രചിന്തയോടുകൂടി,പരിഹരിക്കപ്പെടാത്ത പ്രശ്നങ്ങളെ സമീപിക്കാനുള്ള ത്വരയുമുണ്ട്. "

പതിനഞ്ചാം നൂറ്റാണ്ടിലെ ഫെമിനിസ്റ്റ് എന്നു വിളിക്കാവുന്ന ക്രിസ്റ്റീനെക്കുറിച്ച് ആലിസ് കെംപ് വെൽഷ് പറഞ്ഞതാണ് ഈ വാക്കുകള്. ഇരുപത്തൊന്നാം നൂറ്റാണ്ടിലും വർത്തമാനകാലപ്രശ്നങ്ങളെ ഭൂതകാല പ്രമാണങ്ങളുടേയും ഭാവിയുടെ വാഗ്ദാനങ്ങളുടേയും വെളിച്ചത്തിൽ അപഗ്രഥിക്കാന് ശ്രമിക്കുകയാണ് നാം. മാറുന്ന കാലഘട്ടത്തിന്റെ പ്രതിനിധിയായ സ്ത്രീയെ നമുക്കിന്നും കണ്ടെത്താം.

ഈജിപ്റ്റില് പണ്ടുമുതലേ ദാർശനികകളായ വനിതാഡോക്ടർമാര് ഉണ്ടായിരുന്നു. പതിനൊന്നാം നൂറ്റാണ്ടിൽ സാലെർണ്ണോയിലെ വൈദ്യവിദ്യാലയത്തിലെ ലേഡീഡോക്ടർമാർ,അവരുടെ പ്രശസ്തസേവനത്താൽ ഇന്നും സ്മരിക്കപ്പെടുന്നു. ഇന്നത്തെ അവസ്ഥ എന്ത് .കിഴക്കും പടിഞ്ഞാറും വൈദ്യശാസ്ത്രരംഗത്ത് സ്ത്രീപങ്കാളിത്തത്തില് സാധർമ്മ്യമെന്ത്,വൈധർമ്മ്യമെന്ത്. 1972ൽ ന്യൂയോർക്ക് അക്കാദമി ഓഫ് സയൻസസും അസോസിയേഷന് ഫോർ വിമൻഇൻസയൻസസും ചേർന്ന് ശാസ്ത്രരംഗത്ത് പ്രശസ്തവിജയം കൈവരിച്ച വനിതകളുടെ ഒരു സമ്മേളനം വിളിച്ചുകൂട്ടി. 1978ൽ രണ്ടാമത്തെ സമ്മേളനം നടന്നു. 1979 മാർച്ച് 6 മുതല് 8 വരെ നടന്ന ത്രിദിനസെമിനാറിൽ, വനിതാശാസ്ത്രജ്ഞരുടെ പ്രബന്ധങ്ങളും ജീവിതവും ജീവിതവീക്ഷണവും ശാസ്ത്രലോകത്തിന് അവർചെയ്ത സംഭാവനകളും വിലയിരുത്തപ്പെട്ടു. ഔദ്യോഗികരംഗത്ത് സ്ത്രീകൾ നേരിടുന്ന പ്രശ്നങ്ങള് സമഗ്രമായി പഠിക്കുന്ന ഇത്തരമൊരു സംരംഭം നമ്മുടെ നാട്ടിലും നടത്താവുന്നതാണ്.

- അമേരിക്കയിൽ:-

അമേരിക്കയിൽ സ്ത്രീ എല്ലാ അർത്ഥത്തിലും വിമോചിതയായി എന്നു കരുതുന്നത് ശരിയല്ല. അവിടത്തെ കെട്ടുറപ്പില്ലാത്ത കുടുംബജീവിതത്തിന് പകുതി ഉത്തരവാദിത്തം സ്ത്രീക്കാകയാൽ അതിനെയല്ല ഞാനിവിടെ സൂചിപ്പിക്കുന്നത്. 1830ൽ തോകിവില്ലി പ്രസിദ്ധീകരിച്ച 705 പേജുള്ള ഡെമോക്രസി ഇന് അമേരിക്ക എന്ന ഗ്രന്ഥത്തിൽ ആകെ 6 പേജാണ് ശാസ്ത്രരംഗത്തിനായി നീക്കിവെച്ചത്. ശാസ്ത്രരംഗത്തെ സ്ത്രീപങ്കാളിത്തം പരാമർശിച്ചിട്ടേ ഇല്ല. സ്ത്രീകൾക്കുവേണ്ടി 8 പേജ് നീക്കിവെച്ചിട്ടുണ്ട്. പക്ഷേ,ഭാര്യ എന്ന സ്ത്രീയെപ്പറ്റി മാത്രമേ ചർച്ച ചെയ്തിട്ടുള്ളൂ. സ്ത്രീവിദ്യാഭ്യാസത്തെക്കുറിച്ച് അല്പം ചിലത് പറഞ്ഞിട്ടില്ലെന്നില്ല.

1960 വരെ തോമസ് ജെഫേഴ്സൺആസ്പത്രിയില് വനിതകൾക്ക് പ്രവേശനം നിഷിദ്ധമായിരുന്നു. പെൺകുട്ടികൾക്ക് അഡ്മിഷൻ കൊടുക്കുന്ന പക്ഷം അഞ്ചുലക്ഷം ഡോളര് സഹായധനം തരാം എന്ന് എലിസബത്ത് ഗാരറ്റ് ആൻഡേഴ്സണ് കരാറുവെച്ചപ്പോഴാമ് ഹോപ്കിൻസ് മെഡിക്കൽസ്കൂളിന്റെ വാതില് സ്ത്രീകൾക്കായി തുറന്നുകിട്ടിയത്. 1934ൽ 28 ശതമാനം മെഡിക്കൽസ്കൂളുകളില് സ്ത്രീകൾക്കു പ്രവേശനമുണ്ടായിരുന്നില്ല. 1944ൽ 9 ശതമാനം മെഡിക്കൽസ്കൂളുകള് പുരുഷന്മാർക്കുമാത്രം എന്ന ലേബലോടുകൂടിയാണ് പ്രവർത്തിച്ചിരുന്നത്. 1934ൽ അമേരിക്കയില് ആസ്പത്രികളിലൊന്നിൽപ്പോലും ഒരു ലേഡീഡോക്ടറുണ്ടായിരുന്നില്ല. 1978 വരെ ഇംഗ്ലണ്ടിലെ മെഡിക്കല് സ്ഥാപനങ്ങളിൽ ഒരേ ഒരു വനിതാപ്രൊഫസറാണ് ഉണ്ടായിട്ടുള്ളത്. 1921ൽ പ്രസിദ്ധീകരിച്ച അമേരിക്കന് ശാസ്ത്രജ്ഞരുടെ ലിസ്റ്റിൽ 504 സ്ത്രീകളുണ്ടായിരുന്നു. അവരിൽ 50 ശതമാനം മെഡിക്കൽ,ബയോളജിവിഭാഗങ്ങളിലാണ് പ്രവർത്തിച്ചിരുന്നത്. 1960ൽ 11.9 ശതമാനം ,1976ൽ 23.2 ശതമാനം സ്ത്രീകള് ബയോളജിക്കല് ശാസ്ത്രവിഭാഗത്തില് ജോലി ചെയ്തിരുന്നു. ബയോകെമിസ്ട്രി ,ബോട്ടണി,മൈക്രോബയോളജി,ജെനിറ്റിക്സ്, അനാറ്റമി,മോളിക്യുലാർബയോളജി, ഇമ്മ്യൂണോളജി ശാഖകളിലാമ് ഭൂരിഭാഗം സ്ത്രീകളും പ്രവർത്തിച്ചിരുന്നത്. ശിശുചികിത്സയിലും ഗൈനക്കോളജിയിലും സോഷ്യൽ ആൻഡ് പ്രിവന്റീവ് മെഡിസിനിലും കൂടുതല് സ്ത്രീകളുണ്ടായിരുന്നു. എന്നാൽ അക്കാദമിക് തസ്തികകളില് സ്ത്രീകൾ കുറവായിരുന്നു എന്ന് യു.എസ്.മെഡിക്കൽ സ്കൂളുകളിലെ കണക്കുകള് വിധിയെഴുതുന്നു.

	തസ്തിക	പുരുഷൻ(ശതമാനം)	സ്ത്രീ(ശതമാനം)
1.	പ്രൊഫസർ.	96	4
2.	അസോസിയേറ്റ് പ്രൊ.	91	9
3.	അസിസ്റ്റന്റ് പ്രൊ.	84	16

ആതുരരംഗത്ത് സെമിസ്കിൽഡ് തൊഴിലാളികള് ഭൂരിപക്ഷവും സ്ത്രീകളായിരിക്കെ ,അക്കാദമിക് തസ്തികകളിൽ അവരുടെ എണ്ണം തീരെ കുറവാണ്. ഹാർവാഡ് സർവ്വകലാശാലയിലെ സ്കൂൾഓഫ് പബ്ലിക്കിന്റെ നിഗമനം,വൈദ്യശാസ്ത്രരംഗത്തെ പങ്കാളിത്തത്തെ ഒരു പിരമിഡ് രൂപത്തില് വരച്ചാല് അടിത്തറയുടെ 75 ശതമാനം സ്ത്രീകളാണ്. തലപ്പത്ത് ഒരുശതമാനം മാത്രമാണ് സ്ത്രീപങ്കാളിത്തം.സ്ത്രീകൾ അധികാരശക്തിക്കു വഴങ്ങി കൂടുതല് പണിയെടുക്കുന്നവരായതുകൊണ്ടാണ് ഈ പ്രതിബാസമെന്ന് ഒലിസൺ അനുമാനിക്കുന്നു.നാലുകാരണങ്ങളാണ് ബ്രൌൺ ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയിട്ടുള്ളത്.

1. കൂടുതൽ ജോലി അല്പശമ്പളത്തിനു ചെയ്യുന്നവരാണ് സ്ത്രീകൾ.
2. തൊഴിൽരഹിതരായ വനിതകളുടെ എണ്ണം കൂടുതലാണ്.
3. ഉന്നതവിദ്യാഭ്യാസം ,ദൈനന്ദിനഗാർഹികചുമതലകളിൽനിന്നുള്ള മോചനം,അധികാരികളിൽനിന്നുള്ള ബഹുമാനം,-ഇവ മൂന്നുമാമ് സമൂഹത്തിൽ ഉയർന്ന പദവിയിലെത്താന് സ്ത്രീക്ക് ആവശ്യമായ മൂലധനം. ഇവയുടെ അഭാവം കൊണ്ടാണ് സ്ത്രീകൾ താണ തസ്തികകളിലെ ജോലികളില് ചെന്നു കുടുങ്ങുന്നത്.
4. ആരോഗ്യരംഗത്ത് ഇതരമേഖലകളെ അപേക്ഷിച്ച് സ്ത്രീയുടെ ശമ്പളം മെച്ചപ്പെട്ടതാണ്.

- കേരളത്തിൽ:-

ആരംഭകാലം മുതലേ കേരളത്തിൽ ഒരു മെഡിക്കല് കോളേജിലും സ്ത്രീകൾക്ക് പ്രവേശനം നിഷേധിച്ചിട്ടില്ല. സ്ത്രീക്കും പുരുഷനും ശമ്പളനിരക്കിൽ വ്യത്യാസവുമില്ല. പ്രൊമോഷന്റെ കാര്യത്തിൽ സ്ത്രീയാണെന്നു വെച്ച് പിന്നോക്കക്കാരിയാവുന്നില്ല. ധാരാളം വനിതാഡോക്ടർമാര് പ്രതിവർഷം നമ്മുടെ മെഡിക്കല് കോളേജുകളിൽനിന്ന് പുറത്തു വരുന്നുണ്ട്. എന്ടന്സ് പരീക്ഷ ആരംഭിച്ച ശേഷം പെണ്കുട്ടികളുടെ എണ്ണം കുറഞ്ഞിട്ടില്ല. പ്രിൻസിപ്പാൾ, പ്രൊഫസർ,തസ്തികകളിലും ധാരാളം സ്ത്രീകളുണ്ട്. അക്കാദമിക് തസ്തികകളിൽ,നോൺക്ലിനിക്കൽവിഭാഗത്തിലും ചർമ്മരോഗം,ശിശുരോഗം,ഒബ്സ്റ്റട്രിക്സ്,ഗൈനക്കോളജി എന്നീ ക്ലിനിക്കൽവിഭാഗങ്ങളിലുമാമ് സ്ത്രീപങ്കാളിത്തം കൂടുതലുളളത്. സർജ്ജറി മെഡിസിന് വിഭാഗങ്ങളില് താരതമ്യേന എണ്ണം കുറവാണ്. ഡിപ്പാർട്ട്മെന്റ് ഓഫ് മെഡിക്കൽ എജുക്കേഷന്റെ ഡയറക്ടറുടെ പദവി (ഇതുവരെ)അഞ്ച് പ്രഗത്ഭവനിതകൾ അലങ്കരിച്ചിട്ടുണ്ട്.

കേരളത്തിൽ വൈദ്യശാസ്ത്രരംഗത്ത് പ്രവർത്തിക്കുന്ന വനിതകള് ഒരുകാലത്തും നിയമപരമായോ ഭരണഘടനാ പരമായോ അവശത അനുഭവിച്ചിട്ടില്ല. എന്നാലും,ശാസ്ത്രരംഗത്ത് അവരുടെ സംഭാവന (പുരുഷന്മാരുടെ സംഭാവനയും കുറവാണ്)കുറവാണ്. ഒരുപക്ഷെ ഏൺസ്റ്റ് ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയ സമൂഹത്തിലെ അരിപ്പകളോ ,എസ്റ്റ്ലർ പറയുന്ന വിവിധതലങ്ങളിലെ സംഘർഷങ്ങളോ ആവാം ഇതിനു കാരണം. അല്ലെങ്കിൽ,കേരളത്തിലെ സ്ത്രീപുരുഷന്മാർക്ക് പൊതുവെ ഗവേഷണത്തിലുളള താല്പര്യക്കുറവോ,അതിനു സൌകര്യം കിട്ടാത്തതോ ആവാം കാരണം. കേരളത്തിനും ഇന്ത്യക്കും പുറത്തുപോയ സ്ത്രീപുരുഷന്മാരിൽ താല്പര്യവും , ഗവേഷണസൌകര്യവും കൊണ്ടാവാം സംഭാവനകള് കാണുന്നത്.

- ആൺകുട്ടികളില് ബിസിനസ് താല്പര്യം.

1976ൽ ഉർസ (Urban Rural System Association) സാൻഫ്രാൻസിസ്കോവിലെ വിദ്യാർത്ഥികളിൽനിന്ന് കുറെ ഡാറ്റ ശേഖരിച്ചു.വിദ്യാർത്ഥികൾക്ക് വിദ്യാർത്ഥിനികളേക്കാളും ബിസിനസ് താല്പര്യം (കച്ചവടമനസ്ഥിതി) ഏറുമെന്നാണ വരുടെ നിഗമനം. എന്തിന് മെഡിക്കൽ പ്രൊഫഷന് തെരഞ്ഞെടുത്തു എന്ന ചോദ്യത്തിന് വിദ്യാർത്ഥികള് പ്രധാന മായും മൂന്നു കാരണങ്ങളാണ് പറഞ്ഞത്. സുരക്ഷിതത്വം,പ്രൊഫഷൻതരുന്ന മാന്യത,സുഖജീവിതം. വിദ്യാർത്ഥിനി കൾക്ക് അല്പം വ്യത്യസ്തമായ കാഴ്ചപ്പാടാണുളളത്.അവരും മാന്യതയെ ഒരു കാരണമായി അംഗീകരിക്കുന്നുണ്ട്. എന്നാലും, ആതുരസേവനം ചെയ്യാനുളള ആഗ്രഹവും സ്വാതന്ത്ര്യവും സേവനരംഗത്ത് വ്യക്തിമുദ്ര പതിപ്പിക്കാനുളള സാഹസികമനസ്ഥിതിയും ആ രംഗത്തേക്ക് വിദ്യാർത്ഥിനികളെ ആകർഷിച്ചതായി സർവ്വേ കണ്ടു. 1987ൽ ഏതാനും വൈദ്യവിദ്യാർത്ഥികള് കോഴിക്കോട് മെഡിക്കല് കോളേജില് നടത്തിയ സർവ്വേയുടെ ഫലം താഴെ കൊടുക്കുന്നു.

കാരണം	പുരുഷൻ(ശതമാനം)	സ്ത്രീ(ശതമാനം)
1. ആതുരസേവനവ്യഗ്രത	16.48	19.02
2. സാമ്പത്തികഭദ്രത	6.9	0.54
3. പ്രൊഫഷണൽമാന്യത	13.03	3.80
4. ഉപജീവനം	6.51	6.52
5. വിഷയത്തിലുളള താല്പര്യം	10.73	22.28
6. ആകസ്മികം	13.45	1.09
7. കാരണം 1,2,3 ഒന്നിച്ച്	15.71	2.72
8. സ്വാതന്ത്ര്യം	0.38	0.54
9. ഗവേഷണതാല്പര്യം	0.75	0
10. വിവാഹക്കമ്പോളത്തിലെ മൂല്യം	0.38	0.54
11. കാരണമറിയില്ല	8.43	4.95
12. പ്രതികരണമില്ല	17.25	38.59

- പീറ്റർ പ്രിൻസിപ്പിളും നേതൃസ്ഥാനവും.

പുരുഷന്റെ കഴിവുകൾക്ക് വളരെവേഗം അംഗീകാരം ലഭിക്കുന്നു. അംഗീകാരം ലഭിക്കുന്നതോടെ ഇനിയും തന്റെ കഴിവുകളെ മെച്ചപ്പെടുത്തണമെന്ന ത്വര കുറയുന്നു.അതിനുള്ള പ്രയത്നവും ഇല്ലാതാവുന്നു. ഇതിനെയാണ് പീറ്ററുടെ പ്രിൻസിപ്പിളെന്നു പറയുന്നത്. പുരുഷന്റെ സമശീർഷയാവാന് കഠിനപ്രയത്നം ചെയ്യുന്ന സ്ത്രീക്ക് അർഹിക്കുന്ന അംഗീകാരം ലഭിക്കുന്നത് വളരെ താമസിച്ചാണ്. ഈ താമസം കാരണം സ്ത്രീ പീറ്ററിന്റെ തത്വത്തെ അതിജീവിക്കുന്നു. പ്രായമാകും തോറും കർമ്മരംഗത്ത് ഏറെ ശോഭിക്കുന്നു. ആ കാരണം കൊണ്ടാണ് കാര്യങ്ങളെല്ലാം ഭംഗിയായി നിർവ്വഹിക്കണമെന്നുണ്ടെങ്കിൽ, വീട്ടിൽ ഭാര്യയും ഓഫീസില് വനിതാസെക്രട്ടറിയും വേണമെന്ന അവസ്ഥ പുരുഷനുണ്ടാകുന്നത്. പുരുഷൻ നേടുന്ന പദവിയുടെ പകുതിയോളമെങ്കിലും എത്താന് സ്ത്രീക്ക് ഇരട്ടി ജോലി ചെയ്യേണ്ടിവരുന്നു. അതിനാൽ കൂടുതല് സമൂഹച്ചട്ടങ്ങളെ മറി കടന്ന് ബുദ്ധിമുട്ടി തലപ്പത്തെത്തുന്ന സ്ത്രീക്ക് അക്കാദമിക്ക് ശാസ്ത്രജ്ഞർക്ക് അത്യന്താപേക്ഷിതമായ സ്ഥിരബുദ്ധി,പരിശ്രമശീലം ,പുതിയകാര്യങ്ങൾ അറിയാനും ഗ്രഹിക്കാനുമുള്ള ജിജ്ഞാസ ,നിരീക്ഷണപാടവമെന്നിവ പുരുഷനേക്കാളും കൂടുതലായിരിക്കുമെന്ന് പടിഞ്ഞാറൻ രാജ്യങ്ങളിലെ സർവ്വേകള് ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നു.

സ്ത്രീകൾ നേതൃസ്ഥാനത്തെത്തുന്നത് രുചിക്കാത്തത് സ്ത്രീകൾക്കുതന്നെയാണെന്ന് ഒലിസണ് ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നു.ഒരു പുരുഷൻ തന്നെക്കാളും വലിയ സ്ഥാനത്തെത്തുന്നത് സ്ത്രീ സഹിക്കുന്നു,പക്ഷേ ,മറ്റൊരു സ്ത്രീ ആ സ്ഥാനത്തെത്തുന്നത് അവളൊരിക്കലും സഹിക്കയില്ല. അനുവദിക്കയുമില്ല.ശാസ്ത്രരംഗത്ത് സംഭാവന ചെയ്യണമെങ്കില്, ജ്ഞാനം സൃഷ്ടിക്കാനും അത് ദാനം ചെയ്യാനുമുള്ള അവസരം ലഭിക്കണം. ഈ കഴിവുകളുള്ള സ്ത്രീകളെ മറ്റു സ്ത്രീകൾ തടസ്സപ്പെടുത്തുന്നു എന്നാണ് ഒലിസന്റെ അഭിപ്രായം. തങ്ങളുടെ കൂടെ പ്രവർത്തിക്കുന്ന മറ്റു സ്ത്രീകളുടെ കഴിവുകളുടെ മൂല്യം ഗ്രഹിക്കാനും അവരോട് സഹകരിച്ചു പ്രവർത്തിക്കാനും സ്ത്രീകള് തയ്യാറാവുന്നില്ല. അതുകൊണ്ടാണ് സ്ത്രീ ശാസ്ത്രരംഗത്ത് പിന്നിലാവുന്നതെന്ന് അദ്ദേഹം കരുതുന്നു. ഇതിൽ, മുഴുവനുമില്ലെങ്കിലും ,ഒരളവ് സത്യാവസ്ഥയുണ്ടെന്ന് അംഗീകരിക്കാതെ വയ്യ. നോബൽസമ്മാനാർഹയായ റോസലിന് യാലോ എന്ന മഹിള,ഓരോ ലാഭത്തിനും ഓരോ നഷ്ടം സഹിച്ചേ മതിയാവൂ എന്ന് ശാസ്ത്രജ്ഞകളായ സ്ത്രീകളെ ഓർമ്മപ്പെടുത്തുന്നു. മണിക്കൂറുകളോളം കഠിനമായ മസ്തിഷ്കവ്യാപാരം നടത്താതെ ഒരു ശാസ്ത്രസത്യവും കണ്ടുപിടിക്കാനാവില്ല. അതിനായി സഹിക്കുന്ന ഏകാന്തത ഒരിക്കലും വൃഥാവിലാവുന്നില്ല. ശാസ്ത്രഗോപുരത്തിന്റെ സോപാനം ഓരോന്നായി കയറുന്ന സ്ത്രീ മറ്റു സ്ത്രീസമൂഹത്തിൽനിന്ന് കുറേശ്ശെ അകലുന്നു.അല്ലറ ചില്ലറ ഗോസിപ്പുകൾക്കായി ദുർവ്വിനിയോഗം ചെയ്യാനുള്ള സമയമോ ഊർജ്ജമോ അവൾക്കില്ല എന്നതുതന്നെ പ്രധാനകാരണം. മറ്റുള്ളവർ നഷ്ടമായി കരുതിയേക്കാവുന്ന പലതും അത്തരക്കാരെ സംബന്ധിച്ച് ലാഭങ്ങളാണ്.

ഒരു മൈത്രേയിയും ഗാർഗ്ഗിയും ഉഭയഭാരതിയും ചരിത്രാതീതകാലത്ത് ഒറ്റ തിരിഞ്ഞ പ്രതിഭാസങ്ങളായി നിന്നിരുന്നു എന്നതുകൊണ്ട് അന്നത്തെ സ്ത്രീയുടെ നില മെച്ചപ്പെട്ടതായിരുന്നു എന്നു കരുതാൻ ന്യായമില്ല എന്നു വാദിക്കുന്ന സുഹൃത്തുക്കളുണ്ട്. വിജ്ഞാനസമ്പത്തുള്ളവർ(സ്ത്രീയായാലും പുരുഷനായാലും) ഏതുകാലത്തായാലും ഒറ്റ തിരിഞ്ഞ പ്രതിഭാസങ്ങളാണ്. യാജ്ഞവല്ക്യന്മാരും ആര്യഭട്ടന്മാരും ഐൻസ്റ്റൈന്മാരും പുരുഷന്മാർക്കിടയിലും എത്രപേരുണ്ട്. സമൂഹത്തിന്റെ അരിപ്പക്കണ്ണി കടന്ന് പിരമിഡ്ഡിന്റെ തലപ്പത്ത് ഒരു സ്ത്രീയെങ്കിലും ഒരു കാലഘട്ടത്തില് എത്തിപ്പെട്ടതായും അവൾ പുരുഷന്റെ സമശീർഷയായി ബഹുമാനിക്കപ്പെട്ടതായും കണ്ടാല് ,അവളേക്കാൾ വിജ്ഞാനദാഹത്തിൽ ഒട്ടും പിന്നിലല്ലാത്ത ഒരു നിര അവളുടെ പിന്നിലുണ്ടെന്ന് ഊഹിക്കാവുന്നതേയുള്ളൂ. ഔദ്യോഗികക്കസേര വിട്ടു വിരമിച്ചാലും ,ഭൌതികശരീരം ഈ ലോകത്തുനിന്ന് മറഞ്ഞാലും ,ചരിത്രം എക്കാലവും സ്മരിക്കുന്ന വ്യക്തിത്വങ്ങൾ എന്തേ നമുക്കിടയില് വിരളമായത്. ഈ ചോദ്യത്തിന്റെ ഉത്തരം നമ്മുടെ ഗവേഷണതാല്പര്യത്തിന്റേയും പരിശ്രമശീലത്തിന്റേയും അടിവേരിൽചെന്നു തൊട്ട് നമ്മെ നാണിപ്പിക്കേണ്ടതാണ്. സ്ത്രീയുടെ പാത തീർച്ചയായും റോസാപ്പൂക്കള് വിരിച്ചതാണ്. പക്ഷേ,അവൾ പിന്നിട്ടുപോന്ന വഴികളിലാണ് അവ വിരിക്കപ്പെടുന്നത്. മുന്നിലെ പാതയിലെല്ലാം മുള്ളുകളാണ്.

അനുബന്ധം

പട്ടിക 1. കോഴിക്കോട് മെഡിക്കൽ കോളേജിലെ 1989 കലണ്ടർപ്രകാരം പ്രീക്ലിനിക്കൽവിഭാഗത്തിലെ സ്ത്രീപങ്കാളിത്തം.

വിഷയം	അക്കാദമിക് തസ്തിക		ലക്ചറർതസ്തിക	
	സ്ത്രീ (%)	പുരുഷ(%)	സ്ത്രീ(%)	പുരുഷ(%)
1. അനാറ്റമി	100	0	50	50
2. ബയോകെമിസ്ട്രി	80	20	66.7	33.3
3. ഫിസിയോളജി	100	0	57.12	42.88
4. മൈക്രോബയോളജി	80	20	50	50
5. പത്തോളജി	87.5	12.5	35.3	66.7
6. ഫാർമക്കോളജി	75	25	42.84	57.16
7. ഫോറൻസിക് മെഡിസിന്	25	75	16.6	83.4
8. കമ്യൂണിറ്റി മെഡിസിൻ	28.56	71.44	50	50

പട്ടിക 2 കോഴിക്കോട് മെഡിക്കല് കോളേജ് 1989 കലണ്ടർപ്രകാരം ക്ലിനിക്കൽവിഭാഗത്തിലെ സ്ത്രീപങ്കാളിത്തം

വിഷയം	അക്കാദമിക് തസ്തിക		ലക്ചറർതസ്തിക	
	സ്ത്രീ(%)	പുരുഷ(%)	സ്ത്രീ(%)	പുരുഷ(%)
1. മെഡിസിൻ	5.8	94.2	0	100
2. ചർമ്മരോഗം	57.16	42.84	50	50
3. മറ്റു സ്പെഷ്യാലിറ്റികൾ	0	100	0	100
4. ശിശുചികിത്സ	50	50	60	40
5. നേത്രചികിത്സ	25	75	60	40
6. സർജ്ജറി (സ്പെഷ്യാലിറ്റിഅടക്കം)	0	100	0	100
7. അനസ്തീഷ്യ	50	50	30	70
8. പീഡിയാട്രിക് സർജ്ജറി	0	100	0	100
9. ഫിസിക്കൽ ,ന്യൂക്ലിയാർ മെഡിസിനുകള്	0	100	0	100
10. ഗൈനക്കോളജി,ഓബ്സ്റ്റട്രിക്സ്	71.42	28.58	90.91	9.09

References:

1. Annals of New York Academy of sciences Vol 323. 1979
2. Women in healthcare .Nevarro. V. New England J of Medicine. Vol 292 page 398 -402 .1975
3. Productivity of women physicians .Journal of American Medical Association Vol 236. Page 1961-64. 1976
4. Olison .V. 1977. Proceedings of the conference on women leadership and authority in the health profession. Page 43-53. Dept of Health ,Education and welfare .Washington DC
5. Survey 1987. Report conducted by a group of students in Calicut Medical college.
6. Calendar 1989 Calicut Medical College .

- **എന്റെ തനിമ** (സമകാലികമലയാളം . 1173.വൃശ്ചികം 27)

  ഈജിപ്തിലെ ഹീറോഗ്ലിഫിക്സിൽ ഒരസ്ത്രവും പാത്രവും കണ്ടാലതിന്നർത്ഥം വൈദ്യനെന്നാണ്. അവയോടൊപ്പം ഒരർദ്ധവൃത്തം കൂടിയുണ്ടെങ്കില് അതൊരു ലേഡീഡോക്ടറാണ് എന്നും ധരിക്കണം. അവളൊരു തത്വജ്ഞാനിയും ദാർശനികയും കൂടിയാണെങ്കില് ഒരു മൂങ്ങയേയും ഒരു കണ്ണും കൂടി വരച്ചിരിക്കും. ഈ അഞ്ചുചിഹ്നങ്ങളും ചേർന്ന ഭിഷഗ്വരയായിരുന്നു പെസെഷത്. അമേരിക്കയിലും യൂറോപ്പിലും ഫെമിനിസ്റ്റ് പ്രസ്ഥാനങ്ങളുടെ

തരംഗങ്ങളുയരുന്നതിന്ന് എത്രയോ മുമ്പ് ,തന്റെ പ്രവർത്തനമണ്ഡലത്തില് പുരുഷന് സമശീർഷയായി ഉയർന്നുനിന്ന ,ചരിത്രാതീതകാലത്തെ ശാസ്ത്രജ്ഞ.

സിദ്ധാന്തവത്കരിക്കാനും ചട്ടക്കൂടുകളിലേക്ക് എല്ലാത്തിനേയും ഒതുക്കാനുമുള്ള പ്രവണത ഏറിയേറിവരികയാണിന്ന്. ഒരു പുതിയ പേര് (പെണ്ണെഴുത്ത്പോലെ) ഉണ്ടാക്കുക,അതിന്ന് ചില അർത്ഥങ്ങളും ലക്ഷണങ്ങളും നിർവ്വചിക്കുക.ആ ചട്ടക്കൂട്ടിലൊതുങ്ങാത്ത എല്ലാത്തിനേയും നിരാകരിക്കുക.ഇതൊരു ഫാഷനായിരിക്കുന്നു. പുരുഷനും പുരഷൻ സൃഷ്ടിച്ച വാക്കും മൂല്യനിർണ്ണയം ചെയ്യുന്നതുകൊണ്ടാണ് സ്ത്രീ പിന്നോക്കക്കാരിയാവുന്നതെന്ന വാദത്തെ സാമൂഹ്യഭാഷാശാസ്ത്രജ്ഞയായ റോബിൻലാക്കോഫ് ഖണ്ഡിച്ചിട്ടുണ്ട്. അപ്രധാനവിഷയങ്ങളെ ആധാരമാക്കി ,സ്വന്തം വൈകാരികാനുഭവങ്ങളെ ഊതിപ്പെരുപ്പിച്ച് ,അതിഭാവുകത്വം നിറഞ്ഞ ഭായിലെഴുതുന്നതുകൊണ്ടാണ് സ്ത്രീയുടെ ഭാഷ ദുർബ്ബലമായിപ്പോകുന്നത്.വസ്ത്രാഭരണങ്ങളുടെ പുത്തൻഫാഷനുകളെക്കുറിച്ചും സൌന്ദര്യവർദ്ധകവസ്തുക്കളെക്കുറിച്ചും അടുക്കളവിഭവങ്ങളെക്കുറിച്ചും ലൈംഗികവേഴ്ചയിലെ അസന്തുഷ്ടികളെക്കുറിച്ചും (സന്തുഷ്ടികളെക്കുറിച്ചും) മാത്രം സൃഷ്ടികൾ നടത്തിക്കൊണ്ടോ ഇരിക്കുന്ന കാലത്തോളം സ്ത്രീയുടെ ഭാഷ ദുർബ്ബലമായിത്തന്നെ തുടരും. സമൂഹത്തിന് ശുദ്ധിയും ശക്തിയും നൽകാന് ആത്മബലസമ്പന്നകളായ സ്ത്രീകളുണ്ടായേ തീരൂ. അവർ ഗൌരവമായ കാര്യങ്ങളെക്കുറിച്ച് ശക്തമായ രീതിയിൽ ചർച്ച ചെയ്യാന് തുടങ്ങുമ്പോള് ഭാഷ താനേ പ്രബലമാകും. മനസ്സിന്റെ അപഗ്രഥനാത്മകവും സമന്വയാത്മകവുമായ കഴിവുകളെ (ശാസ്ത്രം,കല) വികസിപ്പിക്കാനും ചുറ്റുമുള്ള പ്രപഞ്ചത്തെ ശാസ്ത്രജ്ഞരും കലാകാരന്മാരുമായി നോക്കിക്കാണാനും മനുഷ്യരെല്ലാം ശ്രമിക്കണം. അപ്പോൾമാത്രമാണ് പൊളിറ്റിക്കല് സെക്സ്, സെക്ഷ്വൽപൊളിറ്റിക്സ് എന്നീ തലങ്ങളിൽനിന്നെല്ലാം ഉയർന്ന് അധമത്വമനോഭാവം കൂടാതെ ജീവിക്കാനാവുക. അല്ലെങ്കിൽത്തന്നെ ,ബയോളജിക്കൽ സെക്സിനെ ശാസ്ത്രീയമായി നോക്കിക്കാണുന്ന ഒരാൾക്ക് ,ലൈംഗികാനുഭവങ്ങളെ പെരുപ്പിച്ചുകാണിക്കുന്ന സാഹിത്യശാഖ ഒരധികപ്പറ്റായി അനുഭവപ്പെട്ടാൽ അതില് അത്ഭുതമില്ല. വിശക്കുമ്പോൾ ഊണുകഴിക്കുന്നു,ദാഹിക്കുമ്പോൾ വെള്ളം കുടിക്കുന്നു, ക്ഷീണിക്കുമ്പോളുറങ്ങുന്നു. ഇതൊക്കെ എല്ലാ ജന്തുക്കളുടേയും സമാനാനുഭവമാണ്. അതുപോലൊരു ബയോളജിക്കൽ പ്രതിഭാസം തന്നെ മൈഥുനവും വംശവൃദ്ധിയും. അതിനെമാത്രം ഇത്രയേറെ പെരുപ്പിച്ചു പറയുന്നതിലെന്താണിത്ര പുതുമ. പണ്ട്, വിടവിഭാവരികളും മറ്റും രചിച്ചിരുന്ന കുറേ പുരുഷമലയാള, സംസ്കൃതകവികളുണ്ടായിരുന്നു ,നമ്മുടെ കേരളത്തിൽ. കാൽക്കാശിനുകൊള്ളാത്ത മൂരിശൃംഗാരവും ലൈംഗികതയും കൊണ്ടുനടന്നിരുന്ന ഒരു വർഗ്ഗം. അവരുടെ വഴിയിലൂടെ നടന്ന് അവരുടെ അനുകരണക്കാരായി കുറേ സ്ത്രീകളും പച്ചയായി ലൈംഗികാനുഭവങ്ങൾ എഴുതിയതുകൊണ്ട് നമ്മുടെ സമൂഹത്തിന് എന്താണ് ഒരു ഗുണം. അതിലെന്താണൊരു പുതുമ. സ്ത്രീത്വത്തിന്റെ തനിമയായിട്ടല്ല, അനുകരണശീലമായിട്ടാണ് ഞാനതിനെ കാണുന്നത്. അതുകൊണ്ട്, പത്രമാദ്ധ്യമങ്ങൾ നടത്തുന്ന മുതലാളിമാർക്ക് കുറേ കാശുണ്ടാക്കാം. എഴുതുന്ന സ്ത്രീകൾക്കും കുറേ കാശുണ്ടാക്കാം. അത്രതന്നെ.

- സ്ത്രീയുടെ തനിമ-എന്റെ കണ്ണിൽ:

ഓരോ വ്യക്തിയും ഓരോ സമൂഹവും താന്താങ്ങളുടെ തനിമ കാത്തുകൊണ്ട് മറ്റൊരാളുടെ തനിമയുമായി പോരടിക്കാതെ,ക്രമേണ വിശ്വപൌരത്വത്തിലേക്ക് ഉയരണം. സ്ത്രീയുടെ തനിമ കാത്തുകൊണ്ടുള്ള ഒരു സ്ത്രീപുരുഷകൂട്ടായ്മയാണ് ഞാനാദരിക്കുന്ന വ്യവസ്ഥിതി.

ഇന്ന് ലോകത്തിൽ രണ്ടു പ്രവണതകളുണ്ട്. ഒന്ന് ആഗോളവത്കരണം.രണ്ട് വികേന്ദ്രീകരണം. ഇംഗ്ലീഷ് എന്ന ഒറ്റ ഭാഷമാത്രം നിലനിർത്തുക എന്ന വ്യവസ്ഥ ആഗോളവത്കരണത്തിനുദാഹരണമാണ്. അനേകം പ്രാദേശികഭാഷകളുള്ള അനേകം സമൂഹങ്ങളുടെ കൂട്ടായ്മയാണ് വികേന്ദ്രീകരണത്തിലുള്ളത്. (ഇന്ത്യയിൽ എക്കാലത്തും ഇതാണ് നിലനിന്നിരുന്നത്) അവർക്കെല്ലാം പൊതുഭാഷയായി ഇംഗ്ലീഷ് ഉപയോഗിക്കുകയും ചെയ്യാം.വികേന്ദ്രീകരണത്തിൽസ്വദേശിശാസ്ത്രങ്ങൾക്കും പാരമ്പര്യകലകൾക്കും ട്രൈബൽസമൂഹങ്ങൾക്കും സ്ത്രീകൾക്കുമെല്ലാം അവരവരുടെ തനിമ കാത്തുസൂക്ഷിക്കാൻകഴിയും. തികച്ചും മാനവികമായ നിലപാടിൽനിന്നുകൊണ്ട് ഈ മുഖ്യധാരകളെ ഇണക്കിക്കൊണ്ടുപോകാവുന്നതാണ്.

സ്ത്രീപ്രശ്നങ്ങൾ മനുഷ്യരുടെ പ്രശ്നത്തിന്റെ ഭാഗമാണ്. സ്ത്രീ എന്നു ജനറലൈസ് ചെയ്യാൻതന്നെ ചിലപ്പോള് പ്രയാസമാണ്. കറുത്ത സ്ത്രീ നേരിടുന്ന പ്രശ്നങ്ങൾ അമേരിക്കയിലെ ഫെമിനിസ്റ്റുകള് കണക്കിലെടുത്തിട്ടേ ഇല്ലെന്ന ആരോപണമുണ്ട്. ജലിത് സ്ത്രീ,ആദിവാസി സ്ത്രീ ,ശാസ്ത്രജ്ഞ,വീട്ടമ്മ, ഉദ്യോഗസ്ഥ ,വേശ്യാവൃത്തി സ്വീകരിച്ച സ്ത്രീ, പതിവ്രതയായ സ്ത്രീ ,സാഹിത്യകാരി, മതരാഷ്ട്രീയസാമൂഹ്യരംഗത്ത് പ്രവർത്തിക്കുന്ന സ്ത്രീ ,മുസ്ലീമും ക്രിസ്ത്യാനിയും ഹിന്ദുവുമായ സ്ത്രീ –ഇവരിലെ ഉപവിഭാഗക്കാരായ സ്ത്രീകൾ, തമിഴത്തിയും മലയാളിയും തെലുങ്കത്തിയും പഞ്ചാബിയുമായ സ്ത്രീ, യൂറോപ്പിലേയും അമേരിക്കയിലേയും ഏഷ്യയിലേയും സ്ത്രീ- ഇവർക്കൊക്കെ അവരുടേതായ തനിപ്രശ്നങ്ങളുണ്ട്. തനിമകളുമുണ്ട്.കാത്തുസൂക്ഷിക്കേണ്ടവയായ തനിമകൾ.. മാറ്റിയെടുക്കേണ്ട പ്രശ്നങ്ങൾ... ഈ തനിമകളേയും പ്രശ്നങ്ങളേയും വിസ്മരിച്ചുകൊണ്ട് സ്ത്രീപ്രശ്നത്തെ സാമാന്യ വത്കരിച്ച് സിദ്ധാന്തവല്കരിക്കുന്നതും ,ലൈംഗികാനുഭവങ്ങളുടെ ചട്ടക്കൂട്ടിൽമാത്രം ഒതുക്കുന്നതും ശരിയായി രിക്കയില്ല. ഓരോ സ്ത്രീക്കും ഓരോ സമൂഹത്തിനും ഉണ്ട് തനതായ ഭാഷ..തനതായ വിജ്ഞാനശാഖകൾ.... ആ തനിമ കാത്തുകൊണ്ടുവേണം വിശ്വപൌരത്വം വികസിപ്പിച്ചെടുക്കാൻ. സ്ത്രീയുടേയും മലയാളിയുടേയും പൌരസ്ത്യദേശത്തിന്റേയും ഭാരതത്തിന്റേയും ഹിന്ദുവിന്റേയും ഉദ്യോഗസ്ഥയുടേയും ഡോക്ടറുടേയും എഴുത്തുകാരിയുടേയും ഒക്കെ തനിമകൾ എന്നില് നശിക്കാതെ നിലനിർത്തിക്കൊണ്ടുതന്നെ ,ആ തനിമകളിൽനിന്നെല്ലാം വിഭിന്നമായ തനിമകളോടുകൂടിയ വ്യക്തികളോടും സമൂഹങ്ങളോടും രാഷ്ട്രങ്ങളോടും ഭാഷകളോടും പോരെഴുത്തു നടത്താതെയും അവരുടെ തനിമകളെ അംഗീകരിച്ചും ഒരു കൂട്ടായ്മയായി ജീവിക്കാനിഷ്ടപ്പെടുകയും അതിനു ശ്രമിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന എന്നതാണ് എന്റെ തനിമ. ഈ തനിമയാണ് വാക്കും അർത്ഥവുംപോലെ ചേർന്നിരിക്കുന്ന അർദ്ധനാരീശ്വരത്വമുള്ള സ്ത്രീപുരുഷന്മാരുടെ കൂട്ടായ്മയായി കുടുംബത്തെ അംഗീകരിക്കാൻ എന്നെ പ്രേരിപ്പിക്കുന്നത്.

മാനവികതയുടെ പ്രശ്നം

സ്ത്രീപ്രശ്നം സ്ത്രീയുടെ മാത്രം പ്രശ്നമല്ല, മനുഷ്യത്വത്തിന്റെ പ്രശ്നമാണ്. ഹ്യൂമനിസത്തിന്റെ പ്രശ്നമാണ്. സർവ്വജീവജാലങ്ങളോടും ഉള്ള കാരുണ്യത്തിന്റെയും സമദർശിത്വത്തിന്റേയും ഒരു തുണ്ടാണ്. അച്ഛനോടും ഭർത്താവിനോടും സഹോദരന്മാരോടും മക്കളോടുമുള്ള എതിർപ്പല്ല,അനീതികളോടും അസമത്വങ്ങളോടും ഉള്ള സന്ധിയില്ലാത്ത സമരമാണ് അത്. അതിനെ ലൈംഗികാനുഭവം വർണ്ണിച്ചെഴുതാനുള്ള ചങ്കൂറ്റവും പുരുഷവിദ്വേഷവുമെന്ന ചട്ടക്കൂട്ടിൽഒതുക്കുന്നത് ശരിയല്ല.

പുരുഷന്മാർമാത്രം കടന്നു ചെന്ന് കയ്യടക്കിവെച്ച വിജ്ഞാനമേഖലകളിലേക്കും കർമ്മരംഗങ്ങളിലേക്കും കടന്നുചെന്ന് അവർക്ക് സമശീർഷരായി ആദരണീയസ്ഥാനങ്ങള് നേടിയെടുത്ത ലീലാവതിയും ബാലാമണിയമ്മയും സുഗതകുമാരിയും അവരവരുടെ ലൈംഗികാനുഭവങ്ങൾ തുറന്നെഴുതിയില്ല എന്ന കാരണംപറഞ്ഞ് മാർജിനലൈസ് ചെയ്യുന്ന പ്രവണത സ്ത്രീകളുടെ വർഗ്ഗത്തിന് ആത്മഹത്യാപരമായ ഒരപമാനമാണ്. മറ്റു രംഗങ്ങളിൽ പുരുഷന്മാരോടൊപ്പം പ്രവർത്തിച്ച് അവരേക്കാളും ഉന്നതശീർഷരായ മദർതെരേസ,മാതാ അമൃതാനന്ദമയി ,മേധാ പട്ക്കർ,ഇന്ദിരാഗാന്ധി,ജയലളിത –ഇവരെയൊക്കെ ലൈംഗികാനുഭവങ്ങളുടെ ഭാവം പറഞ്ഞ് കണ്ടില്ലെന്നു നടിക്കാനാവുമോ. ഇന്ദിരക്കും ജയലളിതക്കും എതിരെയുള്ള ആരോപണങ്ങൾ മറക്കുന്നില്ല. അഴിമതി ചെയ്യുത് സ്ത്രീയായാലും പുരുഷനായാലും തെറ്റുതന്നെ. പക്ഷേ നൂറു ശതമാനം തിന്മയുള്ള മനുഷ്യരുണ്ടോ. ഗരീബി ഹഠാവോ എന്ന് ബാങ്കുകളെ ദേശസാല്കരിക്കയും എം.ആർ.ടി.പി ആക്റ്റ് കൊണ്ട് സമാന്തരബ്ലാക്ക് ഇക്കോണമിയെ തടുക്കാൻശ്രമിക്കയും ചെയ്ത ഇന്ദിരാഗാന്ധി എഴുപതുകളുടെ അവസാനത്തിൽ ഇന്ത്യയിലെ ദാരിദ്ര്യത്തെ കുറച്ചെങ്കിലും തുടച്ചുനീക്കിയില്ലേ. ഇന്ദിര ഒരു നല്ല സുഹൃത്താണെന്ന് മദർതെരേസയെക്കൊണ്ട് പറയിപ്പിച്ചത് അതല്ലേ. തനിക്ക് വോട്ടുചെയ്യാനിടയില്ലാത്ത ചിലർക്കായി സഹായഹസ്തം നീട്ടിയ ജയലളിതയുടെ മറ്റൊരുമുഖം മാദ്ധ്യമങ്ങള് ഏറെ വരച്ചുകാട്ടാറില്ല. ദാഹിച്ചുവലയുന്ന മാനുകൾക്കായി കാട്ടിൽജലാശയങ്ങൾകുഴിപ്പിച്ച ജയലളിത. ഭർത്താവ് ചുട്ടുകരിക്കാന് ശ്രമിച്ചിട്ടും ജീവിതത്തിലേക്കു മടങ്ങിവന്ന് സ്വന്തം കാലിൽനി ല്കാൻശ്രമിക്കുന്ന അശരണയായ മഹാരാഷ്ട്രക്കാരിയുടെ കദനകഥ പത്രത്തിൽ വായിച്ചപ്പോള് യാതൊരു പബ്ലിസിറ്റിയും കൂടാതെ ആ സ്ത്രീക്ക് ഒരുലക്ഷം രൂപ സഹായധനമെത്തിച്ച ജയലളിത. മാനുകളും മഹാ രാഷ്ട്രക്കാരിയും

തന്റെ വോട്ടുബാങ്കിൽ പെടാത്തവരായിട്ടും അവരോടു കരുണ കാട്ടിയ സ്ത്രീ.കാർമേഘ പടലങ്ങളിലെ ഇത്തരം വെള്ളിരേഖകൾ കാണാതെ പോകാമോ.

- മാതൃത്വം ആത്യന്തികാനുഭവമോ .
  മുടിയിൽതുളസിക്കതിർചൂടിയ ലജ്ജാശീലയായ പെൺകിടാവായി ആദർശവല്കരിക്കപ്പെടാതെയും സ്ത്രീക്ക് സ്വന്തമായ തനിമയുണ്ട് എന്ന് നാം തന്നെയാണ് തെളിയിക്കേണ്ടത്. ഉപഭോഗസംസ്കാരത്തിന്റെ ഭാഗമായി സ്ത്രീശരീരത്തിന്റെ ബാഹ്യസൌന്ദര്യത്തെ ചൂഷണം ചെയ്യുന്ന പരസ്യങ്ങൾക്കെതിരെ രോഷാകുലരായി പ്രതിഷേധിക്കുന്നവർതന്നെ , സ്വന്തം ഗ്രന്ഥങ്ങളുടെ മുഖചിത്രം നഗ്നമായ സ്ത്രീശരീരചിത്രങ്ങളാല് ആകർഷകമാക്കുന്ന ബിസിനസ് തന്ത്രം വിരോധാഭാസമാണ്. അതിനെപ്പോലെ ഒരു വിരോധാഭാസമാണ് ചില പെണ്ണെഴുത്തുകാർ, ഞാൻനല്ല അമ്മയാണ്,പക്ഷേ മാതൃത്വം ഒരു ആത്യന്തികാനുഭവമല്ല എന്നു പ്രസ്താവിക്കുന്നതും.
  ജൈവശാസ്ത്രപരമായ പ്രത്യേകതകളാണ് അമ്മയാവാനും മുലപ്പാലൂട്ടാനും സസ്തനവർഗ്ഗത്തിലെ സ്ത്രീയെ ശക്തയാക്കുന്നതും ആ പ്രത്യേകാനുഭവം സ്ത്രീക്കു തരുന്നതും. (മൃഗങ്ങൾക്കും ഇതുണ്ട്). ആ അനുഭവം (ലൈംഗികസുഖത്തെക്കുറിച്ചും ഇതു ചോദിക്കാം)ആത്യന്തികമോ സാപേക്ഷമോ. സാപേക്ഷമെങ്കിൽ, ചിലരെ നല്ല അമ്മ എന്നു മുദ്രകുത്താനുളള ലക്ഷണങ്ങളും സബ്ജക്റ്റീവ് (സാപേക്ഷം)ആകണം എന്നത് വെറും ലോജിക്ക് മാത്രമാണ്.
  പ്രീഈഡിപ്പൽഅനുഭവങ്ങളുടെ ആദിമതലങ്ങളിലെ സൈക്കോസൊമാറ്റിക് ചോദനകൾഅമ്മയോടാണ് ബന്ധപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത്. നിയമവും നിബന്ധനയുമില്ലാത്ത ആ ലോകത്തുനിന്ന് വിലക്കുകളുളള അഛന്റെ ലോകത്തേക്ക് കടക്കുമ്പോളുളള താന്ത്രികമായ പിതൃനിരാസമാണ് ഫെമിനിസ്റ്റ് വിപ്ലവകാരികളുടേത്. പ്രീഈഡിപ്പൽതലത്തിലേക്കും മറിച്ചും സുഗമസഞ്ചാരം നടത്താം മിസ്റ്റിക്കുകൾക്ക്. വിപ്ലവകാരികൾ വർഗ്ഗസമരത്തിന്റെ തലത്തിലാണെങ്കില്,മിസ്റ്റിക്കുകൾ ആ തലം പിന്നിട്ട് വർഗ്ഗരഹിതമായ തലത്തിലെത്തിയിരിക്കുന്നു.അവർക്ക് വർഗ്ഗസമരം ലക്ഷ്യത്തിലെത്തുംമുമ്പുളള മാർഗ്ഗത്തിലെ ചില അനുഭവങ്ങൾ മാത്രമാണ്.
  ബാലാമണിയമ്മയുടെ മിസ്റ്റിക്ക് കവിതകളിൽ ജഗജ്ജനനിയായ അമ്മ(പരാശക്തി)യുടെ മാതൃത്വഭാവമുണ്ട്. അത് നമുക്കില്ലായിരിക്കാമെന്നത് ശരി. പക്ഷേ, അതുകൊണ്ട് ,അവർക്കും ഉണ്ടായിട്ടുണ്ടാവില്ല എന്നു പറയാനാവുമോ. ഒരു സബ്ജക്റ്റീവ് അനുഭൂതിയുടെ ക്രെഡിറ്റെങ്കിലും നമുക്കവർക്ക് കൊടുത്തുകൂടേ.
  വൈഖരി ജനിക്കും മുമ്പുളള അഗാധമൌനമാണ് സ്ത്രീത്വം. ബോധാതീതതലത്തിന്റെ മൌനസംഗീതമായ പരാശക്തി. അവൾ ഘടനാനിയമങ്ങൾനിറഞ്ഞ വൈഖരീഭാഷയെ ഭയപ്പെടുത്തിയും വിസ്മയിപ്പിച്ചും അകത്തും പുറത്തും നിറഞ്ഞുനില്ക്കവേ, സർവ്വഭേദഭാവനകളും അറ്റവർക്ക് ജീവിതം ഒരു അനുഭൂതിസാഗരമാണ്. മൌനത്തിന്റെ പ്രീഈഡിപ്പൽതലം-സ്ത്രൈണഭാവം-ഒരിക്കലെങ്കിലും സ്പർശിക്കാതെ ഒരുഭാഷയും ശൈലിയും ഒരു വ്യക്തിയും ഭൂമുഖത്ത് ആവിഷ്കരിച്ചിട്ടുണ്ടാവില്ല. മഹത്തിലെ ശിവശക്തികൾ ഒരു വ്യക്തിയില് മഹത്വപൂർണ്ണമായ സൃഷ്ടിചക്രം സ്ഥാപിക്കുന്ന സാമ്യാവസ്ഥയില് ലിംഗഭേദത്തിന് പ്രസക്തിയില്ല. പെണ്ണെഴുത്തും ആണെഴുത്തും ആയി സാഹിത്യത്തെ വിഭജിക്കുന്നതിലെ യുക്തിരാഹിത്യം അവിടെയാണ്.

- **വിദ്യാഭ്യാസം-സങ്കല്പവും യാഥാർത്ഥ്യവും**
  (ചർച്ച. ദേശീയഅദ്ധ്യാപകവാർത്ത .1994. ഒക്ടോബർ)
  ചോദ്യങ്ങൾ:
  1. വിദ്യാഭ്യാസത്തിന്റെ പ്രധാനലക്ഷ്യങ്ങളെന്തെല്ലാമാണ്.
  2. അവ നേടിയെടുക്കുന്നതിന് ഇന്നത്തെ വിദ്യാഭ്യാസസമ്പ്രദായം എത്രത്തോളം പര്യാപ്തമാണ്.
  3. വിദ്യാഭ്യാസവും തൊഴിലും തമ്മിലുളള ബന്ധം എങ്ങനെയായിരിക്കണം.
  4. മാതൃഭാഷയിലൂടെയുളള വിദ്യാഭ്യാസത്തിന് എത്രത്തോളം പ്രസക്തിയുണ്ട്
  5. നമ്മുടെ വിദ്യാഭ്യാസത്തിന്റെ ആത്മാവ് നഷ്ടപ്പെട്ടതായി തോന്നുന്നുണ്ടോ. ഉണ്ടെങ്കിൽഅത് പുനരുജ്ജീവിപ്പിക്കാൻഎന്തു നടപടയാണ് നിർദ്ദേശിക്കുവാനുളളത്.

ഉത്തരങ്ങൾഃ

1.മനുഷ്യന്റെ സമ്പൂർണ്ണവളർച്ചയാണ് വിദ്യാഭ്യാസത്തിന്റെ ലക്ഷ്യം. ജീവന്റെ ക്രമമായ വികാസം എന്ന് സാമാന്യമായി പറയാം. ഈ ലക്ഷ്യത്തിലേക്ക് മനുഷ്യനെ നയിക്കുന്ന വിദ്യാഭ്യാസം വിദ്യാലയങ്ങളിൽനിന്നും കലാലയങ്ങളിൽനിന്നും ലഭിക്കുന്ന ഔപചാരികവിദ്യാഭ്യാസം മാത്രമല്ല. ജെസ്റ്റാൾട്ട് ഫീൽഡ് സിദ്ധാന്തമനുസരിച്ച് അവനുനേടാൻകഴിയുന്ന വിദ്യയുടെ ആകത്തുകയാണ്.ഔപചാരികവിദ്യാഭ്യാസം കൊണ്ടുമാത്രം ജീവവികാസം പൂർണ്ണമാകുമെന്ന് പ്രതീക്ഷിക്കുന്നത് ഒരി താക്കോൽപഴതിലൂടെ കണ്ടദൃശ്യം മുറിയുടെ സമ്പൂർണ്ണചിത്രമാണെന്ന് കരുതുന്നതുപോലെ അശാസ്ത്രീയമാണ്.

2. ഈ ചോദ്യത്തിനുള്ള ഉത്തരം അഞ്ചാമത്തെ ചോദ്യത്തിന്റെ ഉത്തരത്തോടൊപ്പം പറയാം.

3.വിദ്യാഭ്യാസമെന്നാൽഉപജീവനത്തിനുള്ള മാർഗ്ഗം എന്നുമാത്രം കരുതാനുള്ള പ്രവണത ഏറെ കാണുന്നു. തീർച്ചയായും ഉപജീവനത്തിന് ഒരു തൊഴിൽകൂടിയേ തീരൂ. പക്ഷേ,തൊഴിൽസമ്പാദിക്കാനുള്ള മാർഗ്ഗം മാത്രമല്ല വിദ്യാഭ്യാസം. ടെക്നിക്കൽ(പ്രൊഫഷണൽ)രംഗത്ത് എത്തിപ്പെടാനുള്ള കോണിപ്പടിയായി മാത്രമാണ് സ്കൂൾ,കോളേജ്തലങ്ങളിലെ വിദ്യാഭ്യാസത്തെ മാതാപിതാക്കളും വിദ്യാർത്ഥികളും ഇന്ന് കാണുന്നത്. സർവ്വതോമുഖമായ വ്യക്തിത്വവികസനത്തിന് മനസ്സിനിണങ്ങിയ ഒരു തൊഴിലിന്റെ ലഭ്യത സഹായകരമാണ്. എങ്കിലും ,കുട്ടികളെ മനസ്സിനിണങ്ങിയാലും ഇല്ലെങ്കിലും, ഡോക്ടറും എഞ്ചിനീയറുമാക്കിയാലേ അടങ്ങൂ എന്ന വാശിയിൽഎല്ലാവരും അടിസ്ഥാനപരമായ വസ്തുതകൾവിസ്മരിക്കുന്നതാണ് കണ്ടുവരുന്നത്. ഒരുപക്ഷേ ഈ നില മാറ്റിയെടുക്കാനും കൂടുതൽസ്വതന്ത്രമായി വിഷയം തെരഞ്ഞെടുക്കാന് കുട്ടികൾക്ക് അവസരം നൽകാനും മൂല്യാധിഷ്ഠിതവിദ്യാഭ്യാസം കൊടുക്കാനും കഴിഞ്ഞാല് വിദ്യാഭ്യാസവും തൊഴിലും തമ്മിൽ ആരോഗ്യകരമായ ബന്ധം പുനഃസ്ഥാപിക്കാന് കഴിഞ്ഞേക്കാം.

4. മാതൃഭാഷയിലാണ് ഓരോ വ്യക്തിയും ആദ്യം ചിന്തിക്കാനും കാര്യങ്ങള് മനസ്സിലാക്കാനും തുടങ്ങുന്നത്. അതിനാൽ,പ്രൈമറിസ്കൂൾതലത്തില് മാതൃഭാഷയിലുള്ള വിദ്യാഭ്യാസം തന്നെയാണ് അഭികാമ്യം. എന്നാൽ,ഹൈസ്കൂൾവിദ്യാഭ്യാസകാലത്തെങ്കിലും മറ്റു ഭാഷകളുമായി പരിചയിക്കാനുള്ള അവസരം കുട്ടികൾക്ക് കൊടുക്കണം. മറ്റു ഭാഷകൾ പഠിക്കാനും മറ്റു ഭാഷകളെ ആദരിക്കാനും കഴിയുന്നവരാവണം നമ്മൾ. വിശിഷ്ടമായ അന്യസാഹിത്യകൃതികൾ ആസ്വദിക്കാനും ആശയങ്ങള് ഗ്രഹിക്കാനും അന്യഭാഷാപഠനം ആവശ്യമാണ്. ഇന്ത്യക്കാരനായ ഒരുകുട്ടി മാതൃഭാഷ(പ്രാദേശികഭാഷ)കൂടാതെ രാഷ്ട്രഭാഷയായ ഹിന്ദിയും ലോകഭാഷയായ ഇംഗ്ലീഷും പഠിക്കുന്നത് നന്ന്. രാഷ്ട്രത്തിന്റെ എന്നല്ല, ലോകത്തിന്റെ തന്നെ ഏതുകോണിലും സഞ്ചരിച്ച് അവിടെയുള്ളവരുമായി നേരിട്ട് ആശയവിനിമയം ചെയ്യാൻ ഇംഗ്ലീഷ് സഹായിക്കും. എത്ര ഭാഷകൾ പഠിക്കാന് സാധിക്കുമോ, അത്രയും ജീവവികാസത്തിനുള്ള വഴി എളുപ്പമാവും. എല്ലാ ഭേദഭാവനകളേയും അതിലംഘിക്കുന്നവരാണ് വിദ്യാഭ്യാസത്തിന്റെ ആത്യന്തികലക്ഷ്യമായ ജീവവികാസത്തിൽ എത്തിച്ചേരുന്നത്. സംസ്കൃതം, തമിഴ് മുതലായ പ്രാചീനഭാഷകൾ അറഞ്ഞിരുന്നാൽ, ഇന്ത്യയുടെ പ്രാചീനസംസ്കാരത്തേയും ശാസ്ത്രങ്ങളേയും കലകളേയും അറിയാൻ സഹായകമാവും.

5. തോന്നുന്നില്ല. മൂല്യശോഷണമുണ്ടായി എന്നു പറയാം. ആത്മാവ് നഷ്ടപ്പെട്ടു എന്നു പറയാനാവില്ല. നമ്മുടെ വിദ്യാഭ്യാസസമ്പ്രദായത്തിന്റെ ആത്മാവ് നഷ്ടപ്പെട്ടു എന്നുവരികിൽ, അതിന്റെ സൃഷ്ടികളായ നമ്മുടെയും ആത്മാവ് നഷ്ടപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടാവും. ചുരുക്കം ചില വ്യക്തികളെങ്കിലും സ്വാത്മാവിനെ കണ്ടെത്തുന്നു എന്ന വസ്തുത അംഗീകരിക്കണമല്ലോ.

അഴിച്ചുപണിയേണ്ടത് നമ്മുടെ പരീക്ഷാസമ്പ്രദായമാണ് പുസ്തകത്തിലുള്ളത് കാണാപ്പാഠം പഠിച്ച് എഴുതിയാൽ നല്ല മാർക്ക് കിട്ടുമെന്നാവുമ്പോള് കുട്ടികളുടെ ഓർമ്മശക്തി മാത്രമാണ് പരീക്ഷിക്കപ്പെടുന്നത്. ഒറ്റ വാക്കിലുത്തരമെഴുതുന്ന Multiple choice സമ്പ്രദായവും ശരിയായ പരീക്ഷാസമ്പ്രദായമല്ല.

ഗ്രൂപ്പചർച്ച,സെമിനാറെന്നിവയിലൂടെ കുട്ടിയുടെ ഗ്രാഹ്യശക്തിയും സമ്പൂർണ്ണവളർച്ചയും വിലയിരുത്തുന്ന രീതിയാണ് ആവശ്യം.

ടെക്നിക്കൽ(മെഡിക്കൽ)വിദ്യാഭ്യാസരംഗത്ത് ഒരഴിച്ചുപണി ആവശ്യമാണ്. മനുഷ്യരെ മനുഷ്യരായി കാണാനുള്ള ധാർമ്മികമായ കഴിവു വളർത്തിയെടുക്കാതെ ഒരു തൊഴിലും പഠിച്ചിട്ട് കാര്യമില്ല.

- **തുളസിയിലയുടെ ഭാരം 1999 മാതൃഭൂമി വാരാന്തപ്പതിപ്പ്).നവംബർ 7)**

എനിക്ക് നാല് അമ്മമാരുണ്ട്. സർവ്വപ്രപഞ്ചത്തിനും അമ്മയായ ദേവി-ആദിപരാശക്തി.എന്നെ പൊന്നുപോലെ നോക്കിവളർത്തിയ അമ്മമ്മ. സാഹിത്യാസ്വാദനത്തിനു സഹായിച്ച വലിയമ്മ-ബാലാമണിയമ്മ. പത്തുമാസം ചുമന്നുപെറ്റ അമ്മ-അമ്മിണിയമ്മ.

എട്ടുവയസ്സുവരെ നാലപ്പാട്ടു നാരായണമേനോന്റെയും അദ്ദേഹത്തിന്റെ സഹോദരിയായ അമ്മമ്മയുടേയും വളർത്തുമകളായി ഞാൻനാലപ്പാട്ട് ജീവിച്ചു. അന്നൊന്നും എന്റെ അഛനോടും അമ്മയോടും പ്രത്യേകമായ ഒരടുപ്പം എനിക്കു തോന്നിയിരുന്നില്ല. 1954ൽ,അമ്മാമനും തുടർന്ന് അമ്മമ്മയും അന്തരിച്ചശേഷമാണ് ഞാനെന്റെ അഛന്റേയും അമ്മയുടേയും കൂടെ സ്ഥിരതാമസം തുടങ്ങിയത്. എന്നെപ്പോലെ നാലപ്പാട്ടുവീട്ടിൽ അനാഥരായിപ്പോയ മറ്റുചില വസ്തുക്കളും അമ്മയുടെ അടുത്തേക്കു പോന്നു. അമ്മമ്മയുടെ അമ്മ മറ്റമ്മമ്മ, അമ്മാമൻകിടന്നിരുന്ന ചാരുകസേര,എഴുത്തുപലക, പാർക്കർപെന്ന്,വാച്ച്,മെതിയടി, അമ്മാമനുപയോഗിച്ചിരുന്ന കൃത്രിമപ്പല്ലും പല്ലുവെച്ച പാത്രവും-പിന്നെ അമ്മ പണ്ടേ ഹൃദിസ്ഥമാക്കി പാടി നടക്കാറുള്ള അമ്മാമന്റേയും കുമാരനാശാന്റെയും വള്ളത്തോളിന്റെയും മറ്റനേകം പേരുടേയും കവിതകളും ശ്ലോകങ്ങളും . നാലപ്പാട്ടിന്റെ മാതൃകകളായി ഞങ്ങൾക്കുവേണ്ടി അമ്മ സമ്പാദിച്ചുതന്ന വസ്തുക്കൾ. അമ്മാമന്റെ പല്ലും മെതിയടിയും ഇന്നും കുന്നത്തുരുവീട്ടിൽതനിക്കു കയ്യെത്തുന്ന ദൂരത്തില് അമ്മ ഭക്തിപൂർവ്വം വെച്ചിരിക്കുന്നു. ബുദ്ധന്റെ പല്ലുപോലെ, ശ്രീരാമന്റെ മെതിയടിപോലെ. കുട്ടിക്കാലത്ത് ഞാൻ ഈ വസ്തുക്കള് നൊസ്റ്റാൾജിയയോടെ തൊട്ടുനോക്കിയിരുന്നു. ആ മെതിയടി തൊടുമ്പോഴും കാണുമ്പോഴും ഗൃഹാന്തര്ഭാഗത്തെ സജീവമാക്കിയിരുന്ന ശീലവാന്റെ തുടുത്ത കാൽവെയ്പുകൾ,ഇന്നും എന്റെ ഹൃദയാന്തർഭാഗത്തെ സജീവമാക്കുന്നു. അമ്മാമന്റെ പാർക്കർപെന്നുകൊണ്ടാണ് അമ്മാമന്റെ മരണത്തെക്കുറിച്ച് എട്ടുവയസ്സില് ഞാനെന്റെ ആദ്യത്തെ കവിത എഴുതിയത്. മാതൃഭൂമിയിൽ,പ്രസിദ്ധീകരിച്ചത്.

എന്റെ ചെറിയ അനിയൻ അശോകനെ ഉറക്കാന് അമ്മപാടുന്നതുകേട്ടാണ് ഞാന് ഇന്നത്തെഅമ്മ മനഃപാഠമാക്കിയത്. അത് ലിപിവഴി കിട്ടിയതായിരുന്നില്ല.ഒരു ശ്രുതിയായിരുന്നു,എനിക്ക്. അമ്മയെക്കുറിച്ച് എന്റെ ആദ്യത്തെ ഓർമ്മയും ആ കവിതമൂളി അശോകനെ തൊട്ടിലാട്ടുന്നതാണ്. അമ്മയും അമ്മയുടെ സുഹൃത്തുക്കളും ബന്ധുക്കളും കൂടി അക്ഷരശ്ലോകം ചൊല്ലുന്നതുകേൾക്കാൻഎനിക്കിഷ്ടമായിരുന്നു. അക്ഷരശ്ലോകം ഇന്നും എന്റെ അമ്മക്കൊരു ഹരമാണ്. നേർക്കുനേരെ ഇരുന്ന് ചൊല്ലാനുള്ള ആളെ കിട്ടുന്നില്ല എന്നുമാത്രം.

ഞാൻകുട്ടിക്കാലത്ത് അറിയുകയും സ്നേഹിക്കുകയും ചെയ്ത നാലപ്പാട്ട് കുടുംബാംഗങ്ങളിൽ,ആ സംസ്കാരത്തിന്റെ അവസാനത്തെ കണ്ണിയായി ഓർമ്മയോടെ ജീവിച്ചിരിക്കുന്ന ഒരേ ഒരാളാണ് അമ്മ. ആ മണ്ണിന്റെ മണവും സ്വഭാവവും ഉള്ള,ആ മണ്ണിൽമാത്രം ജീവിച്ച് ജന്മസാഫല്യം നേടിയ നാലപ്പാട്ടെ അമ്മമാരിൽ അവസാനത്തെ ആൾ. കുട്ടിക്കാലത്തെ ഓർമ്മകളില് അക്ഷരശ്ലോകം ചൊല്ലുകയും കവിത എഴുതുകയും ചെയ്യുന്ന അമ്മയുണ്ട്. അനേകം അശരണർക്ക് വാർദ്ധക്യകാലപെൻഷനുവേണ്ടി അപേക്ഷ എഴുതിക്കൊടുക്കുന്ന അമ്മയും ഞങ്ങളെക്കൊണ്ടും എഴുതിപ്പിക്കുന്ന അമ്മയുമുണ്ട്. മഹിളാസമാജം പ്രസിഡന്റും പ്രൊജക്ട് ഇംപ്ലിമെന്റിങ്ങ് കമ്മിറ്റി ചെയർപേഴ്സനുമായ അമ്മയുണ്ട്. മഹിളാസമാജത്തിന്റെ വാർഷികോത്സവങ്ങളിൽ, നടിയായി രംഗത്തെത്തുന്ന അമ്മയുണ്ട്.സദാ പ്രസന്നമുഖിയായി ,ധർമ്മിഷ്ഠയായിരി

ക്കുന്ന ഒരു ഗ്രാമീണശാലീനതയുടെ മുഖമുണ്ട്. അടുക്കളക്കാരിയും പ്രാരബ്ദക്കാരിയുമായി, ആവലാതിക്കാരിയായി അമ്മയുടെ മുഖം ഞാനിതുവരെ കണ്ടിട്ടേയില്ല. സന്തുഷ്ടിയും പ്രസാദവും ധർമ്മവും കരുണയും അമ്മ തനിക്കു ചുറ്റും പരത്തി. പാഠപുസ്തകങ്ങൾ പഠിക്കാന് നിർബ്ബന്ധിച്ചിട്ടില്ല.പഠിക്കാത്തതിന് വഴക്കു പറഞ്ഞിട്ടില്ല. ശകാരിക്കാനുള്ള വാക്കുകളൊന്നും അമ്മയുടെ നിഘണ്ടുവിലില്ല. ഒഴിവുസമയത്തൊക്കെ അമ്മ ഞങ്ങൾക്ക് ശ്ലോകവും കവിതയും പാടിത്തന്നു. ചെറിയ നുറുങ്ങുകഥകൾ പറഞ്ഞുതന്നു. പൂച്ചയുടെ ചിത്രങ്ങള് വരച്ചുതന്നു. അതേ ശ്ലോകവും കഥയും പൂച്ചച്ചിത്രവും ഞങ്ങളും അടുത്ത തലമുറക്കാർക്ക് കൊടുക്കുന്നു. ആ പൂച്ച് ചിത്രത്തെ തമാശയായി ,ഇത് നമ്മുടെ ഫാമിലിപ്പൂച്ചയുടെ ചിത്രമെന്ന് ഞങ്ങൾവിളിക്കുന്നു.

അമ്മ പൂച്ചകളേയും പശുക്കളേയും എല്ലാ മൃഗങ്ങളേയും സസ്യങ്ങളേയും സ്വന്തം കുടുംബക്കാരായി സ്നേഹിക്കുന്ന ഒരാളാണ്. എല്ലാവരും ഉപേക്ഷിച്ച അശരണരായ പൂച്ചക്കുഞ്ഞുങ്ങൾക്കും പട്ടിക്കുട്ടികൾക്കും അമ്മ സ്നേഹം കൊടുത്തു. പശുക്കളോടുള്ള അമ്മയുടെ സ്നേഹം കണ്ടിട്ട് ഞങ്ങൾക്കും തൊട്ടുതലോടാന് പശുക്കൾവേണമെന്ന് കുട്ടിക്കാലത്ത് വാശി പിടിച്ചിരുന്നു. വലിയ പശുക്കളുടെ അടുത്ത് കുട്ടികൾ ചെന്നാല് അവ കുത്തുകയോ ചവിട്ടുകയോ ചെയ്യുമെന്ന് പേടിച്ച് ,അമ്മ ഞങ്ങൾക്കോരോരുത്തർക്കും ഓരോ പശുക്കുട്ടിയെ വളർത്താൻതന്നു. ഓരോരുത്തർക്കും ഓരോ പൂച്ചക്കുട്ടിയും ഉണ്ടായിരുന്നു. വൈകുന്നേരം സ്കൂൾവിട്ടുവന്നാല്,അവനവന്റെ പശുക്കുട്ടിയേയും മേച്ച് പറമ്പിൽ ചുറ്റിനടന്ന് ഞങ്ങള് പുല്ലു തീറ്റുമായിരുന്നു.

ഗോക്കളെ മേച്ചുകൊണ്ടും കാളിന്ദീതീരത്തുള്ള

പൂക്കളിറുത്തുകൊണ്ടും ഗോവിന്ദനിന്നുവന്നു.

അങ്ങനെ ഞങ്ങൾ ശ്രീകൃഷ്ണവംശക്കാരായി,ഇടയന്മാർ.

അച്ഛന്റെ കാർഷെഡ്ഡിനോടു ചേർന്ന തൊഴുത്തില് ഞങ്ങൾക്ക് പ്രിയപ്പെട്ട ഒരു കളിച്ചങ്ങാതിയുണ്ടായിരുന്നു. മേരിച്ചേച്ചി എന്ന് ഞങ്ങൾ വിളിക്കുന്ന ഒരു കുതിര. എന്റെ ജ്യേഷ്ഠത്തി വാസന്തി ജനിക്കുന്നതിന് ഒരു വർഷം മുമ്പാണ് മേരിയെ അച്ഛന്റെ വീട്ടിലെ വണ്ടിക്കുതിര പ്രസവിച്ചത്. അതുകൊണ്ട് അവൾ നിങ്ങളുടെ മേരിച്ചേച്ചിയാണെന്ന് അമ്മപറഞ്ഞുതന്നു.പ്രകൃതിയിൽമനുഷ്യനും പക്ഷികളും സസ്യങ്ങളുമെല്ലാം ഒരമ്മമക്കളാണ്. ആരും തമ്മിൽ ഉച്ചനീചത്വങ്ങളില്ല,ഞങ്ങളുടെ വീട്ടിൽ. എത്ര ലളിതമായാണ് ആ സത്യം ചെറുപ്രായത്തിൽത്തന്നെ അമ്മ ഞങ്ങൾക്ക് മനസ്സിലാക്കിത്തന്നത്. അമ്മയുടെ അടുത്ത് പൂച്ചയും പട്ടിയും ഒരേ ഇലയിലുണ്ണും. പട്ടി പൂച്ചക്കുഞ്ഞിനെ പാലുകൊടുത്ത് വളർത്തും. മനുഷ്യക്കുട്ടികൾ കുതിരക്കുട്ടിയെ മേരിച്ചേച്ചീ എന്നു നീട്ടിവിളിക്കും.മനുഷ്യക്കുട്ടികളേയും പൂച്ചക്കുട്ടികളേയും പശുക്കുട്ടികളേയും ഒരുപോലെ വിളിച്ചുണർത്തി അമ്മ വിഷുക്കണി കാണിക്കും.

അച്ഛന്റേയും അമ്മയുടേയും ദാമ്പത്യം മാത്രം കണ്ടിട്ടുള്ള ഒരാൾക്ക് സ്ത്രീപുരുഷബന്ധം ഉരസലുകളില്ലാത്ത സുഖകരമായ ഒരേർപ്പാടാണെന്ന തോന്നലുണ്ടാവും. അത്രമേൽ അനുരാഗബദ്ധരായിരുന്നു അവരിരുവരും. അച്ഛൻ അമ്മയെ തന്റെ നാഗിലയായി കരുതി. വള്ളത്തോളിന്റെ നാഗില അച്ഛന് പ്രേമമധുരമായി പാടാറുള്ളത് ,ഉറക്കച്ചടവോടെ കേട്ടിരിക്കാറുള്ള പ്രഭാതങ്ങളോർക്കുന്നു. 1994 ഏപ്രില് 15ന് അച്ഛൻ മരിച്ചിട്ട് ഒരു വർഷം കഴിഞ്ഞ ദിനത്തിൽ,ഞാനും അമ്മയും കൂടി നാലപ്പാട്ടെ പാമ്പിൻകാവിലേക്കു പോയി. കുട്ടിക്കാലം മുതലേ എനിക്കേറെ പ്രിയങ്കരമായ നാഗമാതാവിനെ ഞാന് കുനിഞ്ഞുനിന്ന് സൂക്ഷിച്ചുനോക്കി. ശിരസ്സിൽ മൂന്നുഫണം വിടർത്തിയ സർപ്പം. നെറ്റിയിൽ പുരികത്തിനു മുകളിലായി രണ്ടുവരികോർത്ത മുത്തുച്ചരം, കഴുത്തിൽ നാഗപടത്താലി,അരയിലെ ഒറ്റമുണ്ടിനുമുകളിലായി പിണഞ്ഞ നാഗാകൃതിയിലുള്ള ഒഢ്യാണം. മാറോടുചേർത്ത് പുണർന്ന രണ്ടു നാഗക്കുഞ്ഞുങ്ങള്.അവ അമ്മയുടെ മാറത്ത് പറ്റിച്ചേർന്നുകിടക്കുന്നു. അമ്മയുടെ മുഖത്ത് സൌമ്യമായ ഒരു പുഞ്ചിരിയുണ്ട്.അതോ,വാത്സല്യത്തിന്റെ നിർവൃതിയോ. ഇരട്ടനാഗക്കുഞ്ഞുങ്ങളെ -അശ്വിനീകുമാരന്മാരെ-മാറോടുചേർത്ത ഒരു പൂർവ്വിക. ഞാനാ അമ്മയെ കുനിഞ്ഞു

നോക്കിനിൽക്കുമ്പോള്,ഈ അമ്മ ചോദിച്ചു. സ്വർണ്ണ എന്താ ,ശ്ശി നേരായീലോ നാഗമാതാവിനോട് വർത്തമാനം പറയ്ണ് .

അതാണ് എന്റെ അമ്മ. ശിലകളോടുപോലും മനുഷ്യമനസ്സിനു സംവദിക്കാമെന്ന് വിശ്വസിക്കുന്ന പഴയ സംസ്കാരത്തിന്റെ പിൻതുടർച്ചക്കാരി.

അമ്മക്ക് കവികളും സാഹിത്യകാരന്മാരും പ്രിയങ്കരരായിരുന്നു. ഉത്തരേന്ത്യൻകവികളിൽ, ടാഗോറിനോടാണ് പ്രിയം. ഗാന്ധിയും വിനോബയുമൊക്കെ അമ്മയുടെ സ്വന്തക്കാരാണ്.ഗാന്ധിജി പ്രത്യേകിച്ചും. ഗാന്ധിജിയുടെ പതിനാറടിയന്തിരത്തിന് അന്നുവെറും ഒന്നരവയസ്സുള്ള എന്നെപ്പോലും അറബിക്കയലിൽകുളിപ്പിച്ച് പിതൃതർപ്പണത്തില് പങ്കുകൊള്ളിച്ചു,എന്റെ അമ്മ. അങ്ങനെ ഞാനും ഒരു ഗാന്ധിപരമ്പരയിൽപെട്ടു. എന്റെ ഭാഗ്യം.

ഇന്ന് കവിത എഴുതുന്നവരൊക്കെ യശഃപ്രാർത്ഥികളാണ്. രാഷ്ട്രീയാഭിപ്രായമുള്ളവർക്കെല്ലാം നേതൃസ്ഥാനം വേണം. അന്നത്തെ രീതി അതായിരുന്നില്ല.ഞാൻകാണുകയും അറിയുകയും ചെയ്യുന്ന അമ്മ കവിതയെഴുതി. കവിത ആസ്വദിച്ചു. ആസ്വാദനത്തിലൂടെ പ്രസാദവതിയായി. പ്രസിദ്ധി മോഹിച്ചില്ല. സാർത്ഥകമായ 88 വർഷത്തെ ജീവിതാസ്വാദനമാണ് അമ്മയുടെ വരം. പണത്തെക്കുറിച്ചോ, ഇക്കോണമിയെക്കുറിച്ചോ, എന്റെ അമ്മയോട് ആരും ഒന്നും ചോദിക്കരുത്. അക്കാര്യത്തിൽ തന്റെ പ്രിയഗുരുവായ നാലപ്പാട്ട് നാരായണമേനോന് സമശീർഷയാണ് അമ്മ.

അടുക്കളയിൽ കയറി അദ്ധ്വാനിക്കലാണ് പെണ്ണിന്റെ ധർമ്മമെന്ന് അമ്മ ഞങ്ങളോട് ഉപദേശിച്ചില്ല. നാലപ്പാട്ടുതറവാട്ടിൽ ആൺകുട്ടിയും പെൺകുട്ടിയും തമ്മില് ഭേദമില്ലെന്നാണ് എന്റെ അനുഭവം. അവിടെ മാതൃദായമാണ്.പെൺകുട്ടി വീട്ടിന്റെ ധനമാണ്. രത്നമാണ് . സന്തതിയാണ്. സാന്നിദ്ധ്യക്കാവിലമ്മയും നാഗമാതാവും കനിഞ്ഞുതന്ന നിധി. അമ്മാമൻ തന്റെ മരുമക്കളായ ബാലാമണിയമ്മയേയും അമ്മിണിയമ്മയേയും അവരുടെ മക്കളായ ഞങ്ങളേയും പാടിയാർക്ക് ആയിട്ടല്ല കണ്ടത്. മനസ്സും ബുദ്ധിയും ശരീരവും സ്വീകരിച്ച പുണ്യാത്മാക്കളായിട്ടാണ്.

അമ്മയുടേയും അച്ഛന്റേയും കുന്നത്തൂരെ സാമ്രാജ്യം സ്വന്തം മക്കളെ മാത്രം സ്നേഹിക്കുകയും അവർക്കുവേണ്ടിമാത്രം സമ്പാദിച്ചുവെക്കുകയും ചെയ്യുന്ന സാധാരണമനുഷ്യരുടെ സങ്കുചിതലോകത്തുനിന്ന് വളരെ വ്യത്യസ്തമായ ഒന്നായിരുന്നു. ആർക്കും അവിടെ തങ്ങളുടെ പ്രശ്നങ്ങളുമായി കടന്നുചെല്ലാം. അവിടെയുള്ള ഭക്ഷണം കഴിക്കാം. പ്രശ്നപരിഹാരവുമായി തിരിച്ചുപോവുകയും ചെയ്യാം. ആളുകൾവരികയും പോവുകയും ഉണ്ണുകയും ചെയ്യുന്നതിന്റെ ലാഭനഷ്ടക്കണക്കുകൾ ഒരിക്കലും അമ്മയോ അച്ഛനോ കൂട്ടിയിരുന്നില്ല. വരുന്നവരുടെ ജാതിയോ മതമോ ലിംഗഭേദമോ മറ്റേതെങ്കിലും വിവേചനമോ ആ വീട്ടിൽഒരുകാലത്തും ഉണ്ടായിരുന്നതായോ,ഉണ്ടായതായോ എനിക്കോർമ്മയില്ല. അന്തർജ്ജനത്തെ പ്രേമിച്ചുപോയ ഒരു മുസൽമാനോട് അത് യഥാർത്ഥപ്രേമമാണെങ്കില് നിങ്ങളവളെ വിവാഹം കഴിക്കണമെന്ന് അഞ്ചു ദശകം മുമ്പേ പറയാൻ ധൈര്യം കാട്ടിയ ആളാണ് എന്റെ അച്ഛന്. ധർമ്മം നിശ്ചയിക്കുമ്പോള്,അദ്ദേഹം ഒരിക്കലും സമൂഹത്തിന്റെ തീർപ്പുകളെ ഭയപ്പെട്ടിരുന്നില്ല. അദ്ദേഹത്തിന്റെ എല്ലാ സംരംഭങ്ങൾക്കും അമ്മ കൂട്ടുണ്ടായിരുന്നു. തിത്താച്ചുമ്മ എന്ന് ഞങ്ങൾ വിളിച്ചിരുന്ന ഉമ്മക്കുട്ടിയുമ്മയും ,കത്രീനയും,ജാനകിയമ്മയുമൊക്കെ ഉൾപ്പെട്ട ഒരു വൃദ്ധസദനമായിരുന്നു കുന്നത്തൂരിലെ ഞങ്ങളുടെ വീട്. കുഞ്ഞു ങ്ങളോടും പക്ഷിമൃഗാദികളോടും സർവ്വമനുഷ്യരോടും മൈത്രിയും കരുണയും സ്നേഹവും പുലർത്തണമെന്ന സന്ദേശം പല മഹാന്മാരുടേയും മഹതികളുടേയും പുസ്തകങ്ങളിൽ വായിച്ചിട്ടുണ്ട്. ആ സന്ദേശം പ്രാവർത്തികവും പ്രായോഗികവുമാണെന്ന് ജീവിച്ചുകാണിച്ചവരുടെ മകളായിട്ടാണ് ഞാൻ ജനിച്ചതും വളർന്നതും. അതിൽ അഭിമാനിക്കാതിരിക്കുന്നതെങ്ങനെ.

ഈ അടുത്തകാലത്ത് ഒരു സംഭവമുണ്ടായി. ഒരു പട്ടിക്കുഞ്ഞിനെ ആരോ ഒരാൾ വെട്ടി മുറിവേല്പിച്ചു. മുറിവു പഴുത്ത് പുഴുഅരിച്ച്,അവശനിലയിലായ പട്ടിക്കുട്ടി അമ്മയുടെ അടുത്തെത്തി. അമ്മ അതിനെ കോലായിൽ ചാക്കും തുണികളും വിരിച്ച് ഉണ്ടാക്കിയ കിടക്കയിൽ കിടത്തി ശുശ്രൂഷിച്ചു. ഭക്ഷണം കഴിക്കാൻ വയ്യാതായ പട്ടിക്കുട്ടിക്ക് ജലം മാത്രമായിരുന്നു ആശ്രയം. മൂന്നുദിവസം അമ്മയുടെ കൈകൊണ്ട് പാലും വെള്ളവും കുടിച്ചുകിടന്ന് സായിബാബയുടെ ഭസ്മം തൊട്ട് ആ പാവം ആത്മാവ് വിടപറഞ്ഞു. അമ്മയുടെ സ്നേഹ സ്പർശവും ആ കയ്യിലെ ഗംഗാജലവും ലഭിച്ച അതിന്റെ ആത്മാവ് , അടുത്തജന്മം ശുദ്ധഹൃദയമുള്ള പുണ്യാത്മാവായി ജനിക്കും. മെത്രാന്റെ കരസ്പർശമേറ്റ ഴാങ് വാൽഴാങിന്റെ പുനർജ്ജനിപോലൊന്ന്.

ഇന്ന് ലോകം നിശ്ചയിച്ചിരിക്കുന്ന ചില മാനദണ്ഡങ്ങൾമാത്രം ആധാരമാക്കി അതിന്റെ തുലാസില് തൂക്കിനോക്കാവുന്ന ജന്മമല്ല,എന്റെ അമ്മയുടേതെന്ന് ഞാൻ വിശ്വസിക്കുന്നു. അമ്മക്ക് ഔപചാരിക വിദ്യാഭ്യാസമില്ല. ഡിഗ്രികളില്ല. പ്രസിദ്ധിയില്ല.പുന്നയൂർക്കുളത്തിന്റെ ഇത്തിരിമണ്ണുവിട്ട് പുറത്തുപോകാത്ത അവിടത്തെ ആദിവാസിയാണ് അമ്മ. ഇന്നത്തെ ലോകത്തിന്റെ തുലാസിൽ കനംതൂങ്ങുന്ന വസ്തുക്കൾനേടിയവരും ,നേടി എന്നഭിമാനിക്കുന്നവരും ആയ നമുക്ക് പലർക്കും ഇല്ലാത്ത ഒന്ന് അമ്മയ്ക്കുണ്ട്. മനുഷ്യരുണ്ടാക്കിയ നിയമങ്ങൾക്ക് അതീതമായി, ദൈവസർഗ്ഗക്രമത്തിലെ ധർമ്മം അറിഞ്ഞനുസരിച്ച് ജീവിച്ചു എന്ന പ്രത്യേകത. ആ ഒരൊറ്റ തുളസിയിലകൊണ്ട് അമ്മ ഇരിക്കുന്ന തുലാത്തട്ടിന് മറ്റെല്ലാത്തിനേക്കാൾ കനം കൂടുന്നു.

ശ്രീശങ്കരാചാര്യർ, അമ്മയോട് ക്ഷമാപണസ്തോത്രം ചൊല്ലി. അമ്മക്കുകുളിക്കാനായി പുണ്യതീർത്ഥത്തെ വഴിമാറ്റി ഒഴുക്കി. ഞാനമ്മയോട് ക്ഷമാപണം ചെയ്യുന്നില്ല. എനിക്കൊഴുക്കാന്ാ1 ഒറ്റ തീർത്ഥമേയുള്ളൂ. എന്റെ അക്ഷരഗംഗമാത്രം. ഈ അക്ഷരഗംഗയെ അമ്മയുടെ പുണ്യപാദം തഴുകിക്കൊണ്ട് വഴിമാറ്റി ഒഴുക്കുന്നു. ഒന്നും ഒന്നിനും പകരമാവുന്നില്ല എന്ന അറിവോടെ.വിനയത്തോടെ. സ്നേഹത്തോടെ. ഈ ജന്മത്തിൽ ഈ അമ്മയുടെ മകളെന്ന അഭിമാനത്തോടെ.

- **സമത്വവും സ്വാതന്ത്ര്യവും**

(ചില്ല മാസിക അയച്ചുതന്ന ഒരു ചോദ്യാവലിയുടെ ഉത്തരങ്ങൾ. ചില്ല 11ആം പിറന്നാൾപ്പതിപ്പിലാണ് അടിച്ചുവന്നത്.)

ധർമ്മത്തെ സ്ത്രീധർമ്മം ,പുരുഷധർമ്മം എന്ന് രണ്ടായി പകുക്കുന്നതിലോട് യോജിക്കാനാവില്ല. ഭാരതത്തിൽ,ഒരോ കുഞ്ഞും പിറന്നുവീഴുന്നത് സർവ്വഭൂതങ്ങൾക്കും വേണ്ടിയുള്ള ധർമ്മകോശത്തെ സംരക്ഷിക്കാനാണ് എന്നു വിശ്വസിക്കുന്ന പരമ്പരയാണ് നമ്മൾ. ആത്മാവിൽ സ്ത്രീപുരുഷഭേദമില്ലാത്തതിനാല് ധർമ്മം എല്ലാവർക്കും ഒന്നുതന്നെയാണ്.

സർവ്വചരാചരങ്ങളിലും സമമായിരിക്കുന്ന ഈശ്വരചൈതന്യത്തെ അറിഞ്ഞ് ആരും തന്നെക്കാള് ഉയർന്നവരോ,താഴ്ന്നവരോ അല്ല എന്നറിഞ്ഞ് ആരേയും നിന്ദിക്കാതെയും ദ്രോഹിക്കാതെയും ആരുടെ മുമ്പിലും മുട്ടുമടക്കാതെയും സർവ്വത്ര ആത്മചൈതന്യം കണ്ട് ജീവിക്കുന്ന മനുഷ്യനുമാത്രമേ സഹജീവികളോട് സമത്വഭാവം സാധിക്കുകയുള്ളൂ. മറ്റുള്ളവരൊക്കെ നാവുകൊണ്ട് (തൂലികകൊണ്ടും)സമത്വമെന്ന് വെറുതെ പറഞ്ഞ് ,മനസ്സിൽ അഹങ്കരിക്കയും അസമത്വം ചിന്തിക്കുകയും ക്രിയകളിലൂടെ അഹങ്കാരവും അസമത്വബോധവും ദ്വൈതചിന്തയും പരത്തുകയുമാണ്.

സ്വന്തം ആത്മാവിന്റെ പ്രകാശത്താൽ,(ശക്തിയാൽ), ജീവിതായോധനത്തിന് ഒരാൾ സാമർത്ഥ്യം നേടുന്ന അവസ്ഥയിലേ സ്വാതന്ത്ര്യം സംഭവിക്കയുള്ളൂ. സ്വന്തമായി ഒരു തന്ത്രം (ഇംഗ്ലീഷിൽ മെത്തേഡോളജി) ആവിഷ്കരിച്ച്,ജീവിതവിജയം കണ്ടെത്തലാണത്. ആന്തരമായ കഴിവുകൾ വളർത്തിയെടുക്കാതെ ഒരാൾക്കും

സ്വാതന്ത്ര്യം നേടാൻ സാദ്ധ്യമാവില്ല. ഈ പ്രക്രിയയുടെ (കഴിവുവളർത്തൽപ്രക്രിയ) പേരാണ് വിദ്യാഭ്യാസം. സർവ്വരും സമരാണെന്ന സ്ഥിതപ്രജ്ഞതയും ,വിദ്യ നേടിത്തന്ന സംസ്കാരത്താൽ സർവ്വബന്ധനങ്ങളിൽനിന്നും മുക്തിയും നേടുന്നതിനെയാണ് സമത്വം,സ്വാതന്ത്ര്യമെന്ന് പറയുന്നത്. വെറും നിയമം പാസാക്കിയെടുത്തതുകൊണ്ട് ഇത് നേടാനാവില്ല.

നിയമങ്ങള് മനുഷ്യരുണ്ടാക്കുന്നവയാണ്. നിയമം ഉണ്ടാക്കുന്നവർ സ്വാർത്ഥമുള്ളവരാണെങ്കിൽ, അവരുണ്ടാക്കിയ നിയമങ്ങളിലും അത് പ്രതിഫലിക്കും. ഏകനിയമം ഉണ്ടാക്കുന്നതാര് ,എന്തിന് എന്നു ചിന്തിക്കാതെ ഏകനിയമത്തിൽ ഒരു ജനത എന്ന് ജനറലൈസ് ചെയ്ത് പറയാന് സാദ്ധ്യമല്ല. ഉദാഹരണത്തിന് ഹിറ്റ് ലറും മുസ്സോളിനിയും താലിബാനും ആണ് നിയമമുണ്ടാക്കിയതെങ്കില്,അവരുടെ ഏകനിയമത്തിൻകീഴിലെ ജനത എങ്ങനെയുള്ളതാവും. ധാർമ്മികബോധമുള്ള മനുഷ്യരുണ്ടാക്കുന്ന നിയമങ്ങൾ മാത്രമാണ് സർവ്വമനുഷ്യർക്കും തുല്യമായ അവകാശങ്ങളും സമത്വവും സ്വാതന്ത്ര്യവും ഉറപ്പുവരുത്തുന്നത്. നടപ്പിൽ വരുത്തേണ്ട ജനങ്ങളിലും ധാർമ്മികബോധം വളർത്തണം.അല്ലെങ്കിൽ കടലാസിലെ നിയമത്തിന് വിലയില്ല.

സ്ത്രീസമൂഹമെന്ന് ഒറ്റവാക്കിൽ പറയാവുന്ന ഒരു സമൂഹം ഇല്ല എന്നുഞാന് കരുതുന്നു. പലഭാഷസംസാരിച്ച്, പല അനുഭവതലങ്ങളിൽ,പല സാമൂഹ്യവ്യവസ്ഥിതികളിൽനിന്ന് പല പ്രാദേശികപ്രശ്നങ്ങളെക്കുറിച്ച് സംസാരിക്കുന്ന മനുഷ്യരാണ് സ്ത്രീകളും പുരുഷന്മാരെപ്പോലെത്തന്നെ. അതുകൊണ്ടുതന്നെ , അതിന്റെ ആവശ്യങ്ങൾ പലതാണ്. ബീഹാറിലെ ആദിവാസിസ്ത്രീകളുടെ പ്രശ്നങ്ങളെന്തെന്നു പറയാൻ, ദില്ലിയിലും മറ്റു നഗരങ്ങളിലും സുഖജീവിതം നയിക്കുന്ന കൊച്ചമ്മമാർക്ക് സാധിക്കുമോ. രണ്ടും സ്ത്രീസമൂഹം തന്നെയാണെങ്കിലും. പ്രാദേശികമായും സാമൂഹികമായും ഭാഷാപരമായും സാമ്പത്തികമായും വൈവിദ്ധ്യങ്ങളുള്ള ഇന്ത്യൻസ്ത്രീസമൂഹം പലഭാഷകളിൽ പലവിധത്തിൽ,അവരുടെ പ്രശ്നങ്ങളുന്നയിക്കുന്നുണ്ട്. പരിഹരിക്കുന്നുമുണ്ട്. കണ്ണും കാതുമുള്ളവർക്കൊക്കെ മനസ്സിലാക്കാം അവരാവശ്യപ്പെടുന്നതെന്താണെന്ന്. ഞങ്ങൾക്കു സമത്വവും സ്വാതന്ത്ര്യവും തരിക എന്ന് അവർ ചോദിക്കുന്നതിനർത്ഥം ,ധർമ്മത്തെ സംരക്ഷിക്കുക എന്നാണ്. സ്ത്രീകൾമാത്രമല്ല, എല്ലാ നല്ല മനുഷ്യരും ഇതാണാഗ്രഹിക്കുന്നത്. സ്ത്രീ പുരുഷന് സമയാണെന്ന് മനസ്സിലാക്കുക.അവൾക്ക് ആന്തരമായ കഴിവുകളെ വളർത്തിയെടുക്കാനുള്ള അവസരം നിഷേധിക്കാതിരിക്കു.ഇത്ര മാത്രമേ വേണ്ടൂ. ബാക്കി സ്ത്രീകൾ സ്വയം ചെയ്തുകൊള്ളും. സ്ത്രീകൾ തന്നെക്കാള് കഴിവുകുറഞ്ഞവരാണെന്ന തെറ്റിദ്ധാരണയിൽനിന്ന് പുരുഷന് സ്വതന്ത്രനാവണം. സ്ത്രീവിദ്യാഭ്യാസത്തിന് രാഷ്ട്രവും സമൂഹവും ഊന്നല് കൊടുക്കണം. എല്ലാ അധർമ്മങ്ങളും അവിടെ അവസാനിച്ചുകൊള്ളും.

ഒന്നാമത്തേയും അവസാനത്തേയും കാരണം സ്ത്രീ പുരുഷനേക്കാളും കഴിവുകുറഞ്ഞവളാണെന്ന് പുരുഷൻമാത്രമല്ല,സ്ത്രീയും വിചാരിച്ചുകൊണ്ടേ ഇരിക്കുന്നു എന്നതുതന്നെ. മറ്റൊരു കാരണം ,സ്ത്രീപുരുഷന്മാർ അലസമായ സുഖജീവിതം നയിക്കാനിഷ്ടപ്പെടുന്നു എന്നതാണ്. ഓഫീസുവിട്ടുവന്നാൽ, ഗൃഹജോലികൾഭാര്യയുടേതാണെന്ന് സ്വയം വിശ്വസിപ്പിച്ച് പുരുഷന് മദ്യക്കുപ്പിക്കുമുന്നിലോ ടി വിയ്ക്ക് മുന്നിലോ ചടഞ്ഞിരിക്കുന്നു.സ്ത്രീക്കും ടിവി കാണാനും സൊറ പറയാനുമാണ് താല്പര്യം.ഇതിനുസാധിക്കാത്തപ്പോളൊക്കെ ഇവർ തമ്മില് കലഹിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കും, എന്റെ സുഖജീവിതം മറ്റേ വ്യക്തികാരണമാണ് ഇല്ലാതായത് എന്നു സങ്കല്പിച്ചിട്ട്. വീട്ടിലും ഓഫീസിലും സമൂഹത്തിലും രാഷ്ട്രത്തിലും പ്രപഞ്ചത്തിൽത്തന്നെയും സ്ത്രീപുരുഷന്മാർക്ക് സമമായ ഉത്തരവാദിത്തവും പങ്കാളിത്തവുമുണ്ട്. ഇത് ഇരുകൂട്ടരും മനസ്സിലാക്കിയാൽ വിഭാഗീയതകളും കലഹവുമെല്ലാം ഇല്ലാതാവും. സ്വാതന്ത്ര്യം ഇരുകൂട്ടർക്കും ലഭിക്കും.

ഒന്നാമതായി, സർവ്വവസ്തുക്കളിലും സമമായി പ്രവഹിക്കുന്ന ഈശ്വരചൈതന്യത്തെ അറിയുക. ശരീരത്തിനേ ലിംഗഭേദമുള്ളൂ. ആത്മാവിനില്ല എന്നും ,ഞാനീ ശരീരമല്ല,ആത്മാവാണെന്നും തിരിച്ചറിയുക. അതിനുള്ള വിദ്യാഭ്യാസപദ്ധതി ആവിഷ്കരിക്കുക. രണ്ടാമതായി, സ്ത്രീകളുടെ വിദ്യാഭ്യാസത്തിന് കൂടുതൽഊന്ന ൽകൊടുക്കുകയും അവർക്ക് സ്വന്തം കാലില് നിൽക്കാന് ആവശ്യമായ തൊഴിലവസരങ്ങള് നൽകുകയും ചെയ്യുക.

ഇതിന് എപ്പോഴും ഗവർമ്മെണ്ടുതന്നെ വേണമെന്നില്ല. സന്നദ്ധസംഘടനകൾക്കും (നോൺ ഗവണ്മെന്റൽ ഓർഗനൈസേഷനുകൾ- എൻ.ജി.ഒ)ഇതിൽ കാര്യക്ഷമമായ പങ്കുവഹിക്കാം.

ഗൃഹകാര്യങ്ങളിൽ കുടുംബാംഗങ്ങൾക്ക് തുല്യമായ ഉത്തരവാദിത്തമുണ്ട്. സ്ത്രീധനം വാങ്ങുകയോ കൊടുക്കുകയോ ചെയ്യുകയില്ലെന്ന് മാതാപിതാക്കളും യുവാക്കളും നിശ്ചയിക്കുക. ധർമ്മവും സമൂഹത്തില് സംഭവിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന അനാചാരങ്ങളും ഒന്നാണെന്ന തെറ്റിദ്ധാരണയിൽനിന്ന് പുറത്തുകടക്കുക.

നഗ്നത അശ്ലീലമാവുന്നത് അത് പ്രദർശിപ്പിക്കുന്ന വിധവുംഭാവഹാവാദികളും ഉണ്ടാക്കുന്ന വികാരങ്ങളും അനുസരിച്ചാണ്.കുഞ്ഞിനു മുലകൊടുക്കുന്ന അമ്മയുടെ നഗ്നത കാമമുണ്ടാക്കുന്നില്ല. ഡിസക്ഷൻഹാളില് കാണുന്ന ശവത്തിന്റെയോ ഓപ്പറേഷൻടേബിളിലെ രോഗിയുടേയോ നഗ്നത കാമം ഉണ്ടാക്കുന്നില്ല. വാത്സല്യമോ കരുണയോ ഒക്കെയാണ് ഉണ്ടാക്കുക. വംശസൃഷ്ടിക്കുകാരണമായ സ്ത്രീപുരുഷസംയോ ഗത്തെക്കുറിച്ച് ശാസ്ത്രീയമായി വിശകലനം ചെയ്യുന്ന ഒരു ഗ്രന്ഥം അശ്ലീലമാവുന്നില്ല. ഇത്തരം കാര്യങ്ങൾ പാപമാണെന്ന വിചാരം ഒരുകാലത്തും ഭാരതത്തിലുണ്ടായിരുന്നതായി ഞാൻവിചാരിക്കുന്നില്ല. അത് ഒരു സ്വാഭാവിക പ്രക്രിയമാത്രമായിരുന്നു.അരയിൽ ഒറ്റവസ്ത്രമുടുത്ത് ,സ്ത്രീയും പുരുഷനും ഒരുപോലെ വേഷംധരിച്ച് നടന്ന കാലത്താണല്ലോ ഇവിടെ വേദപുരാണങ്ങളും ശാസ്ത്രേതിഹാസങ്ങളുമൊക്കെ ജനിച്ചത്. പാപമെന്ന് ഒന്നിനെ മുദ്രകുത്തിക്കഴിഞ്ഞാൽ അതിനെ അശ്ലീലവത്കരിച്ച് പണമുണ്ടാക്കുന്ന ബിസിനസ് തന്ത്രം ആപല്കരമായി വളരു. അതാണ് ഇവിടെ ഉണ്ടായിട്ടുളളത്. ഈ പ്രക്രിയയുടെ പാപം സ്ത്രീക്കോ പുരുഷനോ എന്ന് ആരായുന്നതുതന്നെ ബുദ്ധിമോശമാണ്. എളുപ്പത്തിൽ പണവും വിവാദം ഉണ്ടാക്കി പ്രശസ്തിയും നേടാൻശരാശരി മനുഷ്യന്റെ രതിയെ ചൂഷണം ചെയ്താൽമതിയെന്നറിഞ്ഞ് പലരംഗങ്ങളില് (സാഹിത്യത്തിലടക്കം) പ്രവർത്തിക്കുന്ന ബിസിനസ്സുകാരാണ് നിർല്ലജ്ജമെന്നു വിളിക്കുന്ന അശ്ലീലത്തിന്റെ ഉത്തരവാദികള്.അതിൽ സ്ത്രീകളും പുരുഷന്മാരുമുണ്ടാകാം.

മനുഷ്യന്റെ ബിസിനസ് മനശ്ശാസ്ത്രമാണ് ഇതിന്റെ പിന്നിൽ. സ്ത്രീയോ പുരുഷനോ അല്ല. നമ്മുടെ മുത്തശ്ശിമാർ മാറുമറച്ചിരുന്നില്ല. മുത്തശ്ശന്മാർ ഷർട്ടിടാതെ,കൌപീനവാലുകാണിച്ച് നടന്നിരുന്നു. അന്നത്തെ വസ്ത്രധാരണരീതി അതായിരുന്നു.ആദാമിന്റേയും ഹവ്വയുടേയും പോലെ സ്വാഭാവികമായ ഒരു നഗ്നത. മാറുമറയ്ക്കാനും വസ്ത്രം ധരിക്കാനും ഇപ്പോൾനമ്മൾപഠിച്ചു. അതിനുള്ള സ്വാതന്ത്ര്യം നേടി എന്ന് അന്നത്തെ വിപ്ലവകാരികൾ. കാണാത്തഭാഗങ്ങൾ കാണാനുള്ള നിഗൂഢമോഹം മനുഷ്യമനസ്സിലുത്ഭവിച്ചു. ഈ മോഹത്തെയാണ് ബിസിനസ്സ്താല്പര്യമുള്ളവർ ചൂഷണം ചെയ്യുന്നത്. തങ്ങൾക്ക് പണമുണ്ടാക്കാന് അവർക്ക് സുന്ദരികളായ പെൺകുട്ടികളെ പരസ്യചിത്രങ്ങളിലുപയോഗിക്കണം. ഇന്ത്യയിൽ ദാരിദ്ര്യം അനുഭവിക്കുന്ന നിരവധി കുടുംബങ്ങളിലെ തൊഴിലില്ലാത്ത പെൺകുട്ടികളുണ്ട്. അവരെ പ്രലോഭിപ്പിക്കുന്നത് അത്ര പ്രയാസമുള്ള കാര്യമാണോ. തൊഴിൽരഹിതരായ കുട്ടികളുടേയും മാതതാപിതാക്കന്മാരുടേയും ജീവിതാവശ്യങ്ങള് ഏറെ. അവരെ സംബന്ധിച്ചേടത്തോളം ഇത് ഒരു തൊഴിൽമാത്രമാണ്. അശ്ലീലമായ രീതിയിൽ നഗ്നതയും സ്ത്രീപുരുഷ സംയോഗവും ചിത്രീകരിച്ച് പണമുണ്ടാക്കുന്ന കച്ചവടതന്ത്രജ്ഞരുടെ കയ്യില് അവര് വെറും പാവകള് മാത്രമാണ്. പിന്നെ ,ഒരിക്കൽ മാറുമറക്കാനുള്ള സ്വാതന്ത്ര്യത്തിനുവേണ്ടി വിപ്ലവകാരികളായവരുടെ ഇപ്പോഴത്തെ തലമുറ ,മാറുമറക്കാതെ നടക്കാനുള്ള സ്വാതന്ത്ര്യത്തിനു വേണ്ടിയാണ് തെരുവുകളിൽ വിപ്ലവം വിതക്കുന്നത്. കാലത്തിന്റെ ഒരു തമാശ.

നിയമയുദ്ധത്തിലെ ബാലിശത

സ്ത്രീകൾ സ്ത്രീകൾക്കെതിരായി ചെയ്യുന്ന നിയമയുദ്ധം സാമൂഹോദ്ധാരണത്തിനല്ല,ശൈഥില്യത്തിനാണ് കാരണമാവുക. ഇപ്പോൾത്തന്നെയുണ്ടല്ലോ നാത്തൂൻപോര്,അമ്മായിയമ്മപ്പോര് മുതലായ പേരുകളിലറിയപ്പെടുന്ന നിരവധി പെൺപോരുകള് ഉണ്ടാക്കിവെക്കുന്ന നിയമയുദ്ധങ്ങളും അവയുടെ ഫലങ്ങളും നമ്മുടെ സമൂഹത്തിൽ. അതിന്റെ ഒരു വലിയ പതിപ്പ് സൃഷ്ടിച്ച് സ്ത്രീപ്രസ്ഥാനങ്ങളുടെ അടിവേരുമാന്താനുള്ള

പിൻബുദ്ധി(പെൺബുദ്ധിയല്ല) ആയിട്ടേ ഞാനിതിനെ കാണുന്നുള്ളു. സ്ത്രീ യുദ്ധം ചെയ്യുന്നത് സ്ത്രീക്കെതിരെയല്ല,പുരുഷനെതിരെയുമല്ല. സമൂഹത്തിൽ കൊടികുത്തിവാഴുന്ന അധർമ്മങ്ങൾക്കും അജ്ഞതകൾക്കും അന്ധവിശ്വാസങ്ങൾക്കും എതിരെയാണ്. ഇത് സ്ത്രീവിമോചനപ്രസ്ഥാനക്കാർക്ക് മനസ്സിലായിട്ടുണ്ട് എന്നതിന്റെ തെളിവായിട്ടുമാത്രമേ ,അവരീ നിലയിൽ ചിന്തിച്ചിട്ടില്ല എന്ന ആരോപണത്തെ ഞാന് കാണുന്നുള്ളു. തീർച്ചയായും
സ്ത്രീകൾക്കിടയിൽ,പുരുഷന്മാർക്കിടയിലെന്നപോലെ,ആശയപരമായവ്യത്യാസങ്ങളുണ്ട്.അവരത് പലവേദികളിലും ഉന്നയിക്കുന്നുമുണ്ട്. ജനാധിപ്യപരമായി,ആശയസംവാദംകൊണ്ട്,ഞങ്ങൾ സ്ത്രീകള് പരിഹരിച്ചെടുക്കുന്ന ഒരു പ്രശ്നത്തെ ,ഒരു കലഹവും യുദ്ധവുമാക്കി മാറ്റി ഭിന്നിപ്പിച്ചുഭരിച്ച് സ്ത്രീകൾക്കിടയിൽത്തന്നെ വിഭാഗീയതകൾ സൃഷ്ടിക്കാനുള്ളതാണ് ഇപ്പോള് താങ്കള് പറഞ്ഞ നിയമയുദ്ധം. അത് സ്ത്രീകൾ തിരിച്ചറിയുമെന്ന് പ്രതീക്ഷിക്കട്ടെ.

സൃഷ്ടി,സ്ഥിതി,(പ്രസവം,സംരക്ഷണം) പാലനം,പോഷണം ഇവ നടത്തുന്ന വ്യക്തികളിലാണ് രക്ഷയും ജീവകാരുണ്യവും അതിന്റെ ഔന്നത്യത്തിലെത്തുന്നത് എന്നത് ഏറ്റവും പഴയ പാഠം. ഈ പാഠംചൊല്ലി , സംഹാരോന്മുഖമായ സമൂഹത്തിൽ, നവോത്ഥാനം സൃഷ്ടിക്കാൻശ്രമിക്കുന്നവരെയൊക്കെ അമ്മക്കവി, അമ്മനിരൂപക മുദ്രകുത്തി മാർജിനലൈസ് ചെയ്യുന്ന ഒരു പൊതുസ്വഭാവം കാണുന്നു.ഇന്നത്തെ സ്ത്രീകളെ പ്രചോദിപ്പിക്കുന്നത് ,ബിസിനസ് തന്ത്രം വശമുള്ള ആനുകാലികങ്ങളും ,സ്ത്രീവിമോചനത്തിന്റെ പേരിൽ വിവാദമുണ്ടാക്കി പ്രശസ്തരായവരുടെ വഴി പിൻതുടരാനുള്ള മോഹവുമാണ്. ഇതിനുത്തരവാദിത്തം മാദ്ധ്യമങ്ങൾക്കുണ്ട്. കൂട്ടായ്മയില്ലായ്മ സ്ത്രീകളെ വാക്കുകൊണ്ടുള്ള യുദ്ധത്തിലെത്തിച്ചിരിക്കുന്നത് മാദ്ധ്യമങ്ങളുടെ താളുകൾ നോക്കിയാല് കാണാം. കോളം എഴുതുന്നതും വിവാദം ഉണ്ടാക്കിയ കൃതി രചിച്ചതും കാശു കിട്ടാനാണെന്ന് തുറന്നെഴുതി സാഹിത്യരചനയും വെറുമൊരു ബിസിനസ് തന്ത്രമാണെന്ന് പ്രഖ്യാപിച്ചവരാണ് പല സ്ത്രീകളും.

ഈശ്വരത്വമാണ് മാതൃഭാവം

മാതൃഭാവത്തിൽനിന്ന് പ്രകൃതിസംരക്ഷണവും ജീവകാരുണ്യവുമെന്ന പഴയ ചിന്ത, ഓരോ പുതിയ സമൂഹത്തിനും ഒരു പുനർനവീകരണമാണ്.പക്ഷേ, അമ്മയെ സ്നേഹിക്കാത്ത,അമ്മയുടെ സ്നേഹത്തിൽ വിശ്വസിക്കാത്ത എഴുത്തുകാരികളേയും നാം ചുറ്റും കാണുന്നു. എല്ലാ ഉത്തരവാദിത്തവും കയ്യൊഴിഞ്ഞ് തന്റെ പിഴവുകൾക്ക് മറ്റുള്ളവരെ കാരണം കാണിക്കുന്ന സുഖലോലുപരായ കലാകാരികളെയാണ് നാം കാണുന്നത്. അവരുടെ കയ്യിലെ നിയമം മാനവരാശിക്ക് ഗുണമല്ല,ദോഷമാണ് ചെയ്യുക. ഒരുനിയമവും കൂടാതെ ,സ്വാഭാവികമായി ഒരു പൂ വിടരുന്നതുപോലെ ഉള്ളിൽവിടരുന്ന അനുപമമായ ഒരാനന്ദമാണ് മാതൃഭാവം. നിയമത്തിന്റെ വേലികളില്ലാത്ത സ്നേഹം. അത് എടുക്കണമെങ്കിൽ കൊടുക്കണം. കൊടുക്കുന്തോറുമാണ് അത് അപരിമിതമാവുന്നത്. ജ്ഞാനംപോലെ. അതുകൊണ്ട് ,അതിനെ ഈശ്വരത്വമെന്നു കരുതാം.

ഞാനിപ്രപഞ്ചത്തിനമ്മയായെങ്കിലേ

മാനിതമായ് വരൂ നിൻജന്മമോമനേ

എന്നു ജീവിച്ചുകാണിച്ച അമ്മമാർക്കേ അഭയമുദ്ര നൽകാനാവൂ എന്നതാണ് അതിന്റെ മഹത്വം. തന്നെ ആരും സ്നേഹിക്കുന്നില്ലെന്ന പരിഭവവും തന്നെ എല്ലാവരും സ്നേഹിക്കണമെന്ന മോഹവും ആരെയും സ്നേഹിക്കാൻ തയ്യാറല്ലാത്ത സ്വാർത്ഥവും കൊണ്ട് കലുഷമായ മനസ്സിന് ആ കൊടുക്കലോ അഭയമുദ്രയോ സാദ്ധ്യമല്ല. തന്നെപ്പോലെ അയൽക്കാരനെ സ്നേഹിക്കണമെന്ന് പഠിച്ച് വീട്ടിലെത്തുന്ന കുഞ്ഞിനോട് ,കൂട്ടുകാർ കളിക്കാൻ വരുമ്പോള് കളിപ്പാട്ടങ്ങളൊന്നും കൊടുക്കരുത്,ഒക്കെ ഒളിപ്പിച്ചുവെച്ചോ എന്ന് പറയുന്ന മാതാപിതാ

ക്കൾക്ക് ഈ പാഠം എങ്ങനെ നൽകാനാവും. അയൽക്കാർ, തന്റെ സ്വത്ത് (കളിപ്പാട്ടം) അപഹരിക്കാൻവരു ന്നവരാണെന്ന ഭയമല്ലാതെ, സ്നേഹത്തിൽനിന്നു മാത്രം ജനിക്കുന്ന അഭയം ഉണ്ടാക്കാന് അവർക്ക് സാധി ക്കില്ല. സ്വാർത്ഥംകൊണ്ട് ഭയമുദ്രയുണ്ടാക്കുന്നവരല്ല,നിസ്വാർത്ഥതകൊണ്ട് അഭയമുദ്രയുണ്ടാക്കുന്നവരാണ് അടുത്ത തലമുറയിൽ പ്രപഞ്ചത്തോടുളള സ്നേഹം വളർത്തുക. അഥവാ,മാതൃഭാവമെന്നത് പ്രസവിക്കുക എന്ന കർമ്മത്തിലല്ല,പ്രപഞ്ചത്തോടുമുഴുവനും സ്നേഹവാത്സല്യങ്ങളുണ്ടാവുക എന്ന മനോഭാവത്തിലാണ്. ഇതാകട്ടെ, ഋഷിത്വമാണ്.ഇത് സ്ത്രീക്കു മാത്രമല്ല, പുരുഷനും സാധിക്കുന്നതുമാണ്.

എന്ത് സമസൃഷ്ടി

ശരീരസംബന്ധമായ വ്യഥാവാദങ്ങളാണ് തൊട്ടുകൂടായ്മ,തീണ്ടിക്കൂടായ്മ ഇവയിലൊക്കെ കലാശിച്ചത്. ഈ വ്യഥാവാദങ്ങൾ, ദാർശനികര് ഉന്നയിച്ചവയായിരുന്നില്ല. ശാസ്ത്രജ്ഞരുന്നയിച്ചവയും ആയിരുന്നില്ല. ദർശന ങ്ങളേയും ശാസ്ത്രങ്ങളേയും അവനവന്റെ സൌകര്യത്തിനു വ്യാഖ്യാനിച്ച് കർമ്മകാണ്ഡങ്ങളുണ്ടാക്കിയ ഇടത്തട്ടുകാരുടെ സൃഷ്ടികളാണവ. മനുഷ്യശരീരത്തിലെ ക്രോമസോമുകളില് XX,XY ക്രോമസോമുകളാണ് ലിംഗം നിർണ്ണയിക്കുന്നത്. X ക്രോമസോമില് ബുദ്ധിയെ നിയന്ത്രിക്കുന്ന ജനിതകങ്ങളുണ്ട്. Y ക്രോമസോമില് പുരുഷന്റെ secondary sex characteristics ,aggressive behavior എന്നിവ നിർണ്ണയിക്കുന്ന ജനിതകങ്ങളുണ്ട്. കൃത്യമായി 2 X ക്രോമസോമുകള് ഉളള സ്ത്രീക്ക് ബൌദ്ധികമായി ഉയർന്ന സാദ്ധ്യതകളോടൊപ്പം Yയുടെ അഭാവത്താൽ accommodative mentality എന്ന് ശാസ്ത്രജ്ഞര് വിളിക്കുന്ന ,സമൂഹസംരക്ഷണത്തിനാ വശ്യമായ മാനസികസമതുലനാവസ്ഥയും ലഭിക്കുന്നു.ഇതാണ് മാതൃത്വത്തിന്റെ ആധാരം. മറിച്ച് 3 X ക്രോമസോം ഉളളവരും ഒരു X ക്രോമസോം ഉളളവരും ശാരീരികമായി സ്ത്രീകളാണെങ്കിലും ബുദ്ധിമാന്ദ്യമു ളളവരും ആയിരിക്കാം. ഈസ്ട്രോജൻ മുതലായ ഹോർമ്മോണുകളുടെ സ്രാവം വഴി ഹൃദ്രോഗത്തെ ഒരളവു തടയാൻ ശക്തിയും ,ബുദ്ധിമുതൽ മാതൃസ്വഭാവംവരെയുളള മാനസികമായ പ്രാബല്യങ്ങളും സ്ത്രീക്കുണ്ട്. മാനസിക,ബൌദ്ധിക,ആത്മീയതലങ്ങളിലൊന്നും അവൾ അബലയല്ല. പുരുഷന് സ്റ്റെറോയിഡുകളും ആൻഡ്രോജനുകളും അധികമായതുകൊണ്ടുളള പേശീബലമുണ്ട്. അതിൽമാത്രമാണ് സ്ത്രീ അബലയാവുന്നത്. മാനസികവും ബൌദ്ധികവും ആത്മീയവുമായ ധാർമ്മികബലം സ്ത്രീയില് പൂവിലെ സുഗന്ധംപോലെ സ്വാഭാ വികമായിരിക്കുന്നുണ്ട്. Y ക്രോമസോമുകളുടെ aggressive behavior അസഹനീയമാവുമ്പോൾമാത്രമേ സ്ത്രീ സ്വാഭാവികമായ തന്റെ accommodative mentality മാറ്റിവെച്ച് ശക്തി പ്രകടിപ്പിക്കയുളളു. സ്ത്രീവിമോചന പ്രസ്ഥാനക്കാരുടെ പ്രകടനം അങ്ങനെയൊന്നാണ്. തങ്ങളുടെ സമീപനം സ്ത്രീകൾക്ക് അസഹനീയ മാകാതെ പുരുഷന്മാരാണ് സൂക്ഷിക്കേണ്ടത്. സ്വയം നിയന്ത്രണം പാലിക്കാൻ ശ്രമിക്കണം.സ്ത്രീകൾ സമസൃഷ്ടിയല്ല എന്ന മിഥ്യാധാരണ അവസാനിപ്പിക്കണം.

സ്വാതന്ത്ര്യവും തൃപ്തിയും തികച്ചും വ്യക്തിഗതമായ അനുഭവമാണ്. ഞാൻ തൃപ്തയാണ് .സ്വതന്ത്രചിന്തക്കും സംതൃപ്തജീവിതത്തിനും എനിക്ക് കഴിയുന്നുമുണ്ട്. അതുകൊണ്ട് ഭൂമുഖത്തുളള മനുഷ്യസമൂഹം മുഴുവനും എന്നെപ്പോലെ സ്വതന്ത്രരും സംതൃപ്തരുമാണെന്ന് ഞാൻ പറയുകയില്ല. അങ്ങനെ ഒരുനല്ലകാലം വരും. വരണം.അതാണല്ലോ നമ്മുടെ ആശയവും ലക്ഷ്യവും. അതിനായി നമുക്ക് കൂട്ടായി ചിന്തിക്കാം .പ്രവർത്തിക്കാം.

വീണ്ടും അതേ ചോദ്യം. അല്പവസ്ത്രവും ഉന്മാദക്രിയകളും മനുഷ്യൻ മനുഷ്യന്റെ കാമവികാരത്തെ ചൂഷണം ചെ്ത് പണമുണ്ടാക്കാൻ ആവിഷ്കരിച്ച ബിസിനസ് തന്ത്രത്തിന്റെ ഭാഗമാണ്. പണം ആവശ്യമുളളവരും എളുപ്പം പ്രശസ്തിനേടാനാഗ്രഹിക്കുന്നവരും ആ തന്ത്രത്തിൽ കുടുങ്ങുന്നു എന്നത് സത്യം. വലവിരിച്ച വേടനെ വെറുതെ വിട്ട് വലയിലകപ്പെട്ട മാനിന് ശിക്ഷ പ്രഖ്യാപിക്കുന്നതിൽ വലിയ കാര്യമൊന്നുമില്ല.

സംസ്കാരം തീർച്ചയായും ജനതയുടെ ശ്രേയസ്സാണ്. ബിസിനസ് മനശ്ശാസ്ത്രത്തിനെതിരായ ബോധവല്കരണം സ്ത്രീവിമോചനപ്രസ്ഥാനക്കാർ ചെയ്യുന്നുണ്ട് എന്നാണ് എന്റെ അറിവ്. അവരുടെ ശ്രമങ്ങളെ ഇല്ലായ്മ ചെയ്യാൻ നിയമം കയ്യിലെടുക്കുന്നത് ആ ബിസിനസ് കൊണ്ട് ലാഭമുണ്ടാക്കുന്നവര് തന്നെയാണെന്ന് ആരാണറിയാത്തത്. ദുഷ്പ്രവണതകൾ സംഭവിച്ചത് സ്ത്രീസമൂഹത്തിലല്ല. സ്ത്രീയും പുരുഷനും ഉൾപ്പെട്ട നമ്മുടെ സമൂഹത്തിലാണ്. ഇത് തിരിച്ചറിയമം. അതിന്റെ തിക്തഫലം അനുഭവിക്കുന്നത് കൂടുതലും സ്ത്രീകളാണെന്നു മാത്രം.

ഉണ്മയായത് സത്യം. സ്ത്രീസമത്വവും സ്വാതന്ത്ര്യവും ഉണ്മയാണ്. വൈയക്തികതലത്തിൽ മാനസികവും ബൌദ്ധികവും ആത്മീയവുമായ സത്യമായി ഞാനത് നിത്യവും അനുഭവിക്കുന്നുമുണ്ട്. സമൂഹതലത്തിലേക്ക് വരുമ്പോൾ,അതൊരു സങ്കല്പമാണെന്ന് ഞാൻതിരിച്ചറിയുന്നുണ്ട്. സമൂഹതലത്തിലും ആ സങ്കല്പത്തെ സത്യമാക്കണമെന്ന ലക്ഷ്യത്തോടെ,എന്നെക്കൊണ്ടുകഴിയുംവിധം ഞാൻചിന്തിക്കുന്നു,എഴുതുന്നു, പ്രഭാഷണ ങ്ങളിലൂടെ ബോധവല്കരിക്കുന്നു. ആത്മഭാവത്തിൽ സമത്വവും സ്വാതന്ത്ര്യവും സങ്കല്പങ്ങളല്ല. ഉണ്മയാണ്. ഉയർന്നവിദ്യാഭ്യാസവും ,സ്വന്തം കാലിൽനിൽക്കാനുള്ള ജോലിയും, വരുമാനവും,ആശയപ്രകടനസ്വാതന്ത്ര്യ വുമുള്ള ഏതുവ്യക്തിക്കും ഈ ഉണ്മ അനുഭവിച്ചറിയാം. ഇത്തരം സാഹചര്യങ്ങൾ, ഭാരതത്തിലെ ഓരോ കുട്ടിക്കും (ആൺകുട്ടിക്കും പെൺകുട്ടിക്കും)എത്തിച്ചുകൊടുക്കലാണ് സങ്കല്പങ്ങളെ യാഥാർത്ഥ്യമാക്കാനുള്ള പോംവഴി.

നിയമവും ഭരണഘടനയും അനുശാസിക്കുന്ന സമത്വവും സ്വാതന്ത്ര്യവും സ്ത്രീക്ക് ലഭിക്കാത്തത് ,സമൂഹത്തിലെ മനുഷ്യരുടെ അധാർമ്മികമായ കാഴ്ച്ചപ്പാടിനേയും അസമത്വചിന്താഗതിയേയും ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നു. ഭരണയന്ത്രം തിരിക്കുന്നവരും ഭരിക്കപ്പെടുന്നവരും തമ്മിൽ ഇക്കാര്യത്തില് വലിയ അന്തരമില്ല. ധർമ്മബോധം എല്ലാ മനുഷ്യരിലും നിർല്ലീനമാണ്. അതിനെ സ്വാർത്ഥചിന്തകൊണ്ട് (കാമം,അർത്ഥം,അധികാരം, എന്നിവ നേടുന്നതിലുള്ള സ്വാർത്ഥം, മത്സരം)മനുഷ്യൻ അടിച്ചമർത്തുകയാണ്. ഇതാണ് നാമെല്ലായിടത്തും കാണു ന്നത്. അഴിമതികളും അക്രമവും സ്ത്രീപീഢനവുമൊക്കെ ഇതിന്റെ ഫലമാണ്. കടലാസിലും നിയമപുസ്തക ങ്ങളിലും അല്ല,മനുഷ്യമനസ്സിലാണ് സഹജീവികൾക്ക് സമത്വവും സ്വാതന്ത്ര്യവും നൽകാനുള്ള സ്വാതന്ത്ര്യ ബോധം ജനിക്കേണ്ടത്. അത് തനിക്കുണ്ടോ എന്ന് ഓരോ പുരുഷനും ഓരോ സ്ത്രീയും സ്വയം ചോദിക്കേണ്ടതാ ണ്. ,, സദാചാരവും രാഷ്ട്രഭരണതന്ത്രവും ഒന്നാണെന്നറിയുന്ന ഒരു ഭരണാധികാരിസംഘം നിങ്ങൾക്കുണ്ടോ, എന്ന് വിക്തർയൂഗോ ചോദിച്ചു. അത്തരം ഭരണാധികാരിസംഘം പ്രബുദ്ധമായ പൌരന്മാരുള്ള ഒരു സമൂഹ ത്തിൽനിന്നേ,രാഷ്ട്രത്തിൽനിന്നേ ഉയർന്നുവരികയുള്ളൂ.

ചരിത്രം തരുന്ന പാഠം.

ചരിത്രം പോയകാലത്തെയാണ് വിലയിരുത്തുന്നത്. പോയനാളിലെ തെറ്റുകൾ ആവർത്തിക്കാതിരി ക്കാനാണ് ചരിത്രം പഠിക്കേണ്ടത്. ശരികൾ വിവേചിച്ചറിഞ്ഞ് അത് പ്രാവർത്തികമാക്കാനുള്ള കഴിവും ചരിത്രത്തിൽനിന്നു വരണം. മാതൃത്വം സമൂഹശ്രേയസ്സാണെന്ന് പറഞ്ഞതുകൊണ്ടായില്ല. സ്ത്രീ അമ്മയാ ണെന്നും സമൂഹത്തിന്റെ ശ്രേയസ്സാണെന്നും മനസ്സിലാക്കി അവളെ ബഹുമാനിക്കാന് പുരുഷനു കഴിയണം. സ്വയം ബഹുമാനിക്കാൻ സ്ത്രീക്കും കഴിയണം. Self respect ഇല്ലാത്ത സമൂഹത്തിന് സ്വാതന്ത്ര്യം സാദ്ധ്യമല്ല. Self respect ലഭിക്കാന് സ്ത്രീപുരുഷന്മാർക്ക് സ്വന്തം കഴിവുകളുടെ സമ്പൂർണ്ണവികാസം സാധിക്കണം.

അതിന്നുള്ള സാഹചര്യങ്ങളില്ലാത്ത സമൂഹങ്ങൾക്ക് –സ്ത്രീകള്, ആദിവാസികള്, പിന്നോക്കക്കാർ, നിർദ്ധ നരായ മുന്നോക്കസമുദായക്കാർ- മുഴവന് അതിന്നുള്ള സാഹചര്യങ്ങ ളുണ്ടാക്കിക്കൊടുക്കേണ്ടതുണ്ട്. ഇത് ഗവർമ്മേണ്ടിന്റെ മാത്രം കടമയല്ല. നമ്മുടെ ഓരോരുത്തരുടേയും കടമയാണ്. ഒരുമയോടെ, ലക്ഷ്യബോധ ത്തോടെ ,അവനവന്റെ കർമ്മരംഗങ്ങളില് ആത്മാർത്ഥതയോടെ നാമെല്ലാവരും പ്രയത്നിച്ചാല് ഇതു സാദ്ധ്യമാവും. സാദ്ധ്യമാക്കണം. ജാതിമതങ്ങളുടേയും സമുദായങ്ങളുടേയും സ്ത്രീപുരുഷഭേദത്തിന്റേയും

രാഷ്ട്രീയക്കക്ഷികളുടേയും മറ്റു പലതിന്റേയും പേരില് വഴക്കടിച്ച് നാം ചിന്നിച്ചിതറി ക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന ഊർജ്ജം ഈ വഴിക്ക് തിരിച്ചുവിടുക എന്നതാണ് ഒരേ ഒരു പോംവഴി എന്നു ഞാൻ വിചാ രിക്കുന്നു. അതിനുള്ള സദ്ബുദ്ധി എല്ലാവർക്കും ഉണ്ടാവട്ടെ.

- **അണുസ്ഫോടനത്തിന് എതിരെ**

(സമകാലികമലയാളം .1173 കർക്കിടകം 1. പേജ് 49)

ഇന്ത്യയും പാക്കിസ്ഥാനും നടത്തിയ അണുവിസ്ഫോടനങ്ങള് ധർമ്മമോ അധർമ്മമോ. രാജനീതി എന്നു വിളിക്കുന്ന ക്ഷാത്രധർമ്മപ്രകാരം ധർമ്മമെന്ന് രാഷ്ട്രങ്ങളും ജനതയും കരുതുന്ന പലതും , ലോകസ്സമസ്ത സുഖിനോ ഭവന്തു , എന്നും പരജനസുഖായ പരജനഹിതായ എന്നും എണ്ണുന്ന ബ്രാഹ്മണ,ശമണ ധർമ്മ പ്രകാരം അധർമ്മമാണ്. പ്രപഞ്ചം മുഴുവനും സുഖമായി ശാന്തമായി ജീവിക്കണം എന്ന വിശ്വമാനവികതയുടെ സന്ദേശത്തിന് ,യുദ്ധവും അതിലേക്ക് നയിക്കുന്ന കലഹങ്ങളും തീർച്ചയായും വിഘാതമാണ്. ലോകസമാ ധാനം കാംക്ഷിക്കുന്ന ഋഷിഭാവന ഭാവിയിലേക്ക് ദൂരദർശിനി തിരിച്ചുപിടിച്ച് വീക്ഷിക്കുന്നത്,

സൌരയൂഥത്തെസ്സ്വയം ഏകരാഷ്ട്രമാക്കുണ്ടു

മാരകായുധങ്ങളെ മറന്നമനുഷ്യരെ,

യാണെന്നതിൽ രണ്ടുപക്ഷമില്ല. ഇന്ത്യയും പാക്കിസ്ഥാനും തങ്ങൾ സഹോദരന്മാരാണെന്ന സത്യം മറ ക്കാതിരിക്കുന്നതാണ് ഇരുകൂട്ടർക്കും നല്ലത്. ഇരുകൂട്ടരും അവരവരുടെ ശക്തി പ്രകടിപ്പിച്ചുകഴിഞ്ഞുവല്ലോ . ഇനി, ദുർബ്ബലന്റെ ഭയമായിട്ടല്ല, ശക്തന്റെ ക്ഷമയായിട്ടുതന്നെ ഇരുരാജ്യങ്ങളിലെ നേതൃത്വവും സൌഹൃദം സ്ഥാപിച്ച് മറ്റുള്ളവർക്ക് മാതൃക കാട്ടിക്കൊടുക്കാനുള്ള സമയമാണ്. അതിന് ആദ്യം ചെയ്യേണ്ടത് ,നമ്മൾ ശത്രുക്കളല്ല, മിത്രങ്ങളാണ് ,സഹോദരന്മാരാണ് എന്ന് സ്വയം ബോദ്ധ്യമുണ്ടാക്കുകയാണ്.ഭിന്നിപ്പിച്ചു ഭരിക്കുക എന്ന പഴയ മകുടിയുടെ താളം അമ്പതുവർഷം കവിഞ്ഞിട്ടും മറക്കാതെ,അതിനൊത്തു തുള്ളുന്ന വിഡ്ഢിത്തം ഇനിയെങ്കിലും നിർത്തിക്കൂടേ എന്ന് സ്വയംവിശകലനത്തിന് ഇരുരാജ്യങ്ങളേയും പ്രേരിപ്പിക്കുന്ന വിധത്തില് ,ഇപ്പോളുണ്ടായ ഈ ക്രൈസിസ്സിനെ പ്രയോജനപ്പെടുത്താന് ഇരുരാഷ്ട്രങ്ങളിലെ ജനതക്കും നേതൃത്വത്തിനും സാധിച്ചാൽ അതൊരു മഹത്തായ വിജയമായിരിക്കും. ഇന്ത്യക്കും പാക്കിസ്ഥാനും ഇപ്പോൾ ചെയ്യാനുള്ളത് അതാണ്. അതിനുള്ള വിവേകവും ബുദ്ധിയും ഉണ്ടോ എന്നത് കാത്തിരുന്ന് കാണേണ്ട വിഷയമാണ്.

Management scienceൽ, crisis അഥവാ conflict management ന് സുപ്രധാനമായ ഒരു സ്ഥാനമുണ്ട്. കുടുംബത്തിലും ഓഫീസിലും സ്ഥാപനങ്ങളിലും ഭരണകൂടത്തിലുമൊക്കെ ഒരു നല്ല ലീഡർഷിപ്പിന്റെ കയ്യില് ക്രൈസിസ് മാനേജ്മെന്റ് സമൂഹനന്മക്കുവേണ്ടി പാകപ്പെടുത്തി എടുക്കാവുന്ന കലയാണ്. ഈ പ്രത്യേക പ്രതിസന്ധിയെ നാം എങ്ങനെ മാനേജ് ചെയ്യുന്നു എന്നതനുസരിച്ചായിരിക്കും ഫലം ലഭിക്കുന്നത്. ലക്ഷ്യങ്ങളിലും ദർശനങ്ങളിലും ഉള്ള വ്യത്യാസം കൊണ്ട് ഏതൊരു ഡെമോക്രാറ്റിക് സംവിധാനത്തിലും ഉണ്ടാവുന്ന കോൺഫ്ലിക്റ്റ് ചരിത്രത്തിന്റെ അനിവാര്യപരിണതഫലമായി നമുക്ക് ഈ ക്രൈസിസ്സിനെ കാണാം. അഭിപ്രായവ്യത്യാസങ്ങൾ ഇല്ലാതാക്കലല്ല,അഭിപ്രായവ്യത്യാസങ്ങളോടുകൂടിത്തന്നെ ,പരസ്പരം സഹവർത്തിത്വത്തോടെ ജീവിക്കുന്ന കല അഭ്യസിക്കലാണ് കർത്തവ്യം. എല്ലാവർക്കും മംഗളകരമായ ജീവിതം നയിക്കാനുള്ള ശ്രമം ഇരുഭാഗത്തുനിന്നും ഉണ്ടാവണം. ബാലിശമായി പരസ്പരം മത്സരിച്ച് കലഹിച്ച് നശിക്കാനാമ് ഭാവമെങ്കിൽ നാശം തന്നെ ഫലം. ഭൂകമ്പങ്ങൾക്കു സാദ്ധ്യതയുള്ള അഫ്ഘാൻബെൽട്ടില് ബോംബുപൊട്ടിച്ചതിന്റെ ഫലം ഉടനെ കണ്ടു. ഗുജറാത്തിലും രാജസ്ഥാനിലും ആഞ്ഞടിച്ച അറേബിയ

ൻകടലിലെ തിരകൾക്കുപിന്നിലെ ചുഴലി ഇക്കോസിസ്റ്റത്തെ ഇളക്കിമറിച്ചതിന്റെ പ്രതിപ്രവർത്തനമാണ്. പ്രകൃതിയെ ക്ഷോഭിപ്പിക്കാതിരിക്കുന്നതാണ് നല്ലത്.

സമ്പദ്വ്യവസ്ഥയിലും വാണിജ്യത്തിലും കൃഷിയിലും രാഷ്ട്രപുനർനിർമ്മാണത്തിലും ഇന്ത്യക്കും പാക്കിസ്ഥാനും പരസ്പരം സഹായിക്കാനാവും. അങ്ങനെ സൌഹൃദം സ്ഥാപിച്ച് സ്വയംപര്യാപ്തത നേടി ലോകരാഷ്ട്രങ്ങളുടെ മുന്നില് അഭിമാനപൂർവ്വം നിവർന്നുനിൽക്കുന്ന സ്വതന്ത്രരാഷ്ട്രങ്ങളാവാനാണ് നാം ബ്രിട്ടീഷുകാരിൽനിന്ന് സ്വാതന്ത്ര്യം നേടിയത്. അല്ലാതെ തമ്മിൽത്തല്ലി ചാവാനല്ല. ഇപ്പോൽ ഉണ്ടായ ക്രൈസിസ് ഇരുരാജ്യ ങ്ങളുടേയും കണ്ണുതുറപ്പിക്കുന്ന വിധത്തിൽ പ്രയോജനകരമായി ഉപയോഗിക്കാന് നമുക്കു സാധിക്കട്ടെ എന്നാണ് എന്റെ പ്രത്യാശയും പ്രാർത്ഥനയും.

ഏതാണ് ധർമ്മം. ഏതാണ് അധർമ്മം. സഹസ്രാബ്ദങ്ങൾ പഴക്കമുളള ചോദ്യം. ധർമ്മത്തിന്റെ ഉടുപ്പുക ള്അതാതു കാലഘട്ടങ്ങളിൽ മാറിമാറിവരാം. പക്ഷേ അതിന്റെ ശാശ്വതരൂപം സത്യവും അഹിംസയുമാണ്.

- **വ്യക്തിത്വവികസനം ഭഗവദ്ഗീതയില്.**

(പ്രഗതി ത്രൈമാസിക)

വ്യക്തിത്വവികസനം ,നേതൃത്വപരിശീലനം,മാനേജ്മെന്റ് സയൻസ് ഇവയ്ക്കൊക്കെ മനശ്ശാസ്ത്രത്തിന്റേയും സമൂഹമനശ്ശാസ്ത്രത്തിന്റേയും പിൻബലമുണ്ട്. ഭഗവദ്ഗീത മനശ്ശാസ്ത്രത്തിന്റേയും സമഗ്രമായ അടിത്തറമേൽ വ്യക്തിത്വവികസനത്തിനും ജീവിതായോധനത്തിനും (ജീവിതത്തിന്റെ മാനേജ്മെന്റ്) സമൂഹനന്മക്കുമായി പടുത്തുയർത്തിയ ആശയസൌധമാണ്.

ജീവിതത്തിൽ ദുഃഖം വരുമ്പോള് മനുഷ്യര് നിരാശരാവുന്നു. ദുഃഖിക്കേണ്ടാത്തതിനെച്ചൊല്ലി ദുഃഖിച്ചുകൊണ്ട് ഉന്മത്തമായ മനോനിലയിൽ ഇരുന്ന് പണ്ഡിതന്മാരാണെന്ന ഭാവത്തില് ഭാഷണം ചെയ്യുന്നു. ഞാനെന്ന ഭാവം (വ്യക്തിത്വം) ശരീരസംബന്ധമാകുമ്പോളാണ് ഈ മൂഢത്വം സംഭവിക്കുന്നത്. അതുകൊണ്ട്, എന്റെ വ്യക്തിത്വം ദേഹത്തോടു സംബന്ധപ്പെട്ടതല്ല,ദേഹിയോടു സംബന്ധപ്പെട്ടതാണെന്ന് ആദ്യം ഗ്രഹിക്കണം. പാശ്ചാത്യമനശ്ശാസ്ത്രം ഇഡ്,ഈഗോ,സൂപ്പർഈഗോ ,സെൽഫ് എന്ന് നാലായി വ്യക്തിത്വത്തെ വിഭജി ക്കുന്നു.ഒരാളിൽത്തന്നെ ഈ നാലുഘടകങ്ങളുമുണ്ട്. ഏതു ഘടകം കൂടുതൽ പ്രകടമാകുന്നു എന്നതനുസരിച്ചാ ണ് വ്യക്തിത്വനിർണ്ണയം.

ദേഹം,ഇന്ദ്രിയം ഇവയോടു ബന്ധപ്പെട്ട ഇഡ് (Id) സുഖലോലുപത്വം (pleasure principle) ആണ്. വിശപ്പു വന്നാൽ തിന്നണം. ദാഹിച്ചാൽ വെളളം കുടിക്കണം.ഉറക്കം വന്നാലുറങ്ങണം. ഇത്തരം ബയോളജിക്കലായ ശാരീരികാവശ്യങ്ങൾ എല്ലാവർക്കുമുണ്ട്. അനിയന്ത്രിതമായ രീതിയിൽ, ലൈംഗികചോദന അടക്കമുളള ബയോളജിക്കൽ ശാരീരികാവശ്യങ്ങളോട് പ്രതികരിക്കുന്നവര് ഇഡ് വ്യക്തിത്വമുളളവരാണ്. ഇവരാണ് പലപ്പോഴും മൃഗങ്ങളേക്കാളും കഷ്ടമായി പെരുമാറി സമൂഹത്തില് പ്രശ്നം ഉണ്ടാക്കുന്നത്.

ബാഹ്യശരീരപ്രകൃതി വെച്ച് വ്യക്തിത്വം നിർണ്ണയിക്കാനാവില്ല. എന്നാലും ഇതിനുളള ശ്രമം ചരിത്രത്തിലെ മ്പാടും കാണാം. ഗ്രീക്കുകാർ ഇതിനെ സൊമറ്റോടൈപ്പിങ്ങ് എന്നു വിളിച്ചു. കഥകളിയിലെ നായകന് പച്ചയും വില്ലന് കത്തിയും എന്നപോലെ ഗ്രീക്കുനാടകത്തിലും കഥാപാത്രത്തിനനുയോജ്യമായ മാസ്കുകളുപയോഗി ച്ചിരുന്നു. ഇന്നും വെളളിത്തിരയിലെ നായകസങ്കല്പത്തിൽ ഷാരൂഖ് ഖാനും പ്രേംനസീറും ഒരറ്റത്തും , വില്ലസ ങ്കല്പത്തിൽ ബാലൻ.കെ.നായരും അമരേഷ്പുരിയും പ്രാണും മറ്റേ അറ്റത്തുമാണ്. മുണ്ടും നേര്യതും ധരിച്ച വരെല്ലാം നല്ല സ്ത്രീകളും ,ജീൻസുധരിച്ചവരെല്ലാം മോശക്കാരും എന്നു കരുതാന് യാതൊരു ന്യായവുമില്ല. ശരീരം തന്നെ ജീർണ്ണവസ്ത്രം. അതിനുമുകളിലായി ഞാത്തിയിട്ട അതിലും ജീർണ്ണിച്ച വസ്ത്രം നോക്കി സ്വഭാവനിർണ്ണയം നടത്തുന്നവരെ ഭഗവദ് ഗീത മൂഢന്മാരായിത്തന്നെ കരുതുന്നുണ്ടാവണം.

ഗ്രീക്ക് സൊമറ്റോടൈപ്പിങ്ങ്:-

1. എന്റോമോർഫ് . വിസറോടോണിയ. തടിച്ചവരും സുഖലോലുപരും
2. എക്ടോമോർഫ്. സെറിബ്രോടോണിയ. മെലിഞ്ഞവരും ചിന്തകരും
3. മീസോമോർഫ്.ദൃഢമാംസപേശിയുള്ളവർ. ഊർജ്ജസ്വലർ.

ജൈനബുദ്ധമതസന്യാസിമാരുടെ പ്രതിമകളും സൈന്ധവസംസ്കൃതിയിലെ ചില ചിത്രങ്ങളും ,ഇന്ത്യയിലെ തടിച്ചവർ വെറും സുഖലോലുപര് മാത്രമല്ലെന്നു കാണിക്കുന്നു. ചിരിക്കുന്ന ബുദ്ധന്റെ തടിച്ച രൂപം കണ്ട് അദ്ദേഹം സുഖലോലുപനെന്നു കരുതേണ്ട. കാഷ്യസ്സിനെ lean and hungry looking എന്നുവിളിച്ച ഷേക്സ്പിയറും മെലിഞ്ഞവരുടെ ചിന്ത നല്ലതായിക്കൊള്ളണമെന്നില്ല എന്നാണല്ലോ സാക്ഷ്യപ്പെടുത്തുന്നത്. നല്ല ഭക്ഷണം സമയത്ത് കിട്ടിയാൽ അവികസിതരാഷ്ട്രങ്ങളിലെ പല ചിന്തകരും തടിക്കും. ഭക്ഷണം കിട്ടാതിരുന്നാൽ തടിച്ചവരും മെലിയും.ശരീരത്തിന്റെ തടിയോ മെലിവോ അല്ല ,സുഖലോലുപതയും ചിന്തയും അളക്കാനുള്ള നിദാനമെന്ന് ഇത് തന്നെ തെളിവല്ലേ. ആയുർവ്വേദം വാതപിത്തകഫരക്തപ്രകൃതിയെന്നു വിളിക്കുന്നതിനെ ഗ്രീക്ക് മെഡിസിനും അംഗീകരിക്കുന്നുണ്ട്.കറുത്ത ബൈൽ,മഞ്ഞ ബൈൽ,ഫ്ലെം,ബ്ലഡ് എന്നാണ് വിളിക്കുന്നതെന്നു മാത്രം. ആയുർവ്വേദക്കാരുടെ സൊമറ്റോടൈപ്പിങ്ങ് ആദ്യം പറഞ്ഞ ഗ്രീക്ക് സൊമറ്റോടൈപ്പിങ്ങിനേക്കാളും സൂക്ഷ്മമാണ്.

ആയുർവ്വേദം	ഗ്രീക്ക്	സ്വഭാവം
1. കഫം	phlegm	മന്ദരും അലസരും
2. പിത്തം	Yellow bile	വിഷാദാത്മകത്വം melancholic
3. വാതം	Black bile	ക്ഷിപ്രകോപി choleric
4. രക്തം	Blood	പ്രസാദാത്മകത്വം sanguine

സ്പ്രാംഗർ,ആൽപ്പോർട്ട്:-

1928ൽ മനുഷ്യരുടെ വ്യക്തിത്വം നിശ്ചയിക്കേണ്ടത് അവരുടെ താല്പര്യങ്ങളും ലക്ഷ്യങ്ങളും മൂല്യബോധങ്ങളും ആസ്പദമാക്കിവേണമെന്ന് സ്പ്രാംഗർ പറഞ്ഞു. ആൽപ്പോർട്ട് ഇതു ശരിവെച്ചു,നൂറുശതമാനം സ്വീകരിച്ചു. അതോടെ ആറുതരം വ്യക്തിത്വങ്ങളെ പാശ്ചാത്യമനശ്ശാസ്ത്രം അംഗീകരിച്ചു.

1. സൈദ്ധാന്തികം (തിയററ്റിക്കൽ)
2. സാമ്പത്തികം(ഇക്കണോമിക്ക്)
3. സൌന്ദര്യാത്മകം (ഏസ്തറ്റിക്ക്)
4. സാമൂഹികം (സോഷ്യൽ)
5. രാഷ്ട്രീയം(പൊളിറ്റിക്കൽ)
6. മതപരം (റിലിജിയസ്)

ദുഃഖിതൻ(ആർത്തൻ),അർത്ഥാർത്ഥി(ധനം ആവശ്യമുള്ളവൻ),ജിജ്ഞാസു (ഗവേഷകൻ)ജ്ഞാലി എന്ന് ഭഗവദ് ഗീത നാലുതരം മനുഷ്യരെ അവരുടെ ലക്ഷ്യത്തെ ആസ്പദമാക്കി വിഭജിക്കുന്നു.വേദമാകട്ടെ, സ്വഭാവം,താല്പര്യം ,കർമ്മം ഇവയെ ആധാരമാക്കി ബ്രാഹ്മണ,ക്ഷത്രിയ,വൈശ്യ,ശൂദ്ര,പഞ്ചമരെന്ന് അഞ്ചായി വിഭജിക്കുന്നു.

സ്പ്രാംഗറുടെ തിയററ്റിക്കൽ,റിലിജിയസ് വ്യക്തിത്വത്തോട് ,സ്പിരിച്വലെന്നു ചേർത്താലേ ബ്രാഹ്മണ്യമാവൂ. അദ്ധ്യയനം,അദ്ധ്യാപനം,തപസ്സ് ജ്ഞാനം,ജിജ്ഞാസ,മനനം,ഗവേഷണം എന്നീ ഗുണങ്ങൾ ആരിലൊക്കെ കണ്ടുവോ, അവരാണ് ബ്രാഹ്മണർ. ഇത് വിരലിലെണ്ണാവുന്നവരിലേ എക്കാലത്തും കണ്ടിരുന്നുള്ളൂ. മതമെന്നാൽ ഭാരതീയ.ഭാഷകളില് അഭിപ്രായമെന്നാണ് അർത്ഥം. ഓരോ മനുഷ്യനുമുണ്ട് അവന്റേതായ മതം (അഭിപ്രായം). പക്ഷേ,ആത്മീയത (സ്പിരിച്ചാലിറ്റി) സർവ്വമനുഷ്യർക്കും ഒന്നേയുള്ളൂ.

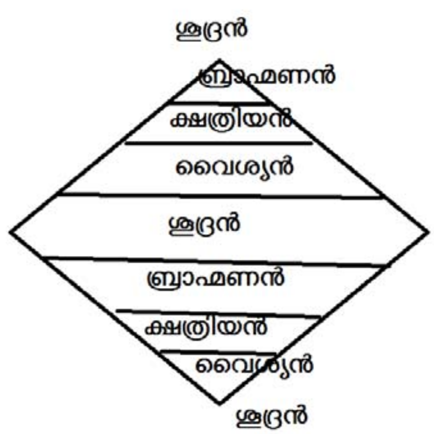
ബ്രഹ്മം(ഈശ്വരൻ ഏകമായതുകൊണ്ടാണിത്). ഭാരതത്തിലെ ദർശനങ്ങളുടെ പ്രത്യേകത ഇതാണ്. മതപരം(റിലിജിയസ്) ആത്മീയം (സ്പിരിച്ചാലിര്റി) എന്നിവയുടെ വ്യത്യാസം ഗ്രഹിക്കാതെ അദ്വൈതാമൃതവർഷിണിയായ ആത്മഗീതാരഹസ്യം വെളിപ്പെടുകയില്ല. സ്പ്പാംഗറുടെ സോഷ്യൽ,പൊലിറ്റിക്കൽ വ്യക്തിത്വങ്ങൾ ചേർന്നതാണ് ക്ഷത്രിയൻ. സാമൂഹികവും രാഷ്ട്രീയവുമായ ചിന്ത ,ധർമ്മജിജ്ഞാസ, അതിൽ മനനം,കർമ്മനിഷ്ഠ ഇവ അവർക്കുണ്ട്. ഇത് കാലക്രമത്തിൽ അധികാരം,ഭരണം, സമരം, നീതിന്യായപരിപാലനം,എന്നിവയിലും രാഷ്ട്രത്തിന്റെ സമ്പദ്വ്യവസ്ഥിതിയെക്കുരിച്ച ചിന്തയിലും (ഇക്കോണമി) എത്തിക്കുന്നു.

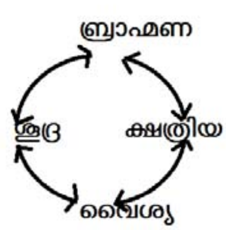
സ്പ്പാംഗറുടെ ഇക്കണോമിക് ,ഏസ്തറ്റിക് വ്യക്തിത്വം ചേർന്നതാണ് വൈശ്യന്റെ വ്യക്തിത്വം. കലാ, സാഹിത്യം,വാണിജ്യം,കൃഷി മുതലായ ധനാഗമമാർഗ്ഗങ്ങളും,അതിനായി ലോകസഞ്ചാരവും –ഇവയിലാണ് വൈശ്യന്റെ നിഷ്ഠയും മനനവും. ധനസമ്പാദനവും കലകളും ഭൂരിപക്ഷക്കാരേയും പെട്ടെന്ന് വശീകരിക്കുന്നവയാണ്. വശീകരണക്ഷമതയുള്ള വൈശികതന്ത്രത്തിൽ നിഷ്ഠയോടെ ഏർപ്പെട്ടിരിക്കുന്നവനാണ് വൈശ്യൻ. ഇവരുടെ സ്ത്രീകളെ വേശ്യയെന്നും വിളിച്ചിരുന്നു. വൈശികതന്ത്രത്തിലുള്ള പ്രാവീണ്യം വേശ്യയെന്നപേരിലും ഗണനക്രിയയിലുള്ള പ്രാവീണ്യം ഗണിക,ഗണകനെന്നപേരും ഇവർക്ക് നേടിക്കൊടുത്തിരിക്കാം. ശൂദ്രർ ഈ മൂന്നുവിഭാഗത്തിലും പെടാത്തവരാണ്. അതായത് മൂന്നുതരക്കാരാണ് ഇവരിൽ(ശൂദ്രരിൽ) പെടുക.

1. മേല്പറഞ്ഞമൂന്നിനും അതീതമായി ആത്മജ്ഞാനത്തിന്റെ പരകോടിയില് വ്യക്തിത്വം സമ്പൂർണ്ണമായി ത്യജിച്ച പരമഹംസർ.
2. മൂന്നുവിഷയങ്ങളിലും (ബ്രാഹ്മണ്യ,ക്ഷാത്ര,വൈശ്യങ്ങളിൽ പറഞ്ഞവ) താല്പര്യവും ശ്രദ്ധയും നിഷ്ഠയും പ്രകടിപ്പിക്കുന്നതിനുമുമ്പുള്ള വ്യക്തിത്വം –ശൈശവാവസ്ഥ.
3. മൂന്നിലും താല്പര്യമില്ലാതെ തിന്നും കുടിച്ചും അലസമായി മന്ദരായി ഇഡ് വ്യക്തിത്വത്തിനുമാത്രം കീഴ്പ്പെട്ട വർഗ്ഗം .ഏതാണ്ട് ചിന്താവിഷ്ടയായ ശ്യാമളയിലെ ശ്രീനിവാസന്റെ പോലെ.

ഇംഗ്ലീഷ് ഭാഷയിൽ മനുഷ്യരുടെ വർഗ്ഗീകരണം പോലെയേ ഉള്ളൂ സംസ്കൃതഭാഷയിലും വർഗ്ഗീകരണം. ഇതുമനസ്സിലാക്കിയാൽ,ജന്മനാ ജായതേ ശൂദ്ര,കർമ്മണാ ജായതേ ദ്വിജ എന്ന ഭഗവദ്വാക്യത്തിന്റെ പൊരുളറിയും. ജന്മനാ എല്ലാ മനുഷ്യരും ശൂദ്രരായി ജനിക്കുന്നു. വാസനകളും താല്പര്യങ്ങളും നിഷ്ഠകളും കർമ്മങ്ങളും ഹേതുവായി ദ്വിജത്വം കിട്ടുമ്പോൾ(രണ്ടാം ജന്മം) അതാത് താല്പര്യവും നിഷ്ഠയും കർമ്മവുമനുസരിച്ച് ശൂദ്രനിൽനിന്ന് ബ്രാഹ്മണനോ,ക്ഷത്രിയനോ,വൈശ്യനോ ജനിക്കുന്നു. അതുകൊണ്ട് ഈ മൂന്നുകൂട്ടരും ഉപനയനം ചെയ്യുന്നു. ഇത് ഏതാണ്ട് ജ്ഞാനസ്നാനംപോലെ ഒന്നാണ്. വിദ്യ അഭ്യസിക്കുന്നതിനുമുമ്പ്, ഗുരുകുലത്തിലെ അന്തേവാസിയാവുന്നതിനു മുമ്പ്, ചെയ്യുന്ന ഒന്ന്. ഇത്തരം എല്ലാ വിഭജനങ്ങളിൽനിന്നും അതീതനാവുമ്പോളാണ് പരമഹംസനായി വീണ്ടുംശൈശവാവസ്ഥ പ്രാപിക്കുന്നത്.

ജന്മം 1	ജന്മം 2 (ദ്വിജം)	ജന്മം 3 (സർവ്വത്യാഗം,സന്യാസം)
ശിശു (ശൂദ്രൻ)	ബ്രാഹ്മണൻ,ക്ഷത്രിയൻ,വൈശ്യൻ.	പരമഹംസൻ

അതായത് സർഗ്ഗക്രമത്തിൽ,വൈശ്യനും ബ്രാഹ്മണനും ഇടയിലും,ബ്രാഹ്മണന് ഉപരിയും ,വൈശ്യനു താഴെയും ,ക്ഷത്രിയനു സമമായും ശൂദ്രനു സ്ഥാനങ്ങൾ കിട്ടുന്നു. ക്ഷത്രിയനും ശൂദ്രനും തമ്മിൽ ഒറ്റ വ്യത്യാസമുണ്ട്. ശുക് കൊണ്ട് ആർദ്രനായി വിഷാദാത്മകനായി അകർമ്മണ്യനായി വിലപിക്കുന്നു എന്ന വ്യത്യാസം. ആ സ്വഭാവം മാറി, പ്രസാദാത്മകനായി കർമ്മനിരതനായാല് ക്ഷത്രിയനായി. അർജ്ജുന വിഷാദയോഗത്തിൽ ശൂദ്രനായി വിലപിച്ച അർജ്ജുനനെ ഊർജ്ജസ്വലനായ ക്ഷത്രിയനാക്കി കർമ്മ നിരതനാക്കി പ്രസാദയോഗയുക്താത്മാവാക്കാനാണ് ഗീത ഉപദേശിക്കപ്പെടുന്നത്.

$E=e^3$—f എന്നാണ് കർമ്മശേഷിയുടെ നിർവ്വചനം.

E Efficiency(കർമ്മശേഷി) $e^{3=}$ (Experience X expertise Enthusiasm) അനുഭവം ,സാങ്കേതികപരിചയം ,ഉത്സാഹം . f= frustration വിഷാദം കൊണ്ടുള്ള രോഗം.(വിഷാദരോഗം).അർജ്ജുനന് യുദ്ധം ചെയ്യാന് ഉത്സാഹമുണ്ടായിരുന്നു. ആയോധനവിദ്യയിൽ സാങ്കേതികപരിചയവും മികച്ച അനുഭവവും ഉണ്ടായി രുന്നു.താൽക്കാലികമനസ്സംഘർഷംകൊണ്ടുണ്ടായവിഷാദം കാർമേഘം സൂര്യനെ എന്നപോലെ അദ്ദേ ഹത്തിന്റെ കർമ്മശേഷിയെ മറച്ചുകളഞ്ഞു. ആ വിഷാദത്തെ മാരുതവേഗത്തിൽവന്ന് (അർജ്ജുനന്റെ കൊടിക്കൂറയിലെ മാരുതിയുടെ വേഗം)അടിച്ചുപറത്തിക്കളഞ്ഞ് കർമ്മസൂര്യനെ വീണ്ടും അഭിവ്യക്ത മാക്കുകയാണ് ഗീത. നല്ല മനശ്ശാസ്ത്രജ്ഞനാണിവിയെ ഗീത ഉപദേശിക്കുന്ന കൃഷ്ണന്.

ഈഗോവ്യക്തിത്വം

മാനസികവ്യക്തിത്വമാണ് റിയാലിറ്റി പ്രിൻസിപ്പിളെന്നു വിളിക്കുന്ന ഈഗോ,ശാരീരികമല്ല. ഇവിടെ ക്ഷേത്രജ്ഞനായ ഞാൻ,താനിരിക്കുന്ന ക്ഷേത്രത്തെ, (തന്റെ വാസസ്ഥാനം,മണ്ഡലം,ചുറ്റുപാട്) ജിജ്ഞാസയോടെ നിരീക്ഷണം ചെയ്യുന്നു.സത്യം തന്റെ ഇഡ് വ്യക്തിത്വത്തോട് ബന്ധപ്പെട്ട ഇന്ദ്രിയചോദനക്കുമാത്രം നിയന്ത്രിക്കാവുന്ന ഒന്നല്ല എന്ന് ഈഗോ മനസ്സിലാക്കുന്നു..ഞാനീ ശരീരമല്ല, മനസ്സും ബുദ്ധിയുമാണ് എന്ന് ഗ്രഹിച്ച വ്യക്തി താനിരിക്കുന്ന ശരീരക്ഷേത്രത്തെ പഠിക്കുമ്പോൾ ശരീരശാസ്ത്രവും വൈദ്യശാസ്ത്രവും ഉണ്ടാവുന്നു. ഇതരജന്തുജാലങ്ങളിലിരിക്കുന്ന ഞാനിനെ പഠന വിധേയമാക്കുമ്പോൾ ജന്തുശാസ്ത്രവും സസ്യശാസ്ത്രവും ,ചരാചരപ്രപഞ്ചമണ്ഡലങ്ങളെ പഠിക്കുമ്പോൾ, കെമിസ്ട്രി, ഫിസിക്സ്,ആസ്ട്രോഫിസിക്സ് എന്നിവയും ഉണ്ടാവുന്നു. സബ് അറ്റോമിക്ക് പാർട്ടിക്കിള് മുതൽ,ബ്രഹ്മാണ്ഡങ്ങൾവരെ സർവ്വവും ഉൾപ്പെട്ട ക്ഷേത്രത്തെ നിരീക്ഷിക്കുകയും പഠിക്കുകയും പഠിച്ചത് ഓർമ്മിക്കുകയും (സ്മൃതി)തർക്കവിചാരം ചെയ്യുകയും നിത്യാനിത്യവസ്തുവിവേകത്തിലൂടെ പ്രശ്നപരി ഹാരത്തിനും നവസൃഷ്ടിക്കും കാരണഭൂതമായിത്തീരുകയും ചെയ്യുന്ന,മനസ്സും ബുദ്ധിയും ചേർന്ന വ്യക്തിത്വമാണ് ഈഗോ. ഓരോ കർമ്മം ചെയ്യുമ്പോളും താന് ആ കർമ്മമണ്ഡലം കീഴടക്കി എന്ന് ഈഗോ സന്തോഷിക്കുന്നു.(മേല്പറഞ്ഞതെല്ലാംതന്നെ ഈഗോയുടെ നിയന്ത്രണത്തിലാണ്,ഇഡ്ഡിന്റെ നിയന്ത്രണത്തിലല്ല.)ഇഡ്ഡും ഈഗോയും തമ്മിലുള്ള ബന്ധത്തെപ്പറ്റി ഫ്രോയിഡ് പറഞ്ഞു:-ഇഡ്ഡ് കുതിരയാണെങ്കിൽ ഈഗോ സാരഥിയാണെന്ന്. കുതിരപോകുന്നവഴിക്ക് അതിനെ തെളിച്ചുവിടുന്ന ഈഗോ ഉള്ളവരാണ് മിക്കമനുഷ്യരും എന്നദ്ദേഹം കൂട്ടിച്ചേർത്തു. ഗീത ഉപയോഗിച്ച അതേ ഉപമതന്നെ ഫ്രോയിഡ് ഉപയോഗിച്ചതിൽ അത്ഭുതം വേണ്ട. ഫ്രോയിഡ് ഭഗവദ്ഗീത വായിച്ചിട്ടുണ്ട്. അതിനെക്കുറിച്ച് അദ്ദേഹത്തിന് നല്ല അഭിപ്രായവുമായിരുന്നു.(Vishnu on Freud's desk എന്ന ഗ്രന്ഥം വായിക്കുക)ഫ്രോയിഡിയൻസൈക്കോഅനാലിസിസ് ജനിച്ചത് ആർത്തരും വിഷാദരോഗികളുമൊക്കെയായ മനോരോഗികളുടെ കിടക്കക്കരികിലാണ്. അതുകൊണ്ടാണ് മിക്കമനുഷ്യരും കുതിരപോകുന്നവഴി അതിനെ തെളിക്കുന്ന ഈഗോ ഉള്ളവരാണെന്ന് അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഡാറ്റ കാണിക്കുന്നത്. ജിജ്ഞാസു ക്കളും ഗവേഷണകുതുകികളുമായ ചിന്തകരുടെ ഡാറ്റമാത്രം എടുത്താൽ ഇങ്ങനെ തോന്നിയെന്നുവരില്ല. Learning and Trait Theory എന്നറിയപ്പെടുന്ന ഗുണസിദ്ധാന്തം ഇത്തരം ചിന്തകരുടെ മസ്തിഷ്ക ലാബറട്ട റികളിലാണ് പിറന്നത്.

സൂപ്പർഈഗോ:

മനുഷ്യർ ചില മാതൃകകളെ സ്വീകരിക്കുന്നു. കുട്ടിക്കാലത്ത് മാതാപിതാക്കളും കാരണവന്മാരും ഗുരു നാഥന്മാരും അയൽക്കാരും ചങ്ങാതിമാരും വേലക്കാരും- പിന്നെപ്പിന്നെ വായിച്ചും കേട്ടും അറിഞ്ഞ പൂർവ്വികരും കവികളും ശാസ്ത്രജ്ഞരും ഋഷിമാരും ... ഈ മാതൃകകളും അവർ സ്വീകരിച്ച ജീവിത മൂല്യങ്ങളും കൊണ്ട് നാം നമ്മുടെ വ്യക്തിത്വത്തെ സ്വയം രൂപപ്പെടുത്തിയെടുക്കുന്നു. ഇതാണ് സുപ്പർഈഗോ. ഇതിന് പ്രധാനമായും രണ്ടുഘടകങ്ങളുണ്ട്.

1. താൻഇന്നയിന്നത് പറയുകയും പ്രവർത്തിക്കുകയും ചെയ്താല് അത് തനിക്കും സമൂഹത്തിനും ദോഷമാവും . അല്ലെങ്കില് ഗുണമാവും എന്ന ബോധം. (conscience)

2. പൂർവ്വമാതൃകകളോടുള്ള തന്മയത(identification) കൊണ്ട് ഉണ്ടായ ego-ideal.പൂർവ്വമാതൃക മാതാപിതാക്കൾമുതൽ,സത്യയുഗ,ത്രേതായുഗകാലത്തെ ഐതിഹാസികപുരുഷന്മാരോ ചരിത്രപുരുഷരോ വരെ ആകാം. കുട്ടികൾ തങ്ങൾക്കുലഭിച്ച നിന്ദ,ശിക്ഷ,സ്നേഹം,സുരക്ഷ ഇവയെ ആസ്പദമാക്കി മോഡലുകളെ അനുകരിക്കുന്നു. മുതിർന്ന ആളുകളില് തന്മയത അനുകരണം മാത്രമല്ല. പൂർവ്വികരുടെ ചിന്താരീതി ,താർക്കികബൌദ്ധികസമീപനങ്ങൾ,സ്വഭാവങ്ങളെന്നിവ തന്നിൽത്തന്നെ സാത്മീകരിക്കലും കൂടിയാണ്.(നാലപ്പാട്ട് നാരായണമേനോന്റേയും ശങ്കരന്റേയും വരാഹമിഹിരന്റേയും ശ്രീകൃഷ്ണന്റേയും ഒക്കെ താർക്കികബൌദ്ധികസമീപനങ്ങളെ സാത്മീകരിക്കാ തെ വെറുതെ അനുകരിക്കാൻ സാദ്ധ്യമല്ലല്ലോ).ശ്രേഷ്ഠന്മാർ എന്ത് ആചരിക്കുന്നുവോ അത് സാമാന്യജനങ്ങളും ആചരിക്കുന്നു എന്ന് ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്ന ശ്രീകൃഷ്ണൻ പറയുന്നു:- പാർത്ഥാ, ത്രിഭുവനത്തിലും എനിക്കു ചെയ്യേണ്ടതായിട്ടോ,നേടേണ്ടതായിട്ടോ യാതൊന്നുമില്ല. എന്നാലും ഞാൻ കർമ്മം ചെയ്യുന്നു.ഞാൻ കർമ്മമൊന്നും ചെയ്യാതെ അലസനായിരുന്നാല് ജനങ്ങളും എന്നെ അനുകരിച്ച് അലസന്മാരാവും.സ്വധർമ്മം അനുഷ്ഠിക്കാതിരുന്നാലാണ് വർണ്ണസങ്കരം ഉണ്ടാവുക. നാലുവർണ്ണങ്ങളെ ഗുണധർമ്മവിഭാഗമനുസരിച്ച് ഞാന് സൃഷ്ടിച്ചു. അവയുടെ കർത്താവും ,അകർത്താവും ഞാൻതന്നെയാണ്..

ഗുണധർമ്മവിഭാഗമനുസരിച്ച് മനുഷ്യര് നാലുതരമുണ്ട്. അവനവന്റെ ഗുണധർമ്മാനുസൃതമായ കർമ്മം (സ്വധർമ്മം)ചെയ്യാതെ പരധർമ്മം അനുഷ്ഠിക്കാന് ആളുകള് പുറപ്പെടുമ്പോളാണ് വർണ്ണസങ്കരം ഉണ്ടാവുന്നത്. സൈദ്ധാന്തികവ്യക്തിത്വം സാമ്പത്തികവ്യക്തിത്വത്തിലേക്കും രാഷ്ട്രീയവ്യക്തിത്വത്തിലേക്കും ഇറങ്ങുന്നതും ,സൌന്ദര്യാത്മകവ്യക്തിത്വം രാഷ്ട്രീയത്തിലേക്കു തിരിയുന്നതും പരധർമ്മമാണ്. ചിലർ ബഹുമുഖവ്യക്തിത്വങ്ങളുള്ളവരായിരിക്കും .അവർക്ക് ഏതുധർമ്മവും നന്നായി ചെയ്യാന് സാധിക്കും.

സ്വധർമ്മം കുറച്ചെങ്കിലും നന്നായി അനുഷ്ഠിച്ചു കൊണ്ട് ജീവിച്ചാല് അത് നമ്മേയും സമൂഹത്തേയും രക്ഷിക്കും. ഉദാഹരണമായി ,കാർഗിലില് യുദ്ധം ചെയ്യുന്ന ജവാന് ആയുധംവെച്ച് അഹിംസാസിദ്ധാന്തത്തിന്റെ വക്താവായി മാറിയാലത് അപരാധമായേക്കും. സിവിലിയന്മാർ ആയുധമെടുത്ത് തീവ്രവാദികളായി പൊതുമുതൽ നശിപ്പിക്കുന്നതും കൊള്ളയും കൊലയും നടത്തുന്നതും പരധർമ്മമാണ്. ഭയാവഹമാണ്.രണ്ടും തനിക്കും സമൂഹത്തിനും ദോഷകരമാണ്.അതുകൊണ്ട് വർണ്ണസങ്കരം (ഗുണധർമ്മങ്ങളുടെ കലർപ്പ്)ഉണ്ടാവുന്നു. ഡോക്ടറാവാൻ തല്പരരായ കുട്ടികളെ എഞ്ചിനീയറാക്കുന്നതും ,കവിത ഇഷ്ടപ്പെടുന്നവരെ പൈലറ്റാക്കുന്നതും ,അവരവരുടെ താല്പര്യമനുസരിച്ച കർമ്മരംഗം തെരഞ്ഞെടുക്കാനനുവദിക്കാതിരിക്കുന്നതും വർണ്ണസങ്കരമുണ്ടാക്കുന്നു. നമ്മുടെ സമൂഹത്തിലിന്ന് ഇതാണ് സംഭവിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നത്. എല്ലാവരും പരധർമ്മം സ്വീകരിക്കാന് നിർബ്ബന്ധിതരാവുന്നു. ചരിത്രപുരുഷനായ കൃഷ്ണനെന്ന പൂർവ്വികന്റെ മാതൃകയോടു തന്മയത പ്രാപിച്ച് , നരൻ നാരായണനാവുന്ന സുപ്പർഇഗോ അർജ്ജുനനിലുണരുന്നു. അതോടൊപ്പം സുപ്പർഈഗോക്കും അതീതമായ ഒരു വ്യക്തിത്വവും അദ്ദേഹത്തിലഭിവ്യക്തമാവുന്നു.

സെൽഫ്:-

ചാതുർവ്വർണ്യത്തിന് അകർത്താവും താനാണെന്ന് പറയുമ്പോൾ,വർണ്ണവും സ്വഭാവവും നിർണ്ണയിക്കുന്നതിൽ പൂർവ്വമാതൃകകള് പ്രവർത്തിക്കുന്നുണ്ടെങ്കിലും അതിനുപരി പൂർവ്വജന്മ വാസനയാണ് പ്രവർത്തിക്കുന്നതെന്ന് ഗീത ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നു. പൂർവ്വജന്മവാസനയുടെ അഭിവ്യക്തിയാണ് വർണ്ണങ്ങളുടെ ഗുണധർമ്മം. അതിൽ സുപ്ർഈഗോക്ക് പങ്ക് കുറച്ചേഉള്ളു. പൂർവ്വജന്മവാസനയനുസരിച്ചാണ് വ്യക്തി ഈ ജന്മത്തിലെ മാതൃകകളെ കണ്ടുമുട്ടുന്നതും പരിചയപ്പെടുന്നതും തെരഞ്ഞെടുക്കുന്നതുമൊക്കെ. യഥാർത്ഥസാരഥി ഈഗോ അല്ല,സുപ്പർഈഗോയുമല്ല. പൂർവ്വജന്മസംസ്കാരസ്മൃതി എന്ന സമഷ്ടി മനസ്സായ സെൽഫ് ആണ്. ആ സെൽഫിനെ (ആത്മാവായ തന്നെത്തന്നെ)അർജ്ജുനന്ന് അഭിവ്യക്തമാക്കാനാണ് ഈ പരമരഹസ്യം ഞാനാണ് പണ്ട് വിവസ്വാനുപദേശിച്ചതെന്ന വാക്ക്.

മനുഷ്യമനസ്സിന്റെ സ്മൃതിലോകം എത്ര ചെറുതാണ്. ഹ്രസ്വകാലസ്മൃതികള് കെമിക്കല് ന്യൂറോട്രാൻസ്മിറ്ററുകളായും ദീർഘകാലസ്മൃതികള് മസ്തിഷ്കനാഡീവ്യൂഹങ്ങളിലെ വൈദ്യുതിശക്തിയായും നാം ശേഖരിക്കുന്നു. 20 ട്രില്യന് സൈനാപ്സുകളിലായി അത്രയും സ്മൃതിസഞ്ചയം ശേഖരിക്കാന് മസ്തിഷ്കത്തിനാവും. 920 ബില്യൻ ഓർമ്മ ശേഖരിക്കാവുന്ന ജനിതകങ്ങള് നമ്മൾക്കുണ്ട്. മസ്തിഷ്കത്തിൽ ഇഹജന്മസ്മരണകൾ,

ജനിതകങ്ങളിൽ പൂർവ്വജന്മസ്മരണകള് -ഒരു കൊച്ചുവൈറസ്സും ഏകകോശജീവിയുമായിരുന്ന ജന്മങ്ങളിലെ സ്മൃതിഭാണ്ഡം പോലുമുണ്ട് ആ ജനിതകച്ചുരുളിനകത്ത് ശേഖരിച്ചുവെച്ചിട്ട്. എന്നാലും നമുക്കൊന്നും ഓർമ്മയില്ല. അർജ്ജുനനെപ്പോലെ. കൃഷ്ണൻ പറയുന്നു:- അർജ്ജുനാ, എനിക്കെല്ലാം ഓർമ്മയുണ്ട് എന്ന്. വന്നതും വരാനിരിക്കുന്നതുമായ സർവ്വവും തെളിയുന്ന ത്രികാലജ്ഞാനിയുടെ വ്യക്തിത്വമാണ് സമഷ്ടിമനസ്സിന്റേത്. അത്തരം സമഷ്ടിമനസ്സിന്റെ വിശ്വരൂപദർശനമുണ്ടായി അതിനോടു തന്മയത പ്രാപിക്കാതെ, മന്മനാഭവ എന്ന കൃഷ്ണന്റെ നിർദ്ദേശം പ്രാവർത്തികമാക്കാന് ആർക്കും കഴിയുകയില്ല. ഈ അവസാനവികാസഘട്ടത്തിൽ ഇഡ്,ഈഗോ,സുപ്പർ ഈഗോ എന്ന് ക്രമത്തില് വികാസം പ്രാപിച്ച വ്യക്തിത്വം ആ വ്യക്തിത്വത്തെ തന്റെ തന്നെ സമഷ്ടിമനസ്സായ ബ്രഹ്മത്തിൽ സർവ്വസമർപ്പണം ചെയ്യുന്നു. വ്യക്തിത്വത്തിന് അതീതനാവുന്നു. ഇതാണ് യഥാർത്ഥവ്യക്തിത്വവികസനം. അതോടെ,

ലോകമേ തറവാട്, തനിക്കീച്ചെടികളും പുൽകളും പുഴുക്കളും കൂടിത്തൻകുടുംബക്കാര് എന്നായി സ്വഭാവം.

ലോകാസ്സമസ്താഃസുഖിനോ ഭവന്തു എന്നായി പ്രാർത്ഥന. അദ്വൈതമായി മതം. സ്നേഹമായി സന്ദേശം. പാവ്ലോവിന്റെ Conditioned reflexൽനിന്ന് സ്കിന്നറുടെ operant conditioning ലേക്ക് വ്യക്തി എത്തിക്കഴിഞ്ഞു. പാവ്ലോവിന്റെ റിഫ്ലക്സിൽ ക്ഷേത്രം ക്ഷേത്രജ്ഞനെ പ്രചോദിപ്പിക്കുന്നു.കർമ്മനിരതമാക്കുന്നു. സ്കിന്നറുടേതിൽ ക്ഷേത്രജ്ഞന് ക്ഷേത്രത്തെ പ്രചോദിപ്പിക്കുന്നു.കർമ്മനിരതമാക്കുന്നു.താൻ ജീവിക്കുന്ന മണ്ഡലത്തിന്റെ സൃഷ്ടി മാത്രമല്ല, സ്രഷ്ടാവും കൂടിയാണ് വ്യക്തി എന്ന് ജെസ്റ്റാൾട്ട് സൈക്കോളജിയെപ്പോലെ ഗീതയും നമ്മെ പഠിപ്പിക്കുന്നു. സ്വന്തം മനനത്തിലൂടെ ,ചിന്തയിലൂടെ,സ്വയം ഉത്തേജിപ്പിക്കാനും ഉണർത്താനും വികസിപ്പിക്കാനും വ്യക്തിക്കു സാധിക്കുമെന്ന ആധുനികമനശ്ശാസ്ത്രജ്ഞരുടെ വാക്ക് ഉദ്ധരോദ്ധരമാത്മാനം എന്ന ഗീതാവചനത്തിലുമുട്ട്. ഒരാളുടെ ജ്ഞാനമാണ് അയാളുടെ വിജ്ഞാനത്തെ സഹായിക്കുന്നത്. കൃഷ്ണന്റെ ജ്ഞാനവിജ്ഞാനക്ഷീരസാഗരത്തിലുയരുന്ന ചിന്താശക്തിയാകുന്ന തൂവെണ്ണയാണ് ഗീത. അത് കൃഷ്ണന്റെ വ്യക്തിത്വത്തിന്റെ കാതലാണ്. സമൂഹത്തിനും വ്യക്തിക്കും നന്മവരുത്തുന്ന ഔഷധവീര്യമുള്ള ആ വാക്ക് ഭാരതത്തിനുമാത്രം ഉദ്ദേശിച്ചുള്ളതല്ല. ലോകത്തിലുള്ള സർവ്വർക്കും വേണ്ടി എഴുതപ്പെട്ട ,പാടപ്പെട്ട,അമൃതവർഷിണിയാണ്.

Filename:	Philosophy of science Karmasindhu part 2.docx
Directory:	C:\Users\user\Documents
Template:	C:\Users\user\AppData\Roaming\Microsoft\Templates\Normal.dotm
Title:	
Subject:	
Author:	user
Keywords:	
Comments:	
Creation Date:	5/25/2020 6:29:00 PM
Change Number:	8
Last Saved On:	5/27/2020 3:58:00 PM
Last Saved By:	user
Total Editing Time:	39 Minutes
Last Printed On:	5/27/2020 3:58:00 PM

As of Last Complete Printing

Number of Pages: 40

Number of Words: 16,060 (approx.)

Number of Characters: 91,546 (approx.)